

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 57. ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010. ΕΥΡΩ 0.01

Издательство Петрович, 104-33 Афины

Από το Ενημερωτικό Σεμινάριο
Στο ΑΤΑ 10, 11, 12 Νοεμβρίου 2009

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΚΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ
ΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΗΛΑΞΙΑ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ DAVUTOGLU
(ΜΑΪΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009) ΚΑΙ Ο ΒΑΘΜΟΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Apologia

Ωνες εγθύνεια τους παροίκους

Αγριού-Κύπρος

Η Κύπρος ως πεδίον ασκήσεων ελληνοδοξίας

Νέα Διαδικασία Επίλογος των Διαφόρων!!! μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας

Η Στρατηγική Συνεργασίας Ελλάδος - Τουρκίας

Міс. Адміністративний Помічник

Ізраїль в Європі

Автор-реєстр Геостратегії Політиків НПА

Н. Нет START. Прокладка - Старт

Η Καρδιτσών στο Αργοναυτικό: Η Επιγένεση MOSHTARAK

Συγχρόνη με Γεωργίας Η χρονική πολιτική Πρωθυπουργού Συστάσεων στην Ταϊβάν

Οι Εργάτες για την Αεροπορία προτίμησαν την απόφαση της Κυβερνήσεως να διατηρηθεί η Αεροπορική Αστυνομία.

Digitized by srujanika@gmail.com

Environ Monit Assess

Μακινά μέσω της Ελλάδας και της Κόρινθου

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Eθίσαμε, μετά από δύο χρόνια αναβλητικότητας και αναποφασιστικότητας και από ένα εξάμηνο ψυχολογικούς επιχειρήσεων κατανασμού και αποδοχής των μελλοντικών μέσω της κοινής γνωμής στις αγκαλίες του από το 1944 λεπτομερεύτων ΔΝΤ, την μοναδικού οργανισμού που επιβέβαιω την ομαλή λειτουργία των παγκόσμιων νομοιματικών συστήματος. Επέρσης ακόμη ενα σάχαρην επανείας απαξιώστε, ασχρής τοκαρίων, το οποίο επιβάρυνε ακόμη περισσότερο την οικονομική κατάσταση της πατρίδος.

Τώρα, υπό την αργία του ΔΝΤ, τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των οργάνων της ΕΕ, αρχίζουν οι επιχειρήσεις κατά της οικονομικής κρίσης με σκληρά μέτρα και αμαρτηρές θυσίες μακρά περίοδοι δια τον ελληνικό λαό. Μέτρα, τα οποία θα αφαιρέσουν μέρος της αγοραστικής οξιάς των πορτοφολίων των Ελλήνων, θα συρικνωσούν την οικονομική την επιφάνεια, θα περιορίσουν συνήθειες, θα αλλάξουν τρόπο ζωής και θα τον εξαναγκάσουν σε "ανόμαλη προσγείωση", σε διάδρομο ισχρής λιτότητος με τους συνεπακόλουθους κραδασμούς και τις αναπόφευκτες αντιδράσεις απροσδιορίστον εκτάσεως και βάθους.

Όντως εχόντων των πραγμάτων απεδείχθη πως το πολιτικο-οικονομικό σύστημα της χώρας στηρίζεται σε σταθρούς πυλώνες. Είναι ανάγκη όπως το κράτος-έθνος στηρίζεται στις δικές των δυνάμεις στα δικά του παδιά, όπως η ανάπτυξη βασίζεται στην εργασία και στην παραγωγή προς επάρκεια και απάρκεια αγαθών. Επιβάλλεται η εμπέδωση κλίματος θετικού και ρεαλισμού, αξιοκρατίας, δικαίου, συλλογικής προσπάθειας, χάραξης σταθεράς μακρόχρονης εθνικής πορείας-στρατηγικής προς κατάκτηση καθορισμένων στόχων, οι οποίοι θα βγάλουν την πατρίδα από την ηθική και υλική δίνη, στην οποία έχει εμπλακεί από σφάλματα και παραλείψεις του κατάφορα κομματικού-πελατειακού πολιτικού συστήματος της τελευταίας τριακονταετίας. Ιστος η κρίση να οδηγήσει στην αναθεώρηση θεσμών και καταστατικών προς καλύρωση ενός συγχρόνου πολιτικού συστήματος, βασισμένου σε αρχές και αξίες, απηλλαγμένου των αυτοαγορεύθντων ως θεωρικών παραγόντων και των όποιων κεντροφύγων δυνάμεων. Ευκαιρία ευρημικής επανάστασης και εθνικής αναγέννησης.

Εντος του μηνός Μαΐου, με τα λουλούδια, θα επισκεφθεί για δεύτερη φορά την Ελλάδα ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν, συνοδευόμενος από υπεράριθμο κλιμακιού υπουργών και επιχειρηματών με προτάσεις δια συνεργασία επί των σχεδιαζόμενων τουρκο-ελληνο-ιταλικού αγωγού αερίου και οικονομικές συναλλαγές άλλων μορφών, μη αποκλειόμενης και της από κονού εξόρυξης πετρελαιού στην περιοχή του Αιγαίου. Επίδειξη, μάλλον, ισχύος.

Ασφαλώς και θα ήτο παράδοξο εάν η Τουρκία δεν οξεμεταλλεύετο την οικονομική δυσχέρη θέση της Ελλάδος δια να εκδηλώσει την προσπάθεια οικονομικής εισβολής, προηγηθείσων προς τούτο των εσχάτες αφορήτων πίεσεων, των παραβάσεων, των παραβιάσεων και των λοιπών προκλητικών ενεργειών, προς διαμόρφωση των καταλλήλων κλίματος.

Η Τουρκία, παρά τα εσωτερικά προβλήματά της, επιδιδομένη σε μία διελκυστίνδα ιεραρχίας κεραυνο-ισλαμιστών και την ψυχρότητα των σχέσεων με ΗΠΑ λόγω της αναγνώρισης της γενοκτονίας των Αρμενίων υπό της

τελευταίας αναρρώσεων από την πολιτική του νεοθρημανική αναθεώρηση. Ενεργεί τις Ενοπλές Δυνάμεις με σύγχρονα οπλικά πυρπόλαι και μέσα, κατάλληλα για γεωφυροστική, αεροπορική, και αποβάσεις. Μέσα που θα χρησιμοποιηθούν στους Ευρώπη και στην Κασπία ή και να παιζούν τα τοπροποντικά, κατά τους οπαδούς της "σίνεσης και του ρεαλισμού". Πάντοις αυτό σημαίνει φίλη και σύμμαχος χώρα, να σε εξαντλήσει την άρια της οικονομικής κρίσης, που προσχύνονται άλλες ανάρτες, να διαβάσει τα δανεικά δια την απόκτηση συγχρόνων οπίσκεπτων συστημάτων προς διατήρηση της υφισταμένης ισορροπίας επ' αφελεία της επιβεβαιωμένης αποφορής.

Στην Κύπρο η πρόσφατη εκλογή του Ντερβίς Εργάτων, ως γενιδό-προθυπουργός στα Τουρκοκατζούμενα, θα δεσμεύσει τις διεξαγόμενες από ετών συζητήσεις στην προσπάθεια επίλεσης του Κυπριακού προβλήματος, δεδομένεν των θέσεων των περι υπαρχείων όποιο κρατών υπό μορφή γαλάρας συνομοσπονδίας. Η αραστή συνεργασία Ελλάδος και Κύπρου και η εκμετάλλευση της θέσεως των και των ρόλων των στην ΕΕ αποτελούν εχέγγυο και εργαλεία πίεσης προς επίτευξη της συμφερότερας εθνικής λύσης.

Στα βόρεια σύνορά μας η μελ Λιβανία ακινάνει αις αντισυνταγματική την πρόσφατη συμφωνία μετά της Ελλάδος δια την υφαλοκρηπίδα, ειδιθυραμψιζόμενη προς τις απόψεις της Τουρκίας. Η δε Σκοπιανή Δημοκρατία συνεχίζει τις προσπάθειες εμφάνισης στο διεθνές προσκήνιο ως συνέχειας της αρχαίας Μακεδονίας σε γλώσσα, σε θεση, ιστορία και ταυτότητα και δυστυχώς υπό τις ειλογίες της μεγάλης της Ελλάδος συμμάχου και φίλης, των ΗΠΑ.

Στο χώρο των ΝΑΤΟ συνεχίζονται οι συζητήσεις δια το διαμορφωμένο στρατηγικό δόγμα στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Ενός δόγματος που θα αντιμετωπίζει κρίσεις και απειλές σε παραδόσια κλίματα αλλά και θα καλύπτει τις ανάγκες σε δυνατότητες μιας περισσότερο πολιτικής παρά στρατιωτικής συμμαχίας. Πάντοις επιβάλλεται η ανάγκη κατοχύρωσης δικλείδων ασφαλείας, οι οποίες θα αποκλείουν συρράξεις μεταξύ συμμάχων, θα απαιτούν σεβασμό της εθνικής κυριαρχίας των συμμάχων, αλλά και τη λήψη μέτρων κατά των όποιων πυραρχοποιών. Προϋποθέσεις απαραίτητες τόσο δια τη λεπτομέρεια, όσο και δια την είσοδο νέων μελών στη συμμαχία.

Αγαπητοί φίλοι και εταίροι,

Είναι ανάγκη να επισημανθεί πως η οικονομική κρίση επηρέαζει και το έργο της ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε, η οποία διάγει το δέκατο έκτο έτος επιτυχούς πορείας στο χώρο των Ινσπιτούντων Στρατηγικής, ως ανεξάρτητη φωνή στην υπηρεσία των εθνικών συμφέροντος. Βασιζόμενη στην εκτίμηση, στην επιποτισμή και στη συνέργεια των φίλων και εταίρων αλλά και στην εθελοντική και αναδιοτελή προσφορά και εργασία των μελών των Διοικητικών Συμβούλων, των μελών των Διευθύνσεων αλλά και όλων όσων επιθυμούν να βοηθούν, η ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε είναι αποφασισμένη να συνεχίσει το έργο της.

Η πραγματοποίηση της απόφασης επαφίεται και στη δική σας ανταρόκριση και συνέργεια.

Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΛΣ/ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε

(25 Απρίλιος 2010)

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των
και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.Μ.Ε.

Ωρες Ενθύνης για τους Ταγούς

Του Στρατηγού ε.α. Λημνητρίου Σκαρβέλη
Ακαδημαϊκό

Από την αρχαιότητα είναι γνωστόν ότι... "ουδέν κακόν αμιγές καλού". Θα μπορούσε λοιπόν μέσα από τη σημερινή θλιβερή συγκυρία της οικονομικής καταβαθμίσης της Χώρας, να προκύψει κάπι καλό.

Προϋπόθεση για κάπι τέτοιο είναι να σοβαρευτούμε και να παύσουμε να είμεθα... "αεί παίδες". Το πρόβλημά μας δεν είναι τόσο οικονομικό, όσο πολιτικό, διότι -ας μην εθελοτυφλούμε- το πολιτικό σύστημα των τριών τελευταίων 10ετιών, αναποφεύκτως θα οδηγούσε στη σημερινή οικονομική κατάσταση, παρά την εισροή χρημάτων (από την Ε.Ε.) σε ποσότητα άνευ προηγουμένου στη νεότερη ιστορία μας.

Να σοβαρευτούμε λοιπόν και να αναλύσουμε τα αίτια της σημερινής κατάστασης και να βρούμε τρόπους να τα θεραπεύσουμε, διότι και αν προσκαίρως επιδιορθώσουμε τα πράγματα, χωρίς να διορθώσουμε τα αίτια, ανάτα αναπτρέτως θα οδηγήσουν στα ίδια αποτελέσματα, καθ' όσον η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Τα αίτια ανάγονται στο πολιτικό σύστημα και αυτό έχει πλέον μυριάκις καταδειγθεί από τον τύπο, ιδίως των τελευταίων μηνών, με τις αποκαλύψεις σκανδάλων και διαφθοράς, αλλά και νομίμων παράλογων ή και ανθηθικών πράξεων (αφού φθάσαμε να ισχυρίζομεθα ότι το νόμιμον είναι και ηθικόν).

Μέσα από μία κοινωνιολογικής φύσεως ανάλυση (1) αποκαλύπτεται ότι το πολιτικό σύστημά μας διολίσθησε στην πράξη σε ένα μόρφωμα, του οποίου η λειτουργία διεκπεριώνεται δια των πελατειακών σχέσεων, του χρηματισμού (όλων των επιπέδων, μεγαλόσχημου και μικρόσχημου), της ψηφοθηρίας και της με κάθε μέσο διατήρησης η ανάκτησης της εξουσίας από τα Κόμματα. (εξ ου και Κόμματα Εξουσίας). Στο σύστημα αυτό έχει ενταχθεί και μέρος της κοινωνίας, ασταζόμενο τη διαροδοκία και τον χρηματισμό (μικρόσχημο) η τον διορισμό σε θέση. Το εισρέαν και εκ δανεισμού χρήμα δεν αξιοποιήθηκε παραγωγικά, τουναντίον συνέβαλε στη διόγκωση της διαφθοράς. Τα Κόμματα δεν παράγουν πολιτική και διαχειρίζονται την εξουσία συμφεροντολογικά, αντιμετωπίζοντας τα διογκώνενα προβλήματα με προχειρότητα και ερασιτεχνισμό.

Στό πλαίσιο ενός άρθρου δεν είναι εύκολο να

παρουσιασθεί σε έκταση ο τρόπος λειτουργίας του πολιτικού συστήματος, όμως η οικονομική κρίση το απεκάλυψε μάλλον το απεγύμνωσε εντελώς και αυτό είναι το "καλό", στο βαθμό που θα γίνει αιτία εξηγίασης του.

Τον λόγο για τις πρέπουσες θεσμικές και άλλες αλλαγές, για τον εξορθολογισμό, τη διαφάνεια, την περισυλλογή της σπατάλης του κράτους, την επάνοδο της πολιτικής αρετής, έχουν οι πολιτικοί ταγοί και οι πολιτικοί επιστήμονες.

Ένα άλλο "καλό" είναι ότι, η οικονομική κρίση της χώρας μας απεκάλυψε την αλήθεια για τα κράτη της Ευρωζώνης, αλλά και όλης της Ε.Ε.. Η πρώτη δεν είναι παρά μία κοινή αγορά με κοινό νόμισμα, χωρίς οικονομική ενότητα και οικονομική στρατηγική, ώστε στο πρώτο ολίσθημα ενός ακόμα και πολύ μικρού οικονομικού μέλους, (ούτε 2% της όλης οικονομίας), αντί να λειτουργήσει αυτόματα η αλληλεγγύη, η αλληλοεποστήριξη, ο καθένας θέλλει να κατοχυρώσει τα ίδια αυτού συμφέροντα. Η δεύτερη (η Ε.Ε.), ίστερα από τόσα χρόνια υπαρξης, απέχει πολύ από τον να είναι πολιτικά ενομένη, απαραίτητη προϋπόθεση για κοινή εξωτερική πολιτική και αμυντική στρατηγική (ασφάλεια), με δική της ισχύ (ένοπλες δυνάμεις), ώστε να μη παρουσιάζει αδυναμίες στην άσκηση σθεναρού ρόλου στην παγκόσμια αρένα (στη 10ετία του 90, ακόμα και στο έδαφός της πρ. Γιουγκοσλαβία- άλλοι είχαν τον πρώτο λόγο).

Αν στο οικονομικό θέμα συναντήσαμε αυτή τη στάση, πόσο μάλλον θα τη συναντήσουμε σε θέματα ασφαλείας, αν και εφ' όσον προκύψουν τέτοια;

Η ερώτηση απευθύνεται σε όσους εφησυχάζουν, θεωρούντες την ασφάλειά μας εγγυημένη από την Ε.Ε.. Ευχόμεθα να μην προκύψει ανάγκη, παράλληλα όμως ας μη μας διαφεύγει, ότι η ευθύνη για την ασφάλειά μας ανήκει πρωτίστως σε μας. Ας λειτουργούμε αποτρεπτικά με πειστικότητα και ας μη επιτρέψουμε ποτέ να συμβούν "τετελεσμένα", διότι μετά, οι ωραίες αποφάσεις του ΟΗΕ και τα ευχολόγια και οι παρανέσεις τύπου "βρέστε τα" των Ευρωπαίων, θα είναι προς παρηγορίαν και μόνο.. Παράδειγμα η Κύπρος, υπέρ της οποίας η Ε.Ε. δεν επέτυχε ούτε την εφαρμογή του πρωτοκόλλου της

Ιδιοκτήτης: Ε.Δ.Ε.Σ.Μ.Ε.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζιώκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Πανηγύλονος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντίνος
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σ.Δ.ή.ρης.
Ε.Τέρκος, Η. Λαγγαρης, Σ. Κουρκούμης
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας μέσω του λογαριασμού 142-002101-073469
ALPHA Bank ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει εκτυπώσιος εκ μέρους της Ε.Δ.Ε.Σ.Μ.Ε., η οποία και συνεργεί παράγοντας βελτιώσεώς του

ΔΙΣΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Γραφεία: Ηπειρού Ικανοπαίδεια
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο: 2108211025
Fax: 2108211056
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www.elesme.gr

Αγκυρας από την Τουρκία, παρά το γεγονός ότι η τελευταία είναι υποψήφιο μέλος και η διαγωγή της συνεκτιμάται ως προς την ευρωπαϊκή πορεία της.

Αλλά η οικονομική κρίση αποκαλύπτει και άλλες πτυχές. Η φράση του κ.Πρωθυπουργού ότι, η χώρα έχει υποστεί μείωση της κυριαρχίας της, προφανώς αναφέρεται στην οικονομική πτωχή, δεδομένου ότι οι δανεισμοί (και δι από το ΔΝΤ) συνεπάγονται περιορισμούς και εσωτερικούς ελέγχους.

Όμως η οικονομική αδύναμια της χώρας έχει επιπτώσεις και σε άλλους τομείς και ιδίως στην εξωτερική πολιτική της και στην ασφάλειά της. Δεν είναι τυχαίο για τους αμυντικούς αναλυτές ότι, η παρατηρούμενη τον τελευταίο καιρό έξαρση της τουρκικής προκλητικότητας συμπίπτει με το γεγονός της οικονομικής κρίσης, η οποία και απορροφά αυτή τη στιγμή την όλη ενεργητικότητά μας.

Τουρκικές φρεγάτες εγγύς της Κέας και του Καφηρέα, υπερπτήσεις εθνικού χώρου, εντολές στα σκάφη της Frontier να απομακρυνθούν από τον "τουρκικό" χώρο, ενώ πρόκειται για ελληνικό εθνικό χώρο και άλλες προκλήσεις, είναι υπομνήσεις του ισχυρού προς τον αντίσχυρο. Και παραδόξως εμφανίζεται άφρο (2) να σχολιάζει σκέψη για πάστη των πτήσεων των μαχητικών μας ανατολικά των 25ου μεσημβρινού, για λόγους οικονομίας καινούμενον. Δικαίως λοιπόν ο Θουκιδίδης φωνάζει από τα βάθη των αιώνων, ότι... ο ισχυρός πράττει κατά την ισχύ του και ο ανισχυρός ό,τι του υπαγορεύει η αδύναμια του.

Ο 25ος μεσημβρινός στο Αγγαίο αποτελεί τον από 10ετών μόνιμο στόχο των Τούρκων για διαχωρισμό και συνδιαχείριση τη συγκυριαρχία στο ανατολικό τμήμα του. Βέβαια ακολούθησε διάφευση από τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης, άλλα οι διωγμοίσεις δεν εφτησυγάζουν παντάπασι. Η Χώρα ολίγον κατ' ολίγον έχει καταστεί ευάλωτη και πιέσιμη και αυτό θα επιτείνεται και σαν αποτέλεσμα της οικονομικής καρχεξίας της, ενώ έχει να αντιμετωπίσει σοβαρά εθνικά θέματα.

Θράκη και Ανατολικό Αιγαίο πρέπει να τύχουν άμεσης προτεραιότητος και σύντομα να μετατραπούν σε περιοχές δυναμικές, γεμάτες με ανθρώπινη παρουσία και υψηλό φρόνημα, με ανατροπή της από ετέρν μειούμενης ζωτικότητός των, στην οποία και αποβλέπει η τουρκική προκλητικότητα.

Η ενορχηστρωμένη πρόσφατη ωραιολογία της τριανδρίας (κ.κ.Ερντογάν, Νταβόύτογλου, Μπαγιζ) περί αφοπλισμού, σχέσεων καλής γειτονίας κλπ. δεν μας εξηγεί την παραπάνω προκλητικότητα. Γιατί, έστω και

σαν δεύτερη καλής θελήσεως, δεν προχωρούν σε μία μόνο πράξη, την οποίαν ανύδονη γι' αυτούς π.χ. το άνοιγμα της Σολής Χάλκης. Τα ωραιά λόγια, απλώς ωραιά ακούονται, αν δεν συνοδεύονται από πράξεις.

Και διμος τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές επίκειται επίσκεψη του Λαντπλ. Υπουργού Εξωτερικών στην Αγκυρα κίτρινα από καθεστώς προκλήσεων και "casus belli". Έπειτα δε και επίσκεψη του κ.Ερντογάν στην Αθήνα και υπογραφή -κατά πληροφορίες- συμφωνίας με μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, ενώ ποτέ δεν επηρήθησαν από μέρους των τούρκων τα όμοια μέτρα του μνημονίου Παπούλια-Γιλμάζ.

Μια άλλη επίπτωση της οικονομικής κρίσης έχει να κάνει με το ηθικό και το φρόνημα του Έλληνα. Η Χώρα του έχει περιπέτει σε ανυποληψία και λοιδορείται, ενώ παράλληλα τίνει χείρα επατείας.

Μια χώρα η οποία σε δύσκολους καιρούς εμεγαλώνυρησε και θαυμάστηκε, σε περιόδο ειρήνης και δή μακράς, δηλ. σε ομαλούς καιρούς, υπέσκαψε το κύρος της και αιμάρωσε την εικόνα της. Πώς λοιπόν να αισθάνεται εθνικά υπερήφανος ο σημερινός Έλληνας; Με τι σθένος ψυχικό και με ποιες ηθικές δυνάμεις να αντιμετωπίσει τα συμβαίνοντα; Ακόμα και ο απόδημος ελληνισμός, ο οποίος δεν επηρεάζεται άμεσα από την οικονομική κρίση της μητέρας πατρίδος, έχει μουδιάσει. Και το χειρότερον, δεν έχουμε δει ακόμα πειστικά μέτρα ανάκαμψης, ώστε να αναθαρρήσει ο Έλληνας. Η κεκτημένη του πολιτικού συστήματος φαίνεται να συνεχίζει με τη δυναμική της την ίδια τακτική.

Οι σωστικές ανατροπές προϋποθέτουν οράματα, ανάκτηση της συλλογικής αυτοπεποίθησης και δημιουργική πορεία για την κατάκτηση εθνικών στόχων.

Οι καιροί οι μεντοί και οι ταγοί ας αναλογισθούν τις ευθύνες τους, ας αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και παραμερίζοντας τον ιδιοτελή μικρόκοσμό τους, ας αναδειξούν τις δυνάμεις εκείνες και τις πρετές του λαού που θα ξαναδόσουν ισχύ, γόητρο και αίγλη στον Τόπο, όποιος του αξίζει από την ιστορία του.

(1) "Το πελατειακό σύστημα, η ελληνική γραφειοκρατία και οι παράγοντες διαμόρφωσης της ελληνικής ιδιαιτερότητας". Δημοσιεύματα του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Κοινωνίας, Ακαδημίας Αθηνών, αριθμ. 11.

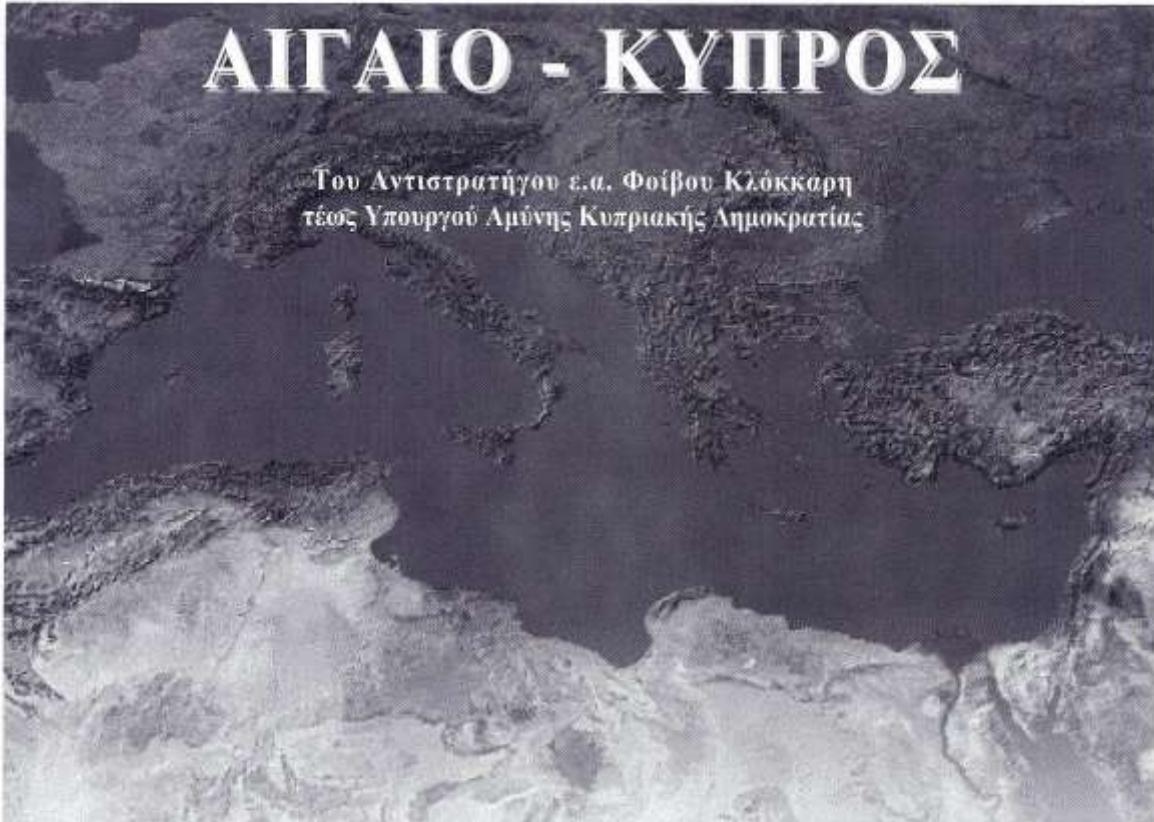
(2) "Σύνορο πτήσεων ο 25ος μεσημβρινός", άρθρο Κ. Αδάμ, εφημ. "Ελευθεροτοπία" 8ης Μαρτίου 2010.

I always believe that ultimately, if people are paying attention, then we get good government and good leadership. And when we get lazy, as a democracy and civically start taking shortcuts, then it results in bad government and politics

Barack Obama

ΑΙΓΑΙΟ - ΚΥΠΡΟΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κλόκκαρη
τέως Υπουργού Αμύνης Κυπριακής Δημοκρατίας

Η Τουρκική επιθετικότητα στο Αιγαίο είναι αμείωτη στο θαλάσσιο και εναέριο χώρο και εκτιμάται ότι η πίεση θα συνεχισθεί, όπως τονίζει και ο διανοητής Παναγιώτης Κονδύλης στο έργο του "Η Θεωρία του Πολέμου", επειδή ανετράπη η ισορροπία γεωπολιτικού δυναμικού μεταξύ Τουρκίας - Ελλάδας σε βάρος της τελευταίας.

Στην Κύπρο η ατονία του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου (ΕΑΧ) Ελλάδας-Κύπρου, οφείλεται κατά βάση στην πιο πάνω αιτία, σε συνδυασμό και με την μείωση των συντελεστών ισχύος της Κυπριακής Δημοκρατίας (ΚΔ), κυρίως στους τομείς της άμυνας και της διπλωματίας.

Η Ελλάδα και η Κύπρος αντιμετωπίζουν την πορεία της Τουρκίας προς την ΕΕ, υπό το κράτος φοβικού συνδρόμου, που είναι απότοκο της ανατροπής της ισορροπίας γεωπολιτικού δυναμικού μεταξύ Ελλάδος/Κύπρου-Τουρκίας. Αυτή η πολιτική, αδρανοποιεί το όπλο, που διαθέτουμε ως κράτη μέλη της ΕΕ, για ανακοπή της Τουρκικής επιθετικότητας κατά του Ελληνισμού.

Ελλάδα και Κύπρος προβάλλουν ως προϋποθέσεις για το άνοιγμα κεφαλαίων συνέχισης της πορείας της Τουρκίας προς την ΕΕ, τα επουσιώδη (Θεολογική Σχολή Χάλκης - Άνοιγμα λιμανιών και αεροδρομίων) και όχι τα ουσιώδη (παραβιάσεις στο Αιγαίο, casus belli - Απομάκρυνση Τουρκικών Δυ-

νάμεων Κατοχής και εποίκων). Η φοβερή οικονομική αιμορραγία της Ελλάδα λόγω της επιθετικότητας της Τουρκίας στο Αιγαίο και η κατοχή εδάφους της ΕΕ στην Κύπρο από τη Τουρκία, θα έπρεπε να αποτελούν τις κόκκινες γραμμές για να μην ανοίξει κανένα κεφάλαιο ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ.

Ποια προοπτική υπάρχει, ανακοπής της Τουρκικής επιθετικότητας στο Αιγαίο και βιώσιμης λύσης στο Κυπριακό, όταν η ηγεσία του Ελληνισμού στην Ελλάδα και Κύπρο, κραδαίνουν την σημαία των επουσιώδων, για την πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ, ενώ γνωρίζουν ότι μόνο τα ουσιώδη, μπορούν να αποτελέσουν πραγματικό μοχλό πίεσης, για ουσιαστικά αποτελέσματα;

Τα ουσιώδη βέβαια, προϋποθέτουν καθορισμό στόχων στρατηγικής εθνικής ασφάλειας, αγωνιστικότητα, διεκδικητικότητα και κυρίως ενίσχυση των συντελεστών ισχύος μας. Είναι ο δύσκολος δρόμος που αποφεύγουμε. Η σοφία του προγόνου μας Θουκυδίδη παραμένει διαχρονική "Το δίκαιον και καλόν μετά κινδύνου δράσθαι" (Βιβλίο Ε' Κεφάλαιο 107).

Χωρίς αναθεώρηση της εθνικής στρατηγικής μας, το μέλλον του Ελληνισμού θα είναι δυσοίωνο.

Η Κύπρος, ως πεδίον ασκήσεων ελληνοδοξίας

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Από 5 έως 8 Μαρτίου 2010 μου σύγενετο η τιμή να συμπεριληφθώ στους συμμετασχόντες στο προσκυνηματικό ταξίδι της Ενόσεως Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού (ΕΑΑΣ) στην Κύπρο. Η Ε.Ε.Σ.ΜΕ. εξεπροσωπήθη από τον πρόεδρο του διοικητικού της συμβουλίου Αντιστράτηγο ε.α. Ηλία Καζούνα.

Ήταν ένα ταξίδι ιδιαίτερο, που απέχει πολλούς ιδεολογικοπνευματικούς παρασάγγες από ένα απλό ταξίδι αναψυχής ή από μία περιήγηση σε ένα τόπο, που διεγέρει το αμιγώς τουριστικό ενδιαφέρον. Στην ουσία ήταν μία απότιση φόρου τιμής σε εκείνους τους Έλληνες και τους Κυπρίους Έλληνες, οι οποίοι εμπράκτως απεσαφήνισαν την διερμηνεία του προς την πατρίδα καθήκοντος, ως και το ποια ακριβώς είναι η επεξήγηση του ποιητικού "φυλάττειν Θερμοπύλες".

Τα συναισθήματα ημών των προσκυνητών μπορούν να ιστορηθούν για το παραβολικό της πορείας των. Ξεκινήσωμε με το συγκινησιακό στοιχείο απέναντι στην πανθομολογημένη θυσία των αγωνισθέντων για την ελευθερία και την ακεραιότητα της Μεγαλονήσου. Στην συνέχεια προσεγγίσαμε μυχίως την Ιστορία της Κύπρου και την περί της ιδέας χρήσεως μιας πατρίδας με τα όρια, που οι αρχαιότεροι αξιολογικοί συντελεστές και εθνικοί προσανατολισμοί την εποιούσαν. Ύστερα, η παγερή πραγματικότητα μας ταξιδέτησε σε ένα κόσμο, που είναι θόμα της ιστορίας του. Ο παραδοσιακός πολιτισμός και η γεωπολιτική θέση της Κύπρου επηρέασαν και την τύχη της.

Η εποχή της λογικής(;) εμπεριέχει την αλαζονεία εκείνων, που έχουν την δύναμη και την οξυδέρκεια να εφαρμόσουν ρεαλιστικούς τρόπους δράσεως για την επίδιωξη των εθνικών τους συμφερόντων. Γι αυτούς η Κύπρος συνιστά μίαν ενδιαφέρουσα περιφάγητο και πολυηχή υφριδική συναρμογή. Ως οι αποκλειστικοί διαχειριστές αυτού του πειράματος λογίζονται οι ΗΠΑ, το ΗΒ και η Τουρκία.

Η θλίψη μας προέρχεται από ένα συλλογισμό, ότι σε όλα αυτά, που μας αφορούν σαν ευρύτερο έθνος, εμείς παραμένουμε θεατές λόγω των πολυναμάρτητων μας χαρακτηριστικών και των συνεπαγμένων αδυναμιών. Ανάμεσά μας επικρατεί μία πεπλανημένα διογκούμενη επίγνωση, ότι η μικρή μας χώρα είναι ευάλωτη και αδύναμη στο να αντιστέψει την εκπεμπούμενη εικόνα της προς τα έξω. Δηλαδή, από ασθενούσσα οντότητα σε εύρωστη και ακατάβλητην επικράτεια. Και αυτή η σκέψη μας αδρανοποιεί. Αιμωδιά το εθνικό μας θυμικό. Αντιδιαστέλλεται στο λογικό, που υποδεικνύει εργώδη συλλογική προσπάθεια και πίστη στην ιδέα της διατηρήσεως μιας πατρίδας ακεραίας.

Οι εκφραστές των θεσμών, ως φαίνεται απρακτούν.

Οι εκπροσωπούντες τον ελληνικό κόσμο και

νομοθετούντες εξουσιαστές αντιπαρέχονται τα βασινιστικά εθνικά θέματα με παραπεμπικές "εις τον καιρόν" εισηγήσεις, πράγμα, το οποίον προσανατολίζει σε ανασταλτικές ενέργειες. Των περισσοτέρων κονιοβουλευτικών ανδρών η μέριμνα καθώς και το ενδιαφέρον εστιάζονται στις εκάστοτε επόμενες εκλογές και όχι στις επόμενες "ελληνικές" γενιές. Εκ του μέχρι τούδε αποτελέσματος καταδεικνύεται, ότι το μέλλον της Ελλάδος και Κύπρου είναι για αυτούς αδιάφορον.

Η δευτέρα εξουσία, η δικαστική, έχει αποδείξει με ένα αιχανόμενο αριθμό αλγεινών παραδειγμάτων, ότι διέπεται από παρδόμους ιδέες και ανάλογες αξιόμεμπτες τρωτότητες, με εκείνες που παρατηρούνται στους εκ των Ελλήνων "πεπαιδευμένους".

Τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας διατηρούν τον χαρακτήρα του εκφράζοντος "το δημόσιον το ράθυμον". Η εκτελεστική εξουσία για μία ακόμη φορά τεκμηρώνει το πλειστάκις καταδειγμένον, ότι λειτουργεί, όταν και εφόσον η ηγεσία καθοδηγεί με γνώμονα την επαγγελματική συνειδηση και το υπέρ της χώρας συμφέρον.

Η τετάρτη εξουσία, ήγουν τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, έχει προβιβασθεί στην πρώτη θέση του βαθμολογικού πίνακος εξουσίας.

Πριν κάποια χρόνια, ο προσβλέπον στην -και επιδιώκων την εξουσία, σε μία χώρα, επιχειρούσε να αποκτήσει τον έλεγχο των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. Σήμερα, στην εποχή της επικοινωνίας, όπου η ενημέρωση επέχει θέσην βαριάς βιομηχανίας και όπου η οικονομική δύναμη έχει μετατοπισθεί από εκείνον που ήλεγχε τα μέσα παραγωγής σ' αυτόν που χειρίζεται τα μέσα ενημερώσεως, δεν χρειάζεται πλέον η πρότερον θεωρουμένη έκφραση της ενόπλου ισχύος. Σήμερα θριαμβεύουν τα μέσα ενημερώσεως. Και όσο μεγαλύτερος είναι αυτός ο θριαμβός τόσο βραχύτερος εκτιμάται ο πνευματικός βίος του ανθρώπου. Ο δέκτης άνθρωπος παραδίδει τον ίδιο του τον εαυτό σε ένα άλλο άνθρωπο, που κατοικεί στο ίδιο του το σώμα, αλλά ο οποίος άλλος άνθρωπος "νιώθει" τον κόσμο με τον τρόπο, που υποσυνείδητα του υπαγορεύεται από το σύστημα ενημέρωσεως.

Η αντικειμενικότητα είναι μόδος. Τα media υποστηρίζουν, ότι το ευμετάβλητο των ερμηνειών στην αναφορά των διαδραματιζομένων είναι και η έκφραση της ευαγγελιζομένης ελευθέρας διακινήσεως ιδεών στα πλαίσια της δημοκρατίας. Ο άνθρωπος έχει ενσωματωθεί σε ένα κόσμο, πέραν των δυνατοτήτων του για την αρμοίδιση των εκπεμπούμενων σημείων και την επαγομένη σάση του έναντι των προτρεπτικών μηνυμάτων.

Τα media μας κανοναρχούν για σύνεση, για επιφυλακτικότητα, για περίσκεψη, για ψυχραμία. "Δεν είναι (λένε) απαραίτητος ένας πόλεμος για την Κύπρο".

Ιδού ένα μήνυμα, που ενισχύει το κεφάλαιον φόβος. Είναι μία αναγκαία ανηθικότητα των media για να διατηρούν τον μη εμβαθύνοντα νοό στο δυναμικό του περιθώριου, όπου η όποιας φύσεως αντίθεση του θα εκλαμβάνεται σαν γραφική εναντίωση.

Και οι διανοούμενοι του μείζονος ελληνισμού; Πού βρίσκονται; Πώς βλέπουν τα εθνικά μας θέματα; Ποια είναι η θέση τους για την προαλεφούμενη "μεγάλη" Αλβανία, η οποία -καθώς λένε- φθάνει στο Αμβρακικό κόλπο; Πώς βλέπουν ένα μωσαϊκό εθνοτήτων που ψάχνει για ταυτότητα και οικειοποιείται την απεμπολούμενη από τους εξ ημάν ανιστόρητους και "χαλαρούς" Μακεδονία; Πώς βλέπουν μία Βουλγαρία να ορματίζεται τα λεπτού δρια της Συνθήκης του Αγίου Στεφάνου; Πώς βλέπουν το μισό Αιγαίο και την Θράκη ενσωματωμένα στην Τουρκία; Πώς βλέπουν μία Κύπρο Τουρκική;

Οσοι νομίζουν, ότι τα εκτιθέμενα είναι γραφικότητες και φαντασίες και ότι η φυσιολογική αντίδραση πρέπει να είναι ο διανοούμενιστικός καγχασμός, ας κάνουν λίγη υπομονή και θα πάρουν την μετ' ου πολὺ εμπράγματο απάντηση.

Αρκετοί διανοούμενοι αδιαφορούν για τα προκέιμενα και αναγκαία ή και καταγγέλλουν την κατιράδα τους με την πρακτική της παρακάμπτουσας διανοήσεως προσβλάποντες στην παγκόσμια ελίτ του πνεύματος, η οποία αναζητεί ιδιοφεις τρόπους για την ανάπτυξη μιας ανθρωπότητας απλλαγμένης από φθονερές ιδεολογίες. Δεν νοιάζονται για μια πνευματική συνδρομή, που θα οδηγούσε σε λύση των προβλημάτων που, ως φαίνεται, μοιραία θα καταλήξουν σε στραγγαλισμό των Ελληνικών και των Κυπριακών δέδομένων.

Πολλοί διανοούμενοι ενδιόδουν στους πειρασμούς της εξουσίας. Συνοδοιπορούν μ' αυτή. Εναποθέτουν τις πνευματικές τους προίκες στο ύφασμα των πολιτικών κομμάτων. Οι φιλοδοξίες τους εκφράζονται κατά τρόπον προπετή, ώστε να επιτύχουν μία συμπόρευση με εκείνους τους φορείς, οι οποίοι κατά πρόγνωση θα αναδείξουν το ιστορικό δίκαιο των πνευματικών τους αποφάνσιων.

Η θέση ενών αισιοδόξων, ότι οι Έλληνες συσπειρόνονται προ των κινδύνων, μάλλον θα πρέπει να επανεξετασθεί. Σήμερα το αμύνεσθαι περι πάτρης έχει ασθενήσει σε βαθμό ανήκεστο. Δεν διακρίνεται πλέον κάποιο μέγεθος προθυμίας προς υπέρ πατρίδος θυσίαν. Και τούτο ασφαλώς δεν φαίνεται λογικά να είναι κατακριτέον, την στρατή, που οι ίδιοι οι προύμενοι των εθνικ

ακαθοδηγήτων Ελλήνων και Ελλήνων Κύπριον, με το παράδειγμά τους διακελεύονται και παρισθούν σε φυγή. Το σχέδιο Αναν και τα παράγωγά του είναι στην ουσία η υπογεγραμμένη συναίνεση για την αποκόλληση από τις ελληνικές ρίζες. Το λεγθέν από πρόην πρωθυπουργό, ότι ...η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, σημαίνει, ότι οι Έλληνες συμφέρονται για γενναίες προς την Τουρκία παραχωρήσεις και για την δημιουργία "προπογούμενων" εις βάρος της Ελλάδος. Η ρήση μας προδρού της βουλής, ότι τα σύνορα της Ελλάδος θα περιορισθούν είναι μία παραδοχή επερχομένης ήττας. Τα ευήγεια ότι στην ανωτέρω ρήση επιβεβαιώνουν την αβασινίστο αποδοχή της κυυφορίας μας καινοφανούς κουλτούρας. Μιας κουλτούρας, που δέχεται την ανοχή σε ό,τι δήποτε δεν περιέχει ασκητική ηθική και δεν παρεμποδίζει τις προεκτάσις του ηδονισμού της συγχρόνου καταναλωτικής μαζικής δημοκρατίας.

Παρατηρώ τον Πενταδάκτυλο. Υπάρχει εκεί μία τεράστια τουρκική σημαία ζωγραφισμένη στην νότια πλαγιά. Άπο κάτω διαβάζω "Είμαι υπερήφανος, που είμαι Τούρκος". Ακόύω, ότι ο τουρκοκύπριος επιδιώκει να αφαιρέσει το πρωτείο της ελληνοκυπριακής πλειοψηφίας. Θέλει να θεωρείται εξισωμένος με το οποιοδήποτε παράγωγο σχεδίου Αναν, σε ένα μόρφωμα συνιστάντων κρατών. Το ελλυστικόν "πλειοψηφόύσα και μειοψηφόύσα κοινότητα" γι αυτὸν είναι το κίνητρον μέσω του οποίου προσβλέπει και προσδοκά στο μέλλον να ανατρέψει την πληθυσμιακή υπεροχή των ελληνοκυπρίων. Η συλλογική συνείδηση των Τούρκων, δείχνει να είναι περισσότερο συνεκτική από ό,τι εκείνη της Ελληνικής πλευράς. Και ο Τούρκος έχει υπομονή. Όπως τα ενεδρεύοντα θηριά στον ανελεητού κόσμο της ζωγκλας.

Οι απέναντι του Ελληνοκύπριοι έχουν κουραστεί από την αναμονή μας απροσδιορίστου αναβιώσεως της ιδέας ενός μείζονος ελληνισμού. Σ' αυτό συντελεί και η αμφιλεγόμενη συμπεριφορά της Ελλάδος. Η Ελλάς, δεν διακρίνεται από κάποιες υποσχετικές τάσεις για προσφορά ουσίας ή μη το διακηρυκτικό "συντασσόμεθα".

Και το ενιαίον του αμιντικού δύγματος διατελεί εν υπνώσει. Οι επιβεβλημένες παράμετροι στην συγχρόνη Ελλάδα και την εθνική της προέκταση, την Κύπρο, είναι η τεχνική ορθολογικότητα και ο ηδονισμός.

Αναγκορήσαμε από την Κύπρο με τα συναθήματά μας συγκεχυμένα.

Καλογιάρα θλίψη.

ΝΕΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (;;!!) ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγόπουλου

Πρόσφατα οι κυβερνήσεις Ελλάδος-Τουρκίας αποφάσισαν να επανακινήσουν τη διαδικασία πολιτικού διαλόγου των δύο χωρών, με σκοπό την επίλυση των θεμάτων-προβλημάτων στο Αιγαίο, που στην ουσία έχουν εγερθεί από πλευράς Τουρκίας σε βάρος της χώρας μας, από το 1973 μέχρι και σήμερα.

Στο θέμα οφείλουμε να είμεθα επιφυλακτικοί καθόσον από το 2002, σαράντα διερευνητικές συνομιλίες δεν απέδωσαν κάτιο ουσιαστικό, ενώ η επιχειρησία διαδικασία από την προηγούμενη κυβέρνηση με έναρξη την επίσκεψη του Τούρκου Πρωθυπουργού στην Ελλάδα τον Μάιο του 2004 και την εν συνεχείᾳ "κουμπαρά", είχαν το αυτό αποτέλεσμα και μάλλον ενίσχυσε την αδιαλλαξία των Τούρκων, που εκδηλώνεται έντονα πλέον με ενέργειες αμφισβητήσεως της ελληνικής κυριαρχίας ακόμη και σε κατοικημένα νησιά (Φαρμακονήσι, Αγαθονήσι), τα Ίμια (τα οποία έχουν ουδετεροποιηθεί), τον ελληνικό εθνικό εναέριο χώρο των 10 μιλίων, των διαδικασιών ελέγχου που ενασκεί η Ελλάδα στο FIR Αθηνών σύμφωνα με τις διατάξεις του ICAO, την ευθύνη έρευνας και διάσωσης στο Αιγαίο το οποίο διχοτομεί από τον 25ο μεσημβρινό και ανατολικό. Ενδεικτικά για τις ενέργειες αυτές αναφέρονται τα επεισόδια που δημιουργούνται από τουρκικές ακτοφυλακίδες στην περιοχή των Ιμίων, οι υπερπτήσεις πάνω από κατοικημένα νησιά επιδεικτικά και σε χαμηλό ύψος, οι αναχαιτίσεις αεροσκαφών και ελικοπτέρων της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης της επιχειρήσεως FRONTEX ή παρενόληση αυτών, οι ποσοτικές και ποιοτικές αναβαθμίσεις στις παραβάσεις και παραβιάσεις του FIR και του EAX με αποκορύφωμα το τραγικό ατύχημα του Σμηναγού Ηλιάκη ανοικτά της Καρπάθου, τις συνεχείς "αβλαβείς" διελέυσεις πλοίων του Τουρκικού Στόλου (Φρεγατών-Κορβετών) ακόμη και στις θαλάσσιες περιοχές Σουνιού - Ραφήνας - Κέας, την επιθετική πολιτική που ενασκεί η Αγκυρα, μέσω του Προξενείου της στην Κομοτηνή στους Έλληνες μουσουλμάνους της Θράκης.

Είναι γεγονός ότι η Αγκυρα μετά το 1950 κατόρθωσε να κλονίσει το Status Quo που επικρατούσε ως απόρροια της συνθήκης της Λωζάνης του 1922 (ή το ορθότερο να πλησιάζει να το επιτύχει να το ανατρέψει), διότι η χώρα μας αν όχι επέτρεψε, τουλάχιστον δεν αντέδρασε, με σταθερότητα και συνέχεια στην πρακτική αυτή, που ταυτόχρονα υλοποιείται από πλευράς Τουρκίας και σε διεθνή FORA, πρωτίστως εντός του NATO. Ήδη είναι γνωστό ότι ο Διοικητής του Αεροπορικού Στρατηγείου Νοτίου περιοχής στην Σμύρνη (CC Air) με πρόσφατο έγγραφό του ουσιαστικά έθετε σε ειδικό καθεστώς τον εναέριο χώρο του Αιγαίου

ανατολικά του 25ου μεσημβρινού και μέχρι το FIR ANKARA, ουδετεροποιώντας επιχειρησιακά την περιοχή. (Εντυχώς το έγγραφο αυτό απεσύρθη με έντονη ελληνική παρέμβαση, δείχνει όμως το γεγονός αυτό καθ' εαυτό το πρόβλημα που δημιούργησε το 2003 η αποφασισθείσα δομή διοικήσεως του NATO, σ' ότι αφορά τα συμφέροντα της χώρας μας, καθώς επίσης και την επιπόλαια και επιζήμια στάση της στρατιωτικής ηγεσίας μας να αποδεχθεί κατ' αρχήν την εκ περιτροπής τοποθέτηση και Τούρκου Διοικητού στο Νατοϊκό CAOC της Λαρίσης, που ευτυχώς ανετράπη).

Από το 1974, όταν η Τουρκία επέτυχε την επέκτασή της στη Βόρεια Κύπρο λόγω της άφρονος, εγκληματικής και προδοτικής πολιτικής του Ιωαννίδικου καθεστώτος, η Ελλάδα υποχωρεί διαρκώς στην προβαλλομένη από την Τουρκία απειλή χρήσεως βίας. Έτσι σταδιακά η Ελλάδα από το 1974 και μετά :

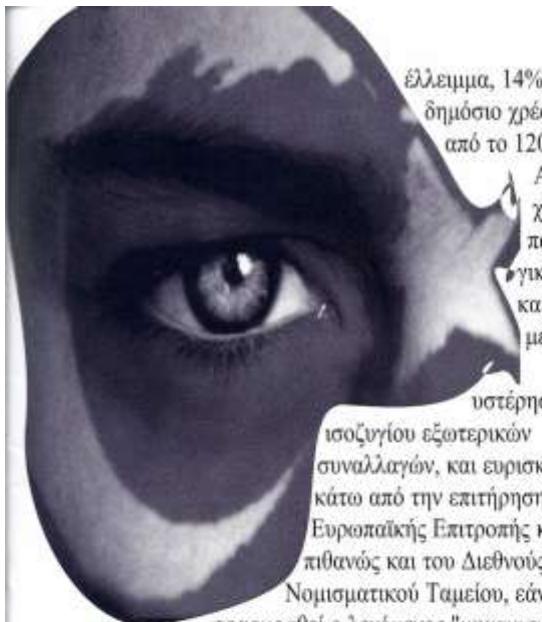
► Αποδέχθηκε την μη εκτέλεση ερευνών σε υποθαλάσσιες περιοχές με αμφισβητούμενο καθεστώς υφαλοκρηπίδος (πρωτόκολλο Βέρνης), στο Αιγαίο.

► Αποδέχθηκε μετά την κρίση του 1987 την μη εκτέλεση ερευνών πέραν των εθνικών θαλασσών υδάτων των 6 μιλίων στο Αιγαίο.

► Δεν επέκτεινε τα χωρικά της ύδατα στα 12 ν. μύλια απώς έχει δικαίωμα, σύμφωνα με το Δίκαιο της Θαλάσσης που από το 1994 έγινε διεθνής νόμος, υποκύπτουσα στο τουρκικό "casus belli", άλλα ούτε πρόεβη στην οριοθέτηση της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (AOZ), η οποία και εμπεριέχει την υφαλοκρηπίδα σύμφωνα με τον προαναφερόμενα διεθνή νόμο. Υπόψη ότι σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θαλάσσης, τα κατοικημένα νησιά δικαιούνται τέτοιας ζώνης (AOZ) που αν οριοθετήθει από ελληνικής πλευράς αντέρει πλήρως την όλη πολιτική της Αγκυρας (το αυτό βέβαια θα επέλει και η ενάσκηση του δικαιώματος της Ελλάδος για επέκταση της χωρικής θαλάσσης της στα 12 ν.μ.).

► Απέτυχε να διασφαλίσει την κυριαρχία της στα Ίμια, που με βάση αυτό η Τουρκία θεμελίωσε την θεωρία των γκρίζων ζωνών.

Από το 1974 όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις προσπάθησαν με πολλούς τρόπους να συνδιαλαγούν με την Τουρκία με διάφορους τρόπους, φθάνοντας το 1999 να χρησιμοποιήσουν ακόμη και την ευρωπαϊκή προοπτική αυτής, άλλα εις μάτην. Η τωρινή όμως προσπάθεια βρίσκει την Ελλάδα σε μειονεκτική θέση, λόγω του μεγίστου οικονομικού προβλήματος που αντιμετωπίζει (πολλοί ομήλοι ότι είμεθα χρεωκοπιμένοι), ήτοι μεγάλο δημόσιο-οικονομικό

έλλειμμα, 14%, δημόσιο χρέος πάνω από το 120% του ΑΕΠ, χωρίς παραγωγικότητα και μεγάλη

υστέρηση του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, και ευρισκομένη κάτω από την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και πιθανώς και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, εάν

εφαρμοσθεί ο λεγόμενος "μηχανισμός στηρίξεως". Η κατάσταση αυτή της Ελλάδος, έχει επεκταθεί και στον αμυντικό τομέα (ευρίσκεται στην χειρότερη κατάσταση από της μεταπολιτεύσεως και μετά), με συνέπεια να μην δύναται να υποστηριχθεί η εξωτερική πολιτική, ούτε αυτή να εμπνέει αποτροπή (οι λόγοι είναι λίγο πολύ γνωστοί, βαρύνουν την πολιτική προστασίας αισιόδοξα από το 2004 και μετά κατά κόριο λόγο).

Αντίθετα σήμερα η Τουρκία έχει καταστεί μία περιφερειακή δύναμη, με σύγχρονες και ισχυρές ένοπλες δυνάμεις, κατατάσσεται πλέον μεταξύ των βιομηχανικών χωρών, με υψηλό δείκτη ανάπτυξης με μεγάλες επιτυχίες στο χώρο των εμπορικών διεθνών συναλλαγών, ανηκουσα πλέον στο χώρο των 20 πλουσιότερων χωρών παγκοσμίως (G-20).

Η θέση της ελληνικής κυβερνήσεως στο θέμα είναι ότι σκοπός του πολιτικού διαλόγου μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας είναι η "οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος" και μόνο. Την θέση αυτή την ασπάζεται με το δικό της τρόπο η τουρκική πλευρά όπως φαίνεται από πρόσφατες δηλώσεις του ΥΠΕΞ της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτογλου, που παρουσιάσθηκαν στην εφημερίδα "ΒΗΜΑ" όπου είπε ότι : "Η Άγκυρα είναι αποφασισμένη να αναζητήσει κάθε οδό για την επίτευξη συνολικής και βιώσιμης επίλυσης όλων των διαφορών και προβλημάτων μεταξύ των δύο χωρών, ειδικά όσων σχετίζονται με το Αιγαίο. Η διευθέτηση της υφαλοκρηπίδας από νομικής πλευράς διασυνδέεται πάρα πολύ με άλλες διαφορές που σχετίζονται με τη θαλάσσια δικαιοδοσία"

Δηλαδή, με άλλα λόγια, θέτει θέμα του εύρους των χωρικών υδάτων, γκρίζων ζωνών, AOZ και υφαλοκρηπίδος.

Ο διάλογος για τον διάλογο και για επικοινωνιακούς λόγους δεν οφελεί διότι ιστορικά κατά τη διάρκεια των τελευταίων 40 ετών το τέλος κάθε προσπάθειας είναι τη χώρα μας σε μειονεκτικότερη θέση, αλλά και δεν είναι ορθό να χρησιμοποιούμε τη διαδικασία αυτή απλώς για κέρδος χρόνου, χωρίς να προετοιμαζόμαστε, παράλληλα να αντιμετωπίσουμε με

συνέπεια, θέληση, επάρκεια και αποφασιστικότητα την τουρκική προκλητικότητα και πρακτική των τετελεσμένων, σε περίπτωση που ο πολιτικός διάλογος καταλήξει σε συμφωνία ότι διαφωνούμε.

Η σημερινή Τουρκία των "Μετριοπαθών Ισλαμιστών" του κ. Ερντογάν, με ΥΠΕΞ τον κ. Νταβούτογλου, υποστηρίζει πλήρως τη θεωρία του "Στρατηγικού Βάθους" και τα "μηδενικά προβλήματα" με τους γείτονές της, απαιτώντας όλοι να αποδεχθούν το όραμά της, που πλέον των κερδών σε εδαφικά θέματα όπου αυτή θέτει θέμα (γκρίζες ζώνες, χωρική θάλασσα, AOZ ή υφαλοκρηπίδα), οδηγεί και στην αποδοχή της σε περιφερειακή δύναμη (αποδοχή του νέου οθωμανισμού).

Ηδη ανακοινώθηκε στο Talin της Εσθονίας από τους δύο ΥΠΕΞ Ελλάδος - Τουρκίας κ.κ. Δρούτσα και Νταβούτογλου, η επίσκεψη του Τούρκου πρωθυπουργού στην Αθήνα την 14-15 Μαΐου 2010, στο περιθώριο της Συνόδου των Υπουργών Εξωτερικών του NATO. Κατά την επίσκεψη αυτή θα συνέλθει για πρώτη φορά το αποφασισθέν Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδος - Τουρκίας κ.κ. Γ. Παπανδρέου και Τ. Ερντογάν. Προς τούτο τον Τούρκο πρωθυπουργό θα συνοδεύουν οι Υπουργοί Οικονομίας, Εξωτερικού Εμπορίου, Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, Μεταφορών, Παιδείας, Περιβάλλοντος, Προεδρίας, Τουρισμού, Δημοσίας Τάξεως -Ασφαλείας και Εξωτερικών. Κατά τον Τούρκο ΥΠΕΞ κ. Νταβούτογλου η επίσκεψη αυτή είναι ιστορικής σημασίας για τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις και ιδιαίτερα για την οικονομική συνεργασία.

Στο σημείο αυτό μπορούμε να πούμε ότι οι συναλλαγές στο εξωτερικό εμπόριο, σε ότι αφορά τις σχέσεις μας με την Τουρκία, είναι αρνητικές. (Ο γράφων, ως Διοικητής του Δ.ΣΣ είχε επισημάνει ότι η αναλογία των οχημάτων μεταφοράς εμπορίου μεταξύ Ελλάδος - Τουρκίας ήταν 2:98, ενώ η Ελλάδα δεν κερδίζει το παραμικρό από τη διακίνηση των εμπορικών οχημάτων της Τουρκίας στο νέο οδικό άξονα της Εγνατίας, ούτε καν διόδια, προς όφελος του τουρκικού εμπορίου). Παράλληλα η προηγούμενη επίσκεψη του Ερντογάν στην Αθήνα τον Μάιο του 2004 και η εν συνεχείᾳ άδεια επισκέψεώς του στην Θράκη, ενίσχυσε το Τουρκικό Προξενείο και την πολιτική του επί της μειονότητος και ακολούθως ενέγραψε στον κατάλογο των διμερών διαφορών ή το ορθότερον στις τουρκικές απαιτήσεις, το μειονοτικό στο οποίο υπεγράψτηκε η Ελλάδα το 2007, με το νέο νόμο περί βακουφιών (ομοίως οι ανησυχίες του Δ.ΣΣ τότε υπεβλήθησαν αρμοδίως σχετικά με την επίσκεψη στη Θράκη του Τούρκου πρωθυπουργού). Δεν είμεθα εμείς οι καταλληλότεροι για να υπαγορεύουμε στην ελληνική κυβέρνηση το τι θα πρέπει να πράξει ή να αποφύγει να πράξει. Ανησυχία εκφράζουμε και προβληματισμό διότι ναι μεν δεν δαιμονοποιούμε τον διάλογο, αλλά μας προβληματίζει η παρούσα κατάσταση της χώρας και τα αποτελέσματα αντίστοιχων ενεργειών του παρελθόντος. Το θηρίο δεν ηρεμεί μόνο με χαμόγελα

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Του Δ.Ι. Διακίδη
Αρθρογράφου - Οικονομολόγου και Δρ Νομικής (ΑΤΘ)

Στο πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου έγινε γνωστό ότι, ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας κ. Ταγίτ Ερντογάν, θα επισκεφθεί την Ελλάδα στα μέσα Μαΐου. Σύμφωνα με όσα ανακοινώθηκαν στις εφημερίδες και στα τηλεοπτικά ελληνικά μέσα ενημέρωσης, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Αθήνα οι

Πρωθυπουργοί της Ελλάδας και της Τουρκίας θα ανακοινώσουν τη σύσταση Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας (ΑΣΣ) μεταξύ των δύο χωρών. Όπως είναι φυσικό η είδηση προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον, διότι η απόφαση αυτή θεωρείται σαν αναβάθμιση της μέχρι τούδε υφισταμένης στρατηγικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών. Σε τηλεοπτικές συζητήσεις, αφενός σε κρατικό κανάλι (NET/15-4-2010) σε συνέντευξη του, ο Αν. Υπουργός Εξωτερικών κ. Δ. Δρούτσας, αναφέρθηκε στις συνομιλίες που είχε με τον Τούρκο Πρωθυπουργό κ. Τ. Ερντογάν και τον Πρόεδρο της Τουρκίας κ. Γκιουλ στην Άγκυρα και αφετέρου σε ιδιωτικό κανάλι (ALTER/13-4-2010), έγινε συζήτηση για θέματα ενέργειας και την πιθανότητα άντλησης πετρελαίου στο Αιγαίο, ενώ ο εκ των συνομιλητών επίτιμος Πρέσβυς κ. Ελ. Καραγάννης αναφέρθηκε και στην έννοια της "Καλής γειτονίας" που πρέπει να διέπει τις σχέσεις μεταξύ ομόρων κρατών. Μέχρι την έλευση του Τούρκου Πρωθυπουργού στην Ελλάδα, θα ενταθούν οι συνομιλίες μεταξύ των δύο μερών για τα θέματα ενέργειας και οικονομίας ως και συνεργασίας σε ζητήματα προστασίας του πολίτη. Εν τω μεταξύ έχει προηγηθεί η συνάντηση του κ. Δ. Δρούτσα με τον κ. Αχμέτ Νταβούτογλου, Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας, στην οποία συμφωνήθηκαν πέντε (5) νέα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (MOE), επιπλέον των 24 MOE που ήδη έχουν υιοθετηθεί μεταξύ των δύο χωρών. Θα επιχειρήσουμε να αναλύσουμε :

Πρώτον, αυτά τα πέντε (5) νέα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης που πρόσφατα συμφωνήθηκαν.

Δεύτερον, την έννοια της "Καλής γειτονίας" στις σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας, αν και γνωρίζουμε ότι είναι λίγο ριψοκινόνυμο να προσπαθεί κάποιος να προσεγγίζει θέματα διεθνούς πολιτικής με βάση το τι σημαίνουν αυτά τα θέματα, άμεσα ή εν δυνάμει για τα δικά του κρατικά συμφέροντα.

Τα Πέντε (5) νέα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (MOE)

Πρόκειται για :

1. Κοινά Εκπαιδευτικά Προγράμματα στο πλαίσιο της Σύμπραξης για την Ειρήνη (NATO), με την συμμετοχή όμως και των χωρών-μελών της Σύμπραξης για την Ειρήνη, τα συναφή εκπαιδευτικά κέντρα στην Ελλάδα και την Τουρκία.
2. Διαλέξεις σε σπουδαστές των Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, όλων των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων από τους Αρχηγούς Επιτελείων, στο πλαίσιο της ανταλλαγής αμοιβαίων επισκέψεων (Σημείωση : Στις Ένοπλες Δυνάμεις στην Ελλάδα δεν συμπεριλαμβάνονται τα Σώματα Ασφαλείας, Αστυνομία, Λιμενικό - Πυροσβεστικό Σώμα. Στην Τουρκία όμως συμπεριλαμβάνεται η Στρατο-Χωροφυλακή, Ένοπλο Σώμα, επικεφαλής του οποίου τίθεται Αντιστράτηγος του Στρατού Ξηράς και ιεραρχικά έπειται του Αρχηγού ΓΕΑ).
3. Διασύνδεση, σε επίπεδο Επιτελών, μιας Ελληνικής Μεραρχίας/Ταξιαρχίας στο Τουρκικό Στρατηγείο, υψηλής εποικότητας του NATO (NRDC-TR) και μιας Τουρκικής Μεραρχίας / Ταξιαρχίας στο Ελληνικό Αναπτυσσόμενο Στρατηγείο του NATO (NDC-GR) για εκπαιδευτικούς λόγους. (Σημείωση : Πρόκειται για μέτρα καθαρά τεχνικής φύσεως που αντικειμενικά μόνον επαγγελματίες Ανώτεροι και Ανώτατοι Αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων μπορούν να αναλύσουν και να εκτιμήσουν την αξία τους, τα οφέλη και πιθανές επιπτώσεις για τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις).
4. Οργάνωση αμοιβαίων εθμοτυπικών επισκέψεων μεταξύ των Σχολών Πολέμου, στο πλαίσιο προγραμματισμένων ταξιδιών στο εξωτερικό.
5. Η διεξαγωγή κοινών επιστημονικών δραστηριοτήτων (Ακαδημαϊκές μελέτες, σεμινάρια, συμπόσια και δημοσιεύσεις και εκδόσεις άρθρων σε στρατιωτικά περιοδικά και Επιθεωρήσεις των δύο χωρών), μεταξύ των Ανωτάτων Στρατιωτικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων των Ενόπλων Δυνάμεων, στο πλαίσιο των καθιερωμένων ανταλλαγών επισκέψεων μεταξύ των σπουδαστών καθώς και μεταξύ των Σχολών Επιτελών.

Το πέμπτο νέο Μέτρο είναι δεκτικό ευρύτερης δυνατότητας συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών σε τέτοιου είδους δραστηριότητες, εξαρτάται δε από την ευρηματικότητα των χειριστών του τι είδους επίκαιρα

και κοινού ενδιαφέροντος θέματα θα μπορούσαν σ' αυτό να συμπεριληφθούν.

Οι συνομίλιες γ' αυτά τα θέματα κατά την άποψή μας αποτελούν συνέχεια της πρώτης διερευνητικής "επαφής" σε υπηρεσιακό επίπεδο που πραγματοποιήθηκε στην Αγκυρά στις 12 Μαρτίου 2002, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιούργησε η αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας στο Αιγαίο. Την εποχή εκείνη Υπουργός Εξωτερικών στην Ελλάδα ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου και στην Τουρκία ο αποθανόν ήδη Ισμαήλ Τζεμ. Από τότε μέχρι σήμερα, με εξαίρεση τους εντυπωσιακούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, η Ελλάδα εξαφανίσθηκε από το διεθνές προσκήνιο χωρίς να αναλάβει καμία απολύτως διεθνή πρωτοβουλία (εκτός ίσως από τη Σύνοδο του ΟΑΣΕ στην Κέρκυρα) και τη σύντομη παρουσία του Πρωθυπουργού κ. Γ. Παπανδρέου στην Κωνσταντινούπολη, το πρώτο δεκαήμερο του Οκτωβρίου 2009 υπό την ιδιότητά του ως Υπουργός Εξωτερικών για να παραστεί στη Σύνοδο της Διαβάλκανικής Συνεργασίας. Αντίθετα, την ίδια χρονική περίοδο, η Τουρκία εδραίωσε τη θέση της ως περιφερειακή δύναμη στα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή και στις χώρες της Κεντρικής Ασίας.

Η τήρηση των κανόνων της "Καλής Γειτονίας"

Η έννοια έχει καθιερωθεί από την αγγλική της έκφραση "Good Neighbor Policy". Σημαίνει πολιτική επιλύσης προβλημάτων, που ανακύπτουν στις σχέσεις που έχει ένα κράτος, με τα γειτονικά του κράτη ή συγκεκριμένα με ένα γειτονικό του κράτος.

Χρησιμοποιείται τόσο στο Ιδιωτικό όσο και στο Δημόσιο Δίκαιο, που μας ενδιαφέρει στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Υπάρχουν τρεις (3) δυνατότητες των εμπλεκομένων :

α. Αναχώρηση - Μετακίνηση από το μέρος όπου παρατηρούνται ή εμφανίζονται τέτοια γεγονότα.

β. Αντιπαλότητες συνεχείς και πιθανότητες εχθροπραξιών, επισήμων ή ασύμμετρων, μεταξύ των αντιμαχομένων κρατών, και

γ. Αναζήτηση εποικοδομητικών και κοινά αποδεκτών λύσεων μεταξύ των εμπλεκομένων μερών στα πλαίσια της Διεθνούς πρακτικής και των ισχύοντων κανόνων και της Νομολογίας του Διεθνούς Δικαίου. Σε περίπτωση διαφορών μεταξύ κρατών, η πρώτη (α) πιθανότητα δεν είναι ρεαλιστική, η δεύτερη (β) συχνά καταλήγει σε ένωπλη σύγκρουση. Η τρίτη (γ) είναι αυτή που έγινε ιστορικά γνωστή με την ονομασία της "Good Neighbor Policy" δηλαδή "Πολιτική της Καλής Γειτονίας". Η πολιτική αυτή χρησιμοποιήθηκε κατά την Προεδρία του Αμερικανού Προέδρου Franklin D. Roosevelt και εφαρμόσθηκε στις σχέσεις των ΗΠΑ με τα κράτη της Λατινικής Αμερικής, περίπου μέχρι το 1938.

Σ' αυτό το χρονικό διάστημα οι ΗΠΑ αρνήθηκαν να κάνουν στρατιωτικές επιχειρήσεις στην περιοχή, όταν τα συμφέροντά τους απειλούνταν, δίνοντας προτεραιότητα στον αμοιβαίο σεβασμό και υποστήριξη των σχέσεων "Καλής Γειτονίας" με αυτές τις χώρες. Στη σύγχρονη διεθνή σκακιέρα η Κίνα, μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ασκεί μια συνετή πολιτική "Καλής Γειτονίας".

Μετά την Ασιατική κρίση του 1997 - 1998 ενίσχυσε τη συνεργασία της με την Οργάνωση των Κρατών της Ζώνης ASEAN ενώ ο Κινέζος Πρωθυπουργός Wen Jiabao, χαρακτήρισε τη χώρα του ως "Πρωτεργάτη της Ειρήνης, της Φιλίας και της Συνεργασίας, σ' αυτή την Περιοχή".

Ενδεικτικά να σημειωθεί ότι, κατά την αγγλική εφημερίδα "The Guardian" (βλ. "Καθημερινή" 17-1-2010) και ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας κ. Αχμέτ Νταβούτογλου, τέως επικεφαλής των Συμβούλων Εξωτερικής Πολιτικής του Πρωθυπουργού κ. Ρετσέπ Ταγίπ Ερντογάν θεωρείται ότι εφαρμόζει στην περιοχή την πολιτική "μηδενικών προβλημάτων με τους γείτονές της".

Οικονομικά Στοιχεία της Σημερινής Τουρκίας

Πληθυσμός : 72.000.000. Το 61% αυτού του πληθυσμού είναι κάτω των 34 ετών!!.

Η Οικονομία (ΑΕΠ) της Τουρκίας, έφθασε τα 742 δις δολάρια (US\$) το 2008 (Πηγή : Prime Ministry Investment Support And Promotion Agency). Σημερινές εκτιμήσεις το υπολογίζουν σε 748 δις δολάρια (US\$). Το Ελληνικό ΑΕΠ (το επίσημο) στο τέλος του Α Τριμήνου του 2010 υπολογίζεται στα 240 δις Ευρώ, άλλα 70 ή και παραπάνω δις Ευρώ (ουδείς γνωρίζει ακριβώς πόσο, Τράπεζα της Ελλάδας, ΚΕΠ, κ.λ.π.) υπολογίζεται ότι κινούνται στον τομέα της παραγκονομίας. Συνολικά και χονδρικά είναι το μισό περίπου του αντίστοιχου Τουρκικού ΑΕΠ. Στην Τουρκία, ο ρυθμός ανάπτυξης το 2010, ίσως φθάσει το 5%, υψηλότερος στην ΕΕ των 27 κρατών μελών. Η ανεργία ανέρχεται στο 13,5%. Υπάρχει άνιση κατανομή και διανομή του εισοδήματος. Η Τουρκία ισχυρίζεται ότι είναι η 15η σε μέγεθος οικονομία του πλανήτη και η 6η μεγαλύτερη σε μέγεθος οικονομία, σε σύγκριση με τις 27 χώρες μέλη της ΕΕ το 2008 (Πηγή : IMF-WEO) (Σημείωση : Η Ολλανδία ισχυρίζεται ότι είναι η 6η σε μέγεθος οικονομία στην ΕΕ).

Σύμφωνα με εκτιμήσεις του NATO, το 2008, η Ελλάδα δαπάνησε ποσοστό 2,8% του ΑΕΠ για στρατιωτικές δαπάνες ή περίπου 6,9 δις Ευρώ ή γύρω στα 9,3 δις δολάρια (US\$). Η Τουρκία τον ίδιο χρόνο δαπάνησε ποσοστό 1,8 του ΑΕΠ για στρατιωτικές δαπάνες ή το ισοδύναμο περίπου των 11,5 δις Ευρώ, πάντοτε σύμφωνα με εκτιμήσεις του NATO (Πηγή : International Herald Tribune, 30 Μαρτίου 2010).

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΚΦΑΝΣΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ DAVUTOGLU
(ΜΑΪΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009)
ΚΑΙ Ο ΒΑΘΜΟΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

†Υπό Αντιναύάρχου ε.α. Π. Λιαπάκη Π.Ν.
Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η παρούσα διάλεξη θα καλύψει το αντικείμενό της, χωρίς να αποφύγει τις όποιες επικαλύψεις με τα παρεμφερή θέματα προτογυμένων διαλέξεων, δεδομένου ότι εξ ορισμού αλληλοκαλύπτονται.
2. Για να γίνει κατανοητός ο βαθμός επηρεασμού της Εθνικής μας Στρατηγικής, η παρουσίαση θα ακολουθήσει την έμψεση μέθοδο, παραθέτοντας όπως φαίνεται στην προβολή:

α.Την εξωστρεφή δραστηριότητα της Αγκύρας, στην περίοδο από τον Μάιο έως και τον Οκτώβριο του παρόντος έτους, δεδομένου ότι καλύπτει την θητεία του Davutoglu ως ΥΠΕΞ, και αποτελεί την περίοδο στην οποία, η έκφραση της νέας Στρατηγικής της Τουρκίας, στα ίχνη του Δόγματος του "Στρατηγικού Βάθους", εμφανίζει σχεδόν φρενήρη δραστηριότητα.

β.Το που αποσκοπεί τελικά και τι επέτυχε η Αγκύρα.

γ.Την αλληλεπίδραση των παραγόντων που διαμορφώνουν το Νέο Στρατηγικό Περιβάλλον, στην περιοχή ενδιαφέροντος, με τις προτοβουλίες της Αγκύρας.

δ.και τέλος, υπό τύπο Συμπερασμάτων, πως επηρέαζεται η Εθνική μας Στρατηγική.

3. Η κινητικότητα των τριών βασικών προσώπων, δηλαδή του ΥΠΕΞ Davutoglu, του Π/θ Erdogan και του Προέδρου Gull, προς τον σκοπό της εφαρμογής του Δόγματος στο εξεταζόμενο διάστημα, παρουσιάζεται συνοπτικά στις επόμενες προβολές :

α.Ο ΥΠΕΞ Davutoglu πραγματοποίησε επισκέψεις :

(1)Στα Κατεχόμενα της Κύπρου όπου στήριξε τους Τ/Κ, απέρριψε σενάρια ενδεχομένων πλεσεων της ΕΕ και διεμήνυσε στα Η.Ε. να αναλάβουν ενεργότερο ρόλο, τονίζοντας την ετοιμότητα της Τουρκίας για την επέλυση του Κυπριακού.

(2)Τρεις επισκέψεις στην Συρία, για συμμετοχή στην Σύνοδο της Ισλαμικής Διάσκεψης και για την συγκρότηση και προώθηση του διμερούς High

Level Strategic Coordination Council.

(3)Δύο επισκέψεις στο Αζερμπαϊτζάν για τα θέματα του αγωγού φυσικού αερίου Nabucco, τις διμερείς σχέσεις με την Αρμενία και για το πρόβλημα του Ναγκόρνο-Καραμπάχ.

(4)Δύο επισκέψεις στο Ιράν, για το ενδεχόμενο διαμεσολάβησης με την Δύση, σε ότι αφορά στο Πυρηνικό του Πρόγραμμα και την προετοιμασία της επίσκεψης Erdogan.

(5)Τρεις επισκέψεις στο Ιράκ, για την ενεργοποίηση και περιτέρω εφαρμογή του διμερούς High Level Strategic Coordination Council.

(6)Δύο επισκέψεις στης ΗΠΑ, με την ευκαρία της ανάληψης από την Τουρκία της εκ περιτροπής Προεδρίας του ΣΑ/ΟΗΕ, την συμμετοχή στην Ετήσια συνεδρίαση του Τουρκο-Αμερικανικού Συμβουλίου Εργασίας και την συμμετοχή στην 64η Γενική Συνέλευση των ΗΕ.

(7)Στην Ρωσία για την π/θ φυσικού αερίου και καθορισμό του πλαισίου συνεργασίας για τους νέους αγωγούς φυσικού αερίου Blue Stream-2 και South Stream. Παράλληλα συζητήθηκαν τα περιφερειακά θέματα της ευρύτερης περιοχής και των ενεργειακών αγωγών στα πλαίσια της επικείμενης διμερούς Στρατηγικής Συνεργασίας, ενώ επιβεβαιώθηκε η ενίσχυση της οικονομικής συνεργασίας.

(8)Συνάντηση με τους ομολόγους του, των κρατών-μελών του Gulf Cooperation Council, στην Ιη Διπουργική σύσκεψη του αντιστοίχου διμερούς High Level Strategic Dialogue.

(9)Δύο επισκέψεις στη Σερβία, πλέον αυτής του Τ/ΥΠΑΜ Gonul, σχετικά με την αναβάθμιση των διμερών σχέσεων και την επίδειξη εμπράκτου ενδιαφέροντος για την μουσουλμανική μειονότητα του Sandjak.

(10)Στο Μαυροβούνιο, για την αναβάθμιση των διμερών οικονομικών σχέσεων και την επίδειξη ενδιαφέροντος για την τοπική Αλβανο-μουσουλμανική μειονότητα, και τέλος

(11)Στην Β-Ε, για την επικαιροποίηση των διμερών σχέσεων με την Μουσουλμανική ουτότητα.

Συνολικά ο Τ/ΥΠΕΞ πραγματοποίησε σε 6 μήνες, 20 επισκέψεις πρωτογενούς, οργανωμένου, υεραρχημένου και ιδιαίτερα σημαντικού έργου όπως οι δύομε αργότερα.

β.Ο Πρωθυπουργός Erdogan πραγματοποίησε επισκέψεις :

(1)Στο Αζερμπαϊτζάν, για τα θέματα του αγωγού Nabucco και την διαμεσολάβηση στο πρόβλημα του Ναγκόρνου Καραμπάχ.

(2)Στη Ρωσία, για την περαιτέρω προσέγγιση στα Ενεργειακά και την επικείμενη Στρατηγική και Οικονομική Συνεργασία.

(3)Στην Αλβανία, για την επιβεβαίωση της διμερούς συνεργασίας και τα εγκαίνια του σημαντικού οδικού άξονα Βορ. Αλβανίας - Κοσσόφου.

(4)Στην Συρία, για την ανάταξη των διμερών σχέσεων, την συμφιλίωση των Παλαιστινιακών φατριών και τις διαπραγματεύσεις Ισραήλ-Παλαιστινίων, ενώ απεδέχθη το αίτημα του Σύρου Προέδρου, ώστε να μεσολαβήσει για την επανάληψη των διαπραγματεύσεων Δαμασκού-Τελ Αβίθ.

(5)Στις ΗΠΑ, για την 64η Γενική Συνέλευση των ΗΕ όπου είχε σημαντικές συνομιλίες με άλλους ηγέτες και με το Εβραϊκό Lobby, ενώ παρέστη σε δείπνο του Γ.Γ/ΟΗΕ ως ομοτράπεζος του Obama.

Παράλληλα σε διάλεξή του στο Πανεπιστήμιο Princeton, εξέφρασε την αποφασιστικότητα για την επίλυση του Κουρδικού και των προβλημάτων με την Αρμενία. Τον ερχόμενο Δεκέμβριο θα επισκεφθεί την Ουάσιγκτον για συνομιλίες με τον Πρόεδρο Obama.

(6)Στην Σύνοδο της G-20 στο Pittsburgh.

(7)Στο Ιράκ για την υλοποίηση των αντικειμένων των διμερούς High Level Strategic Coordination Council.

(8)Στην έδρα της Ε.Ε. για συνομιλίες με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Barosso και τον Solana.

(9)Στο Πακιστάν για την υπογραφή Συμφωνίας Στρατηγικής Συνεργασίας. Και τέλος

(10)Στο Ιράν για ανάταξη των διμερών σχέσεων.

Συνολικά ο Τούρκος Π/θ πραγματοποίησε σε 6 μήνες, 10 επισκέψεις, ιδιαίτερα σημαντικού έργου.

Για ένα Π/θ ο οποίος έχει σημαντικά "ανοικτά μέτωπα" στην χώρα του και ηγείται τολμηρών και διυσηρών εσωτερικών και εξωτερικών πρωτοβουλιών που προκαλούν ρήξεις, όπως είναι το Κουρδικό και το Αρμενικό, η κινητικότητα αυτή κρίνεται ιδιαίτερα σημαντική.

γ.Ο Πρόεδρος Gull πραγματοποίησε επισκέψεις :

(1)Στο Κιργκιζιστάν, Τουρκμενιστάν και Ουζμπεκιστάν για ενίσχυση των διμερών και κατά περίπτωση των ενεργειακών σχέσεων.

(2)Στην Κίνα, με παράλληλη επίσκεψη στην Αυτόνομη περιοχή των Uigur.

(3)Στο Αζερμπαϊτζάν, στα πλαίσια Συνόδου των Τουρκοφώνων Κρατών.

(4)Στο Παρίσι, για συνομιλίες με τον Γάλλο Πρόεδρο, στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Τουρκικής Εποχής". Και τέλος

(5)Στη Σερβία, για την ανάταξη των διμερών σχέσεων σε Στρατηγικό επίπεδο και την προώθηση των Τ/επενδύσεων.

Οι επισκέψεις του Τ/Προέδρου, γνωστός και ως ο δραστήριος επικεφαλής της "σκιώδους Ισλαμικής Διπλωματίας της Τουρκίας", επί Erbakan, απέχουν πολλά από το να θεωρούνται τυπικές. Είναι γνώστης, των θεμάτων της Εξωτερικής Πολιτικής, των γειοστρατηγικών παραγόντων της Εγγύς Ανατολής, του Κaukásou και του Ισλαμικού Κόσμου και συμμετέχει ενεργά και όχι διακοσμητικά στην όλη προσπάθεια.

4. Αντίστοιχα σημαντικές ήταν και οι επισκέψεις ζένων προσωπικοτήτων στην Τουρκία, όπως φαίνονται στην προβολή και συγκεκριμένα :

α.Του Διοικητή της USCENTCOM Στρατηγού Petreus, για συνομιλίες, σχετικά με την αποχώρηση των Αμερικανικών δυνάμεων από το Ιράκ και τα θέματα ασφαλείας του Βορ. Ιράκ.

β.Του Γερμανού ΥΦΥΠΑΜ, για την υπογραφή της σύμβασης συμπαραγωγής 6 Y/B τύπου 4.

γ.Του Επιτρόπου της Ε.Ε. για θέματα Ενέργειας και του ΥΦΥΠΕΞ των ΗΠΑ για θέματα Ευρασίας, των Π/θ Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Αυστρίας και του Αζέρου ΥΠΕΞ για την υπογραφή της Διακρατικής Συμφωνίας του αγωγού Nabucco.

δ.Του Π/θ της Ρωσίας Putin για την υπογραφή των Πρωτοκόλλων Οικονομικής και Ενεργειακής συνεργασίας και την προώθηση των νέων αγωγών φυσικού αερίου Blue Stream 2 και South Stream.

ε.Του Π/θ της Ιταλίας Berlusconi για την άμεση προώθηση του νέου αγωγού πετρελαίου Samsun-Ceyhan.

σ.Του νέου Γ.Γ. του NATO Rasmussen για την αναθέμαση των σχέσεων του με την μοναδική Μουσουλμανική χώρα του NATO, την γνωστοποίηση των απώνων της Αγκύρας στις Ε/Τ σχέσεις και την ενίσχυση της Νατοϊκής προσπάθειας στο Αφγανιστάν. Η Αγκύρα υπερσέβη να ενισχύσει τις δυνάμεις της στην ISAF με επιπλέον 800 άτομα στρατιωτικό (μη μάχιμο) προσωπικό, εν όψει της ανάληψης της Διοίκησης των Νατοϊκών δυνάμεων στον τομέα Kabul.

ζ.Του Σύρου Προέδρου Assad και του ΥΠΕΞ για την συγκρότηση των διμερούς High Level Strategic Coordination Council , ενώ εκδηλώθηκε από τον Erdogan διμεσολαβητική πρωτοβουλία μεταξύ Δαμασκού και Βαγδάτης, σχετικά με την πρόσφατη μεταξύ τους ένταση.

η.Του Ιρακινού ΥΠΕΞ για συνομιλίες στα θέματα του

διμερούς High Level Strategic Coordination Council, και παράλληλα στα πλαίσια της προαναφερθείσης μεσολάβησης μεταξύ Βαγδάτης και Δαμασκού.

θ.Του Κοσσοβάρου ΥΠΕΞ για συνομιλίες στο θέμα της προώθησης της αναγνώρισης του Κοσσόβου και σε διμερή θέματα.

ι.Του ΥΠΑΜ των Σκοπίων για την διμερή αμυντική συνεργασία.

ια.Των Προέδρων της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, στα πλαίσια της ετήσιας Συνόδου των οργανισμών τους.

ιβ.Του Μουσουλμανικού μέλους του Προεδρείου της Β-Ε για την στήριξη της Αγκύρας στα θέματα σύγκλισης των εθνικών οντοτήτων και

ιγ.Του Προέδρου του Καζακστάν για συνομιλίες σε διμερή και ενεργειακά θέματα.

5. Σε ότι αφορά στην Αμυντική Διπλωματία το σημαντικό γεγονός ήταν η Έκθεση IDEF στην Κωνσταντινούπολη με συμμετοχή υψηλόβαθμων αποστολών 69 χωρών και 461 εταρειών εκ των οποίων οι 178 τουρκικές. Το ΓΥΠΑΜ υπέγραψε σειρά συμφωνιών και MOU με κυρίοτερες :

α.Με τη Γερμανία στην έρευνα, ανάπτυξη, βιομηχανική παραγωγή και εκπαίδευση, την οποία Η Γερμανική Πρεσβεία στην Αγκύρα χαρακτήρισε ως θεμελιόδωρη για την διμερή στρατηγική συνεργασία στον αμυντικό τομέα.

β.MOU με το Κουβέιτ και την Συρία για ενίσχυση της στρατιωτικής συνεργασίας.

γ.Επτά συμφωνίες - MOU από τις εταιρείες "αχμής" της T/πολεμικής βιομηχανίας με την Χύλη, την LOCKHEED MARTIN, την RAYTHEON, την Νορβηγική KONGSBERG, την Σουηδική SAAB και την Ιταλική ELECTRONICA.

δ.Πλέον αυτών υπεγράφησαν και άλλες σημαντικές αμυντικές και εξοπλιστικές συμφωνίες όπως:

(1)Μεταξύ της Τ/ΤΑΙ και του Πακιστάν για τον εκσυγχρονισμό 42 αφρών F-16, και,

(2)Με το Γερμανικό consortium Thyssen Krupp για την συμπαραγωγή 6 Y/B κλάσεως U-214 στο Gölcük με σημαντική συνεισφορά της Τ/Αμυντικής Βιομηχανίας. Ενώ προκηρύχθηκε Διεθνής Διαγωνισμός για την π/θ 72 συστημάτων K/B E-A με σημαντικότερο υποψήφιο το εξελιγμένο Patriot PAC-3.

Αποτελέσματα της Κινητικότητος Εφαρμογής του Δόγματος

6. Το τι προσπάθησε, σε τι αποσκοπεί και τι επέτυχε η Τουρκία με την προαναφερθείσα κινητικότητα, συνοψίζονται στα ακόλουθα :

α.Αρχίζοντας με τα Ενεργειακά Θέματα :

(1)Αγωγός Φυσικού Αερίου Nabucco

Μετά και την προσπάθεια της Τουρκίας προς το Αζερμπαϊτζάν και του Τουρκμενιστάν για την επίσπευση της Συμφωνίας και την εξασφάλιση τροφοδοσίας, υπεγράφη στην Αγκύρα, πανηγυρικά, σε επίπεδο Π/θ, παρουσία του Επιτρόπου της ΕΕ για θέματα Ενέργειας και

του Υφυπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, η Διακρατική Συμφωνία μεταξύ Τουρκίας - Βουλγαρίας - Ρουμανίας και Αυστρίας για την διέλευση του αγωγού από τα εδάφη τους. Ο αγωγός που εκτιμάται ότι θα ολοκληρωθεί το 2014, έχει σχεδιασθεί ώστε να εξυπηρετεί τις ανάγκες της Τουρκίας σε περιόδους ενεργειακής κρίσεως ενώ τα κέρδη της Αγκύρας εκτιμώνται σε 400 εκατ. Ε επησίος. Η λειτουργία του αγωγού, κατά τον Επίτροπο της ΕΕ, θα συνεισφέρει στην περαιτέρω προσέγγιση με την Ευρώπη και στην αύξηση του ειδικού βάρους της Τουρκίας ενώ θα αναβαθμίσει και την εικόνα της Τουρκίας ιδιαίτερα στις χώρες που υπέφεραν κατά την τελευταία Ρωσο-Ουκρανική κρίση.

(2)Ενεργειακή Συνεργασία με την Ρωσία και την Ιταλία

(α)Αγωγοί Φυσικού Αερίου

BLUE STREAM 1 και 2

Η κατασκευή του αγωγού Blue Stream 2 προς την Τουρκία και η π/θ ρωσικού αερίου για τον υφιστάμενο αγωγό Blue Stream 1, προοθήθηκαν κατά την επίσκεψη του Ρώσου Βολφ. Πρωθυπουργού και ολοκληρώθηκαν με την επίσκεψη του Ρώσου Π/θ Putin στην Αγκύρα. Οι σχετικές διαβούλευσεις μεταξύ Ρωσίας, Τουρκίας, Ισραήλ και της Gazprom αναμένεται να αρχίσουν σύντομα.

(β)Αγωγοί Φυσικού Αερίου

SOUTH STREAM και Πετρέλαιον Samsun-Ceyhan

Μετά ρωσικό αίτημα για την συνεργασία της Τουρκίας, υπεγράφη κατά την επίσκεψη των Π/θ της Ρωσίας Putin και Ιταλίας Berlusconi στην Αγκύρα, η τριμερής οικονομική και ενεργειακή συνεργασία για τους αγωγούς αυτούς. Στη συνέχεια υπεγράφη σε επίπεδο Υπουργών, η Συμφωνία Καθορισμού των οικονομικών συμβατικών υποχρεώσεων και τα MOU με τις 5 εμπλεκόμενες εταιρείες. Παράλληλα στα πλαίσια του αγωγού South Stream η Αγκύρα παρεχώρησε στην Μόσχα, άδεια διεξαγωγής γεωλογικών ερευνών στην τουρκική Οικονομική Ζώνη του Ευξείνου. Μετά δε τις πρόσφατες άτυπες συναντήσεις και τηλεδιασκέψεις σε επίπεδο Π/θ ανεκοινώθη ότι η λειτουργία του αγωγού South Stream θα αρχίσει νωρίτερα από αυτήν του North Stream.

β.Περιοχή Ευρασίας και Νότιος Καύκασος

Η δραστηριότητα της Αγκύρας εστιάσθηκε :

(1)Στην σημαντική ανάταξη της συνεργασίας με την Ρωσία.

(2)Στην εντατική διαμεσολάβηση μεταξύ Αζερμπαϊτζάν και Αρμενίας για το πρόβλημα του Ναγκόρνο-Καραμπάν.

(3)Διαμεσολαβητικά προς το Αζερμπαϊτζάν για το θέμα του αγωγού Nabucco.

(4)και προς την Αρμενία για την αποκατάσταση των διμερών σχέσεων, φροντίζοντας σταθερά να καθησυχάζει το Αζερμπαϊτζάν. Δεν είναι απορίας άξιο ότι κατά το διάστημα αυτό η Αγκύρα απέφυγε επιμελώς οποιαδήποτε κίνηση προς την Ουκρανία, την Γεωργία, την Μολδαβία, την εξαριστή ισλαμική κοινότητα του Καυκάσου και οποιαδήποτε κριτική για τις αποσχί-

σθείσες Αμπχαζία και Νοτ. Οσσετία, με αποκλειστικό στόχο να μην εκνευρίσει την Μόσχα.

(5) Εναντί της Ρωσίας επέτυχε την υπογραφή 29 Πρωτοκόλλων Οικονομικής και Ενεργειακής Συνεργασίας, γεγονός με το οποίο αποκαθίσταται και αναγνωρίζεται η Αγκυρα ως σημαντικός οικονομικός και στρατηγικός εταίρος της Μόσχας.

Είναι σημειακό ότι η ημέρα χαρακτηρίσθηκε ως "ιστορική" στις Ρωσο-τουρκικές σχέσεις.

(6) Στο πρόβλημα του Ναγκόρνο-Καραμπάχ επέτυχε την προώθηση του διμερούς διαλόγου Baku-Yerevan και την διαμεσολάβηση για τον ψύχραιμο χειρισμό της επίλυσης του προβλήματος ενισχύοντας τις πρωτοβουλίες του μεσολάβητον της Ομάδος Minsk Αμερικανού ΥΦΥΠΕΞ Bryza, χρησιμοποιώντας και την μεσολάβηση του Ρώσου Προέδρου.

Τα στρατηγικά κέρδη της Αγκύρας με την προβολή της ως κατ'εξοχήν Περιφερειακής Δύναμης Σταθερότητος είναι αυτονόματα.

(7) Σχετικά με την Αρμενία τα αποτελέσματα της δραστηριότητος με την παράλληλη πίεση της Ουάσιγκτον προς το Εριβάν και τη διαμεσολάβηση της Ελβετίας, αλλάζουν ριζικά την εικόνα στον Καύκασο. Ήδη υπεγράφησαν τα σχετικά Πρωτόκολλα για πλήρη αποκατάσταση των σχέσεων Τουρκίας - Αρμενίας και εκκρεμεί η έγκρισή τους από τα Κοινοβούλια.

(8) Εναντί του Αζερμπαϊτζάν επέτυχε την κάμψη σημαντικών εμποδίων του Baku σχετικά με υπογραφή της Συμφωνίας για τον αγωγό φυσικού αερίου Nabucco. Τα ενδήμα που εισέπραξε από την ΕΕ και την Ουάσιγκτον είναι ενδεικτικά του βάρους της προσπάθειας αυτής και του κύρους που συνεπάγεται, δεδομένου ότι το project αυτό εθεωρείτο "θητησιγενές".

γ.Στην Κεντρική Ασία η δραστηριότητα εστιάσθηκε :

(1) Στην περαιτέρω βελτίωση των σχέσεων με το Τουρκμενιστάν όπου η Αγκυρα και η Ουάσιγκτον επέτυχαν την ρυμούλκησή του ως τροφοδότη του Αγωγού φυσικού αερίου Nabucco.

(2) Στην περαιτέρω βελτίωση των σχέσεων με το Καζακστάν όπου η Αγκυρα και η Μόσχα εξασφάλισαν την συνεργασία του ως τροφοδότη του Αγωγού φυσικού αερίου South Stream.

(3) και στην προσπάθεια περαιτέρω προσέγγισης με τις λοιπές πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας. Το αντικείμενο είναι ιδιαίτερα δύσκολο παρά τα συγγενή εθνο-θρησκευτικά στοιχεία λόγω της καχυπονίας των καθεστώτων και του γεγονότος ότι η περιοχή θεωρείται ως "εστιακή" για τα Ρωσικά και Αμερικανικά συμφέροντα.

(4) Απυχής όμως κρίνεται από ορισμένους αναλυτές, η οξεία φραστική επίθεση του Erdogan κατά της Κίνας, για τα αιματηρά γεγονότα στην Αυτόνομη Περιοχή των Uighur στο Σινκιάνγκ, γεγονός που επέσυρε την άμεση αντίδραση του Πεκίνου. Όμως η κίνηση

αυτή προκάλεσε τα ευνοϊκά σχόλια του Ισλαμικού κόσμου και της τουρκικής κοινής γνώμης και ενδέχεται να εμπίπτει στην προσφύλη για την Αγκυρα έμμεση στρατηγική.

δ. Περιοχή Βαλκανίων :

(1) Η δραστηριότητα εστιάσθηκε αποκλειστικά στα Δυτικά Βαλκάνια όπου και αναμένονται σημαντικές εξελίξεις με την ενδεχόμενη επικείμενη ένταξη των χωρών στην ΕΕ και ορισμένων στο ΝΑΤΟ. Εκεί η Αγκυρα επέτυχε:

(a) Εναντί της Σερβίας όχι μόνο την άμβλυνση της διωσιστίας αλλά την σημαντική ανάταξη των σχέσεων της σε Στρατηγικό επίπεδο παράλληλα με την στήριξη της Μουσουλμανικής κοινότητος του Sandjak.

(b) Εναντί του Μαυροβουνίου, την ανάταξη των διμερών σχέσεων και την περαιτέρω οικονομική διείσδυση παράλληλα με την στήριξη της τοπικής Αλβανο-Μουσουλμανικής μειονότητος.

(γ) Εναντί της Β-Ε, την επιβεβαίωση και ενίσχυση της υποστήριξης στην Μουσουλμανική κρατική οντότητα όπου παρουσιάσθηκε σχεδόν ως "Προστάτιδα Δύναμη" και παράλληλα ως εγγυήτρια της Συμφωνίας των Dayton.

(δ) Σε ότι αφορά στην Αλβανία, το Κόσσοβο και τα Σκόπια, επέτυχε την περαιτέρω ενίσχυση των πολιτικο-στρατιωτικών και οικονομικών δεσμών ενώ ενδεχόμενα να μεσολάβησε μεταξύ Σκοπίων και Κοσσόβου στο θέμα της οριοθέτησης των συνόρων τους.

(2) Η όντως μειωμένη διπλωματική δραστηριότητα της Αγκυρας στα Ανατολικά Βαλκάνια εκτιμάται ότι οφείλεται στο γεγονός ότι διατηρεί ακέραια τα ερείσματά της τόσο στην Βουλγαρία όσο και στην Ρουμανία.

(3) Τέλος, ενδεικτικές για το όραμα της Αγκυρας στα Βαλκάνια είναι οι πρόσφατες δηλώσεις του Davutoglu.

ε. Περιοχή Μέσης Ανατολής

(1) Στην περιοχή αυτή η Αγκυρα κινήθηκε ιδιαίτερα δραστήρια και επιλεκτικά ειδικά έναντι χωρών που "εφάπτονται" των στρατηγικών της προβλημάτων τις οποίες θεωρεί ως ένα είδος "Near Abroad" αλλά και χωρών και Οργανισμάτων που ενισχύουν τα οικονομικά της οφέλη. Στα πλαίσια μάλιστα της επιδιωκομένης αναγνώρισης του προφίλ της "Ισχυρής Περιφερειακής Δύναμης" δραστηριοποιήθηκε όπως και στον Καύκασο και σε θέματα Διαμεσολάβητού. Παράλληλα δεν παρέλειψε να καταστήσει σαφή την φιλοσοφία της νέας Στρατηγικής του Νέο-Οθωμανισμού στέλνοντας τα κατάλληλα μηνύματα ακόμη και σε εταίρους.

(2) Το νέο εργαλείο τακτικής της Αγκυρας, ιδιαίτερα στην Μέση Ανατολή, λέγεται High Level Strategic Coordination Dialogue, εξελισσόμενο με την πρόσθια των συνομιλιών σε Council. Με την μεθόδευση αυτή η Τουρκία επιδιώκει την δημιουργία διμερών ή / και πολυμερών σχέσεων μακρού ορίου σε υψηλό επί-

πεδο και σε όλα τα αντικείμενα ενδιαφέροντος το οποίο παράλληλα με την Μεσολαβήτικη της δραστηριότητα προσδίδουν Στρατηγική βαρύτητα στις αναπτυσσόμενες σχέσεις. Τα επιμέρους αντικείμενα εξελίσσονται βάσει κοινά αποδεκτών και ρεαλιστικών Στόχων με αποτέλεσμα την παραγωγή ποιοτικού έργου ανάταξης των σχέσεων σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

(3)Τακτική και Αποτελέσματα έναντι του Ιράκ :

(α)Εναντί της Βαγδάτης η Αγκυρα εκμεταλλεύθηκε το γεγονός ότι αντί του ισχυρού Μπασαθικού Ιράκ αντιμετωπίζει ένα "ημι-Προτεκτοράτο" χωρίς εθνική συνοχή, καθημαγμένο από την εισβολή, τις εσωτερικές συγκρούσεις και την καταστροφή του κοινωνικού του ιστού, το οποίο ζητά απεγνωσμένα υποστήριξη. Στην περίπτωση αυτή διευκολύνεται από το γεγονός ότι έχει το "ελεύθερο" από την Ουάσιγκτον και ότι επηρεάζει καταστάσεις μέσω της "Τριμερούς" στην οποία συμμετέχει μέσω συνεργασιών με την Κουρδική Αρχή του Αυτονόμου Βορ. Ιράκ αλλά και έμεσα με την πρωτοβουλία Erdogan για το Κουρδικό.

(β)Ο εμφανής Στρατηγικός ΑΝΣΚ της Αγκυρας είναι, εκτός των οικονομικών κερδών, η διατήρηση της ενότητος της χώρας, με απότερο στόχο να μην καταστεί το Ιρακινό Κουρδιστάν ανεξάρτητο κράτος και παράλληλα να έχει ουσιαστικό λόγο επηρεάζοντας τις εξελίξεις μέσω πολλαπλών διαλόγων και έμεσα μέσω των Τουρκομάνων οι οποίοι ήδη αναδεικνύονται.

(γ)Στην παρούσα περίοδο η Αγκυρα επέτυχε την ενεργοποίηση και λειτουργία του αντιστοίχου διμερούς High Level Strategic Coordination Council με την υπογραφή 48 Υπομνημάτων Συμφωνιών μεταξύ των οποίων το Status του Kirkuk και η ίδρυση Γενικού Προξενείου στο Erbil. Παράλληλα διαμεσολάβησε μεταξύ Βαγδάτης και Δαμασκού σχετικά με την πρόσφατη μεταξύ τους κρίση αλλά και μεταξύ Βαγδάτης και Κουβέιτ σχετικά με τα εκατέρωθεν αμφισθητούμενα εδάφη. Σε ότι αφορά στα Οικονομικά οφέλη η Αγκυρα διπλασιάσεις στο τρέχον εξάμηνο τις εξαγωγές προς το Ιράκ. Σχετικά δε με το πρόβλημα της ΝΑ Τουρκίας επέτυχε την δέσμευση της ηγέτη της Αυτόνομης Περιοχής του Βορ. Ιράκ Barzani για την συνεισφορά του στην επίλυση του προβλήματος ο οποίος συνομιλεί με την ηγεσία του φιλοκουρδικού κόμματος DTP αλλά και με το PKK στα οποία συνιστά "σύνεση".

(4)Τακτική και Αποτελέσματα έναντι της Συρίας

(α)Εναντί της Δαμασκού η Αγκυρα εκμεταλλεύθηκε την "απομόνωσή" της από την Δύση, την αμοιβαία εχθρότητα με την Βαγδάτη, την παρακυή της στρατιωτικής της ισχύος, την ανάγκη της Δαμασκού για αναζωπύρωση του Διαλόγου με το Τελ Αβίβ, το σοβαρό πρόβλημα της γεωργικής της παραγωγής και το κοινό πρόβλημα με τους Κούρδους, ενώ έλαβε υπόψη και το "άνοιγμα" Obama στην Δαμασκό.

(β)Ο Στρατηγικός ΑΝΣΚ της

Αγκυρας έναντι της Δαμασκού είναι η αναγνώρισή της ως Περιφερειακής Δύναμης Σταθερότητος και η άρση στο διηνεκές της όποιας απειλής συνιστά η Συρία στο "μαλακό της Υπόγαστρο". Εμμεσοί στόχοι είναι η περαιτέρω προσέγγιση του Ιράν και των Παλαιστινίων η προβολή της στον Αραβικό Κόσμο αλλά και η υπόμνηση του κύρους της προς το Ισραήλ.

(γ)Στην παρούσα περίοδο η Αγκυρα σταθεροποιεί το προγεφύρωμά της στην Συρία επιτυγχάνοντας τον βασικό στόχο της συγκρότησης και ενεργοποίησης του διμερούς High Level Strategic Coordination Council. Εδικότερα προωθούνται τα θέματα ασφαλείας και αντιμετώπισης της τρομοκρατίας ενώ με ΜΟΥ προωθούνται η αποναρκοθέτηση των συνόρων και η σχεδίαση διμερούς στρατιωτικής άσκησης.

(5)Τακτική και Αποτελέσματα έναντι του Ιράν :

(α)Θεωρείται ένας ιδιαίτερα δύσκολος στόχος για τον σχεδιασμό της Αγκυρας δεδομένης της ιστορικής και μακράς κινητοποιίας της Τεχεράνης η οποία επιδιώκει και αυτή τον ρόλο της Περιφερειακής Ισλαμικής Δύναμης ως ηγέτης των Συιτών στον Ισλαμικό Κόσμο. Στα πλαίσια αυτά η μεθοδολογία της Αγκύρας είναι προσεκτική όχι μόνο στην προσέγγιση της Τεχεράνης αλλά και με κάθε άλλο Κράτος ή Οργανισμό που έχει τριβές ή επηρεάζεται από το Ιράν. Παράλληλα χρησιμοποιεί κάθε έμμεση ή άμεση τακτική προς κάθε κατεύθυνση ώστε να άρει την δυσπιστία της Τεχεράνης.

(β)Εκτιμάται ότι ο μεσοπρόθεσμος Τακτικός στόχος της Αγκυρας είναι η άρση της δύσπιστίας της Τεχεράνης και η βελτίωση των διμερών σχέσεων σε Πολιτικό και Οικονομικό πεδίο. Ως μακροπρόθεσμος Στρατηγικός ΑΝΣΚ εκτιμάται η αμοιβαία αναγνώριση του κύρους των δύο κρατών ως Περιφερειακών Δυνάμεων με καθορισμένους ενδεχόμενα τομείς επιρροής.

(γ)Στην παρούσα περίοδο η Αγκυρα προσήγγισε την Τεχεράνη, αρχικά για προσφορά Διαμεσολάβησης με την Δύση σε ότι αφορά στο Πυρηνικό της πρόγραμμα, γεγονός που είχε την αμέριστη στήριξη της ΕΕ. Επιπλέον με την πρόσφατη επίσκεψη του Erdogan στην Τεχεράνη όπου υπεγράφη συμφωνία αντλησης φυσικού αερίου από Τεχεράνη στο Ιράν, προσταθεί προς την κατεύθυνση της υλοποίησης του Μεσοπρόθεσμου Τακτικού της Στόχου. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Erdogan ότι η Δύση είναι "άδικη" προς το Ιράν τον χαρακτηρισμό ως "κουτσομπολιό" της δυνατότητας κατασκευής Πυρηνικών όπλων από την Τεχεράνη ενώ έκανε λόγο για "δύο μέτρα και δύο σταθμά" από την Δύση σε σχέση με το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ.

(6)Τακτική και Αποτελέσματα έναντι των Χωρών του GCC

(α)Και στην περίπτωση αυτή η προσέγγιση είναι ιδιαίτερα προσεκτική δεδομένου ότι δεν πρέπει να θίξει κεκτημένα ισχυρών Δυνάμεων και πρέπει να αποφύγει τριβές με την Τεχεράνη λόγω των σημαντικών Συιτών ομάδων στα κράτη αυτά αλλά και

λόγω των σημείων τριβής με το Ιράν σχετικά με αμφισβητούμενες νησίδες του Περσικού Κόλπου.

(β)Ως Μεσοπρόθεσμος Τακτικός Στόχος της Αγκυρας εκτιμάται η προσέγγιση και η εξασφάλιση της Πολιτικής-Οικονομικής Συνεργασίας με απότερο Στρατηγικό ΑΝΣΚ την περαιτέρω διένυση της.

(γ)Στην παρούσα περίοδο η Αγκυρα προσήγγισε ικανοποιητικά τον Τακτικό της Στόχο με την συγκρότηση σε επίπεδο ΥΠΕΞ των διμερούς High Level Strategic Coordination Dialogue, σε Πολιτικά, Οικονομικά και Πολιτιστικά θέματα. Ο Davutoglu δήλωσε ότι η κίνηση αυτή δεν στοχεύει στην συγκρότηση "μπλοκ" κατά τρίτης χώρας, προφανώς υπονούντας το Ιράν.

(7)Τακτική έναντι του Ισραήλ - Παλαιστινίων

(α)Σε ότι αφορά στο Ισραήλ οι σχέσεις διέρχονται περιόδο κρίσεως με αίτιο την εν γένει φιλο-Παλαιστινιακή τάση του κυβερνώντος κόμματος και της Τ/Κοινής Γνώμης και με αφορμές την ρητορική του Erdogan στο Davos και στην Τεχεράνη και στην απαγόρευση συμμετοχής Ισραηλινών Αεροπορικών Δυνάμεων στην τετραμερή τακτική άσκηση "Anatolian Eagle".

Εκτός από αυτά ενδέχεται το Τελ Αβίβ να ενοχλείται από τις πρωτοβουλίες της Αγκυρας στην Μέση Ανατολή οι οποίες έμμεσα του υποδεικνύουν τις νέες αρχές που διέπουν την Στρατηγική της Τουρκίας.

(β)Εκτιμάται όμως ότι δεν θα πρέπει να βιαστούμε σε άκαρα συμπεράσματα.
Ενδέχεται η παρούσα κατάσταση :

1/Να προέρχεται από το γεγονός ότι η Αγκυρα δίδει στην περίοδο αυτή προτεραιότητα στο άνοιγμα στις Αραβικές και Ισλαμικές χώρες γεγονός που προϋποθέτει εναισθησία για τους Παλαιστινίους.

2/Ενδέχεται όμως να είναι έμμεση υπόμνηση προς το Τελ Αβίβ ώστε να κατανοήσει τον ρόλο της Νέο-Οθωμανικής Τουρκίας και ακόμη να προσέλθει σε διαπραγματεύσεις με τους Παλαιστινίους ή και να αποδεχθεί την Αγκυρα ως διαμεσολαβητή με την Δαμασκό.

(γ)Τελικά εκτιμάται ότι η Αγκυρα και το Τελ Αβίβ μεσοπρόθεσμα θα επανέλθουν σε σύγκλιση. Εξ άλλου αυτό επιβάλλει η στρατηγική των ΗΠΑ ενώ το Ισραήλ γνωρίζει ότι ο Τουρκικός αγωγός Blue Stream 2 είναι ζωτικός για την οικονομία του.

(δ)Σε ότι αφορά τους Παλαιστινίους και εκτός της ρητορείας η Αγκυρα προσεγγίζει άμεσα την Παλαιστινιακή Αρχή και την HAMAS και έμεσα τις φιλο-συριακές ομάδες για ευνοήσους λόγους αλλά και για παροχή καλών υπηρεσιών προς την Ουάσιγκτον.

(8)Σχέσεις Τουρκίας - Πακιστάν

Σε ότι αφορά στον παλιό εταίρο του CENTO - το Πακιστάν, η επίσκεψη Erdogan κωδι-

κοποίησε τις ήδη άριστες διμερείς σχέσεις με την υπογραφή Συμφωνίας Στρατηγικής Συνεργασίας ενώ Πακιστανικά αφο κλήθηκαν να συμμετέχουν στην άσκηση Anatolian Eagle.

Σημαντικό έργο που θα πολλαπλασιάσει το εμπόριο Τουρκίας - Ιράν - Πακιστάν με προοπτική επέκτασης προς την Κίνα, αποτελεί η πρόσφατη πλοιοτή λειτουργία της εμπορικής σιδηροδρομικής γραμμής μεταξύ Islamabad, Τεχεράνης και Καν/πόλεως.

Αλληλοεπίδραση Στρατηγικού Περιβάλλοντος και Τ/Πρωτοβουλιών

7. Σημαντική θετική αλληλοεπίδραση έχουν οι παράγοντες που διαμορφώνουν το Νέο Στρατηγικό Περιβάλλον στην ευρύτερη περιοχή ενδιαφέροντος με τις πρωτοβουλίες της Αγκύρας και συγκεκριμένα οι ακόλουθοι :

α.Ο Παράγων ΗΠΑ και οι Πρωτοβουλίες OBAMA

(1)Η ομιλία του Προέδρου Obama στο Κάιρο εγκαίνιας τη Νέα θεώρηση των ΗΠΑ στη θέματα της Μέσης Ανατολής με κύρια χαρακτηριστικά την προσέγγιση της Συρίας και του Ιράν που εθεωρούντο ως "παρίες" των Παλαιστινίων σε σχέση με το Ισραήλ αλλά και του Ισλαμικού κόσμου γενικότερα.

(2)Παράλληλα με την επίσκεψη του στην Μόσχα ο Πρόεδρος των ΗΠΑ προέβη σε "Επίθεση Φύλιας" προς την Ρωσία για την διάλυση του "Ψυχρο-πολεμικού κλίματος" στις διμερείς τους σχέσεις ενώ σημαντική πρωτοβουλία εξεδήλωσε και ο νέος ΓΓ του NATO προς την Ρωσία καλώντας την σε Στρατηγική Εταιρική Σχέση για αντιμετώπιση των προκλήσεων Ασφαλείας την οποία υπεστήριξαν τόσο ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, όσο και ο Ρώσος ομόλογός του.

β.Η επιτακτική για την Ευρώπη ανάγκη εισαγωγής ενέργειας σε συνδυνασμό με την επιτακτική ανάγκη για την Ρωσική Οικονομία και την Στρατηγική της Ρωσίας για εξαγωγή Ενέργειας αλλά και τα παράπλευρα συμφέροντα Αμερικανικών και Ευρωπαϊκών Consortiums και Μεμονωμένων κρατών.

Αυτά επιβάλλουν την επιτάχυνση των projects των νέων αγωγών, ειδικά φυσικού αερίου, για τους οποίους η Τουρκία αποτελεί γεωγραφικά "κομβική περιοχή" ενώ παράλληλα προϋποθέτουν την άμβλυνση των αντιπαλοτήτων στον Νότιο Καύκασο και στην Μέση Ανατολή, στόχο που εκτιμάται ότι, έχει αναλάβει ως "υπεργολαβία" και ο Τ/ΥΠΕΞ.

γ.Τα προαναφερθέντα διαμορφώνουν Στρατηγικό Περιβάλλον που εινοεί και συντηγορεί στις Στρατηγικές πρωτοβουλίες της Αγκύρας.

Γενικά εκτιμάται ότι στην παρούσα φάση :

(1)Σε ότι αφορά στις ΗΠΑ, η Τουρκία κατέχει πρωτεύουσα θέση στην απέντα της Νέας εξωτερικής πολιτικής στην Εγγύς Ανατολή και στον Καύκασο ως σημαντικός παράγων σταθερότητος και στρα-

πιγκός εταίρος που είναι δυνατόν και επιθυμητό από την Ουάσιγκτον να επηρεάσει την περιοχή.

(2)Σε ότι αφορά στην Ρωσία, η σημαντική ανάταξη των σχέσεων με την Αγκυρα σε Στρατηγικό επίπεδο είναι ενδεικτική της σημασίας που της αποδίδεται.

(3)Σε ότι αφορά στην ΕΕ και σε μεμονωμένα Ευρωπαϊκά κράτη οι κινήσεις της Τουρκίας για την επίσπευση των ενεργειακών αγωγών, η πολλαπλή Μεσολαβητική της δραστηριότητα, ιδιαίτερα στο Νότιο Καύκασο και στη Μέση Ανατολή, αλλά και το προφίλ της Ηγετικής ομάδας που προϊσταται των πρωτοβουλιών αυτών, ανεβάζει σημαντικά το κύρος της χώρας.

(4)Σε ότι αφορά στον Αραβικό και Ισλαμικό Κόσμο οι ευκαιρίες του ανοίγματος Obama σε συνδυασμό με τις πολιτικές και Μεσολαβητικές πρωτοβουλίες της Αγκυρας αλλά και την κριτική κατά του Ισραήλ διαμορφώνουν ιδιαίτερα ευνοϊκό προφίλ, για την Νέο-οθωμανική Τουρκία.

(5)Παράλληλα και η ενδεχόμενη λύση του Κουρδικού προβλήματος της N.A Τουρκίας αλλά και του Αρμενικού, όπως επιδιώκει ο Erdogan, θα συνεισφέρουν θετικά τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο κύρος της στο εξωτερικό, ενώ ειδικά η λύση του Κουρδικού θα άρει το ουσιαστικότερο πρόβλημα Ασφαλείας της Τουρκίας.

8. Πλέον αυτών, διάφορα γεγονότα στο διάστημα που εξετάζεται, είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν ως "σημειακά" για την εκτίμηση του στρατηγικού σχεδιασμού της Αγκύρας. Αυτά είναι :

α.Η σημαντική ωριαίας διάρκειας τ/φ επικοινωνία του Προέδρου των ΗΠΑ με τον Τούρκο ομόλογό του προ της επίσκεψής του πρώτου στην Ρωσία με αντικείμενα την εξομάλυνση των Τουρκο-Αρμενικών σχέσεων και την επίλυση του προβλήματος των Nagorno-Karabakh. Ο Λευκός Οίκος δήλωσε ότι η Αγκυρα και η Ουάσιγκτον θα συνεχίζουν να εργάζονται προς τον κοινό αυτό σκοπό.

β.Η Έκθεση της Ανεξάρτητης Επιτροπής ή Ομάδας Συντονισμού για την Τουρκία που υποστηρίζει την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ τις οποίας ηγείται ο πρόην Φινλανδός Πρόεδρος (Νομπελίστας Ειρήνης αλλά ναι "ενεργούμενο" των ΗΠΑ στο Κόσσοβο) Ashtisaari και η οποία απαρτίζεται από σημαίνοντα πρόσωπα (όπως η πρώην Ιταλίδα Επίτροπος της ΕΕ Bonino και ο τέως Γάλλος Π/θ Rocard). Η Έκθεση αυτή συνιστά την άσκηση πίεσεων ως έσχατο μέσο για την επένδυση του Κυπριακού και στηλιτεύει την συνεχίζομενη αρνητική στάση συγκεκριμένων Ευρωπαίων κυβερνήσεων και ηγετών στην εισδοχή της Τουρκίας στην ΕΕ, γεγονός που την καθιστά αφερέγγυο.

γ.Η θέση του Σουηδού ΥΠΕΞ Bildt ότι η μη ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ δεν θα δώσει το κατάλ-

ληλο μήνυμα στον κόσμο, θα συντελέσει στην άνοδο του εθνικισμού και θα εμποδίσει την συμφιλίωση της Ευρώπης με το Ισλάμ. Συμπλήρωσε δε ότι δεν πρέπει να αναγνωρισθεί η Αρμενική γενοκτονία.

δ.και τέλος η ηπιότερη θέση που εξέφρασε πρόσφατα η Γερμανία Καγκελάριος Merkel σχετικά με την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας.

Συμπεράσματα

9. Μετά τα προαναφερθέντα πιστεύω ότι δεν απαιτείται ιδιαίτερη αναλυτική παρουσίαση Συμπερασμάτων. Επιγραμματικά εκτιμάται ότι :

α.Η εντυπωσιακή από πλευράς κινητικότητος και ουσιαστική από πλευράς αποτελέσματος πολλώ-αξονική δραστηριότητα της Αγκυρας στο πνεύμα του Νέο-οθωμανισμού, ταυτίζεται με τις πρωτοβουλίες της νέας πολιτικής του Προέδρου των ΗΠΑ και εκμεταλλεύεται επιπλέον τις ειδικές απαιτήσεις που διαμορφώνουν οι Παράγοντες του Στρατηγικού Περιβάλλοντος στην ευρύτερη περιοχή.

Το αποτέλεσμα διαμορφώνει στην παρούσα περίοδο την θέση της Τουρκίας σαν Κράτος, με :

(1)Πρωτεύουσα θέση στην ατζέντα της Ουάσιγκτον ως σημαντικός παράγων σταθερότητος στην περιοχή, Στρατηγικός της εταίρος και πρότυπο Μουσουλμανικού κράτους.

(2)Εταιρική σχέση Στρατηγικού επιπέδου με την Ρωσία.

(3)Ως Σημαντικά Υπολογίσμο παράγοντα Σταθερότητος και Επιρροής στον Νότιο Καύκασο, την Μέση Ανατολή και στα Δυτ. Βαλκάνια.

(4)Ως Εστιακή Περιοχή των ενεργειακών αγωγών.

(5)Και τέλος ως Υπολογίσμο παράγοντα Πολιτικής και Ενέργειας Σταθερότητος για την ΕΕ και μεμονωμένες Ευρωπαϊκές χώρες.

Το κατά πόσο αντά διαμορφώνουν ή όχι Υψηλό προφίλ Περιφερειακής Δύναμης επαφίεται στην κρίση σας. Η δική μου εκτίμηση είναι καταφατική.

β.Σε ότι αφορά στον Επικρατούμ της Ελληνικής Εξωτερικής Πολιτικής, το αντικείμενο επαφίεται στους καθ' ςημ αρμόδιους Διπλωμάτες. Σε ότι όμως αφορά στην Εθνική μας Στρατηγική, εκτιμώνται επιγραμματικά τα ακόλουθα, σε σχέση πάντοτε με τα προαναφερθέντα και με βάση το στενό χρονικό διάστημα των 6 παρελθόντων μηνών :

(1)Σε σχέση με τον Στρατηγικό σχεδιασμό των ΗΠΑ, είναι εμφανές ότι έχει ενισχυθεί σημαντικά η προτεραιότητα έναντι της Τουρκίας. Ενδεικτική είναι η απάντηση του πρώην ΥΦΥΠΕΞ των ΗΠΑ Bryza, για θέματα Ευρασίας, στην Ελληνίδα ΥΠΕΞ των προηγούμενο Μάιο ότι, "Οι ΗΠΑ δεν είναι σε θέση να πιέσουν μία ισχυρή περιφερειακή Δύναμη όπως η Τουρκία".

(2)Σε ότι αφορά στην Ρωσία οι προτεραιότητες που επιβάλλει το Στρατηγικό

Περιβάλλον ευνοούν σημαντικά την Άγκυρα σε σχέση με την Αθήνα. Ενδεχόμενα αυτό, για στρατηγικούς λόγους, να μην περιλαμβάνει το Κυπριακό.

(3)Σε ότι αφορά στη Δυτικά Βαλκάνια, η προσέγγιση της Άγκυρας στο Βελγράδι, αν και δυσάρεστη, εκτιμάται ότι δεν είναι ακόμη σε θέση να δυσχεράνει την Εθνική μας Στρατηγική. Σε ότι όμως αφορά την Αλβανία, το Κόσσοβο και τα Σκόπια, οι ενισχυόμενοι δεσμοί με την Άγκυρα, σε συνδυασμό και με άλλα συμφέροντα, αναμένεται να διαμορφώσουν δισταγμένοτερο κλίμα για την Αθήνα.

(4)Σε ότι αφορά στον Νότιο Καύκασο, η Αρμενία, παγιδευμένη μεταξύ Τουρκίας, Αζερμπαϊτζάν και των ενεργειακών συμφερόντων, με την επίτευση της Ουάσιγκτον και με την αποκατάσταση των σχέσεων της με την Άγκυρα, πάνει και τυπικά να αποτελεί υπολογίσιμο έρεισμα για την Εθνική μας Στρατηγική.

(5)Σε ότι αφορά στην Μέση Ανατολή, συνεχίζεται η απόλεια των Στρατηγικών μας ερεισμάτων που προκάλεσε η παρακμή και κατάρρευση των Νασερικών και Μπασθικών καθεστώτων.

* Η απόλεια της Συρίας δεν πρέπει να μας ξενίζει για λόγους που δεν δύναμαι να αναφέρω σε διατεταγμένο και εν ενεργεία ακροατήριο.

* Όσο αφορά στο Ιράκ και μόνο ο χαρακτηρισμός του ως "ημι-προτεκτοράτο" αρκεί.

* Σε ότι δε αφορά στην Τεχεράνη, η διεθνής κατάσταση είναι μάλλον "απαγορευτική" για περαιτέρω προσέγγιση από την χώρα μας.

* Τέλος, περίπτωση περαιτέρω προσέγγισης με το Ισραήλ, εκτιμάται ότι δεν θα προσδώσει απτά αποτέλεσμα, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και δεδομένης της εμπλοκής του αμερικανικού παράγοντα.

(6)Σε ότι δε αφορά στην λεγόμενη Ευρωπαϊκή Προοπτική της Τουρκίας, ως "μοχλός πίεσεως", θα αναφερθώ στην πρόσφατη δήλωση του Τ/Προέδρου Gull:

".....η Τουρκία δεν αισθάνεται υποχρεωμένη ούτε στην ΕΕ ούτε σε άλλους, και στην περίπτωση που δεν θα διευκολυνθεί η ενταξιακή της πορεία, τότε θα διευθετήσει κάποια πράγματα μόνη της. Οι στόχοι της χώρας είναι οι στόχοι του Ataturk και δεν σκεφτόμαστε άλλον τρόπο διακυβέρνησης.....".

Προσωπικά εκτιμώ ότι τέτοιες δηλώσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται μόνο ως "εκβιαστικές" ή ως "πυροτεχνήματα" διότι, έχουν σημαντική δόση αλήθειας σε ότι αφορά στα Ε/Τ και στο Κυπριακό άλλα ακόμη και στο σοβαρό πρόβλημα της πρακτικής αδυναμίας εφαρμογής ευρωπαϊκού τύπου δημοκρατικής διακυβέρνησης "...Είναι πλέον ή βέβαιο ότι τόσο ο Erdogan όσο και το Νέο-οθωμανικό όραμα που πρεσβεύει είναι τόσο αυταρχικά όσο και το "Βαθύ Κράτος".

Το κατά πόσο η Τουρκία θα ενταχθεί ή επιθυμεί να ενταχθεί στην Ευρώπη είναι ένα ερώτημα με αντικρουόμενες απαντήσεις.

Προσωπικά εκτιμώ ότι, εφόσον ακολουθήσει με συνέπεια το περιγραφόμενο "Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους" θα επιδιώξει μια συμφέρουσα στενή σχέση με την ΕΕ ώστε να έχει Πολιτικά και Οικονομικά οφέλη διατηρώντας όμως την ανεξαρτησία των Στρατηγικών της επιλογών όντας σε μία εστιακή περιοχή και έχοντας τη δυνατότητα να διαχειρίζεται τις επιλογές της στα πλαίσια της Στρατηγικής άλλων μεγάλων δυνάμεων και συμφερόντων. Ιστορικά παραδείγματα για την συγκεκριμένη περιοχή υπάρχουν αν και φοβάμαι ότι τα έχουμε λησμονήσει.

γ.Βεβαίως υπάρχει και ο αντίλογος σε όλα όσα προανέφερα με τον σκεπτικισμό της περίπτωσης που "οι παράγοντες του Στρατηγικού Περιβάλλοντος μεταβληθούν δύσμενώς για τις πρωτοβουλίες της Αγκυρας". Στην περίπτωση αυτή οι εκτιμήσεις είναι οι ακόλουθες :

(1)Οντως το Δόγμα Obama έναντι της Μέσης Ανατολής παρουσιάζει πρόωρες ρωγμές. Έντονη αντίδραση Ισραήλ και Εβραϊκού lobby στην πρόταση "Two States" για το Παλαιστινιακό, το Ρωσικό και Κινεζικό Veto, στην επιβολή περαιτέρω κυρώσεων στον Ιράν, η αδυναμία επίτευξης του ΑΝΣΚ των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν και η "βραδυφλεγής βόμβα" ενός αναρχούμενου Ιράκ, όλα αυτά σε συνδυασμό με την εντεινόμενη Ισλαμική τρομοκρατία. Και στην περίπτωση όμως αυτή, εκτιμάται ότι η Άγκυρα μπορεί να προχωρήσει στους στόχους της στην Μέση Ανατολή μεώνοντας, όχι σημαντικά, το επόπειρο φίλοδοξίας της.

(2)Σε ότι αφορά στο Νότιο Καύκασο, τα ενδεχόμενα "εικευρισμού" του Αζερμπαϊτζάν, της στασιμότητας στις συνομιλίες για το Ναγκόρνο Καραμπάχ και την κωλυσιεργία στην πλήρη αποκατάσταση διμερών σχέσεων μεταξύ Αγκύρας και Εριβάν είναι με πιθανά αλλά όχι ανυπέρβλητα. Εκτιμάται ότι συνολικά για τον Καύκασο υπάρχει ήδη κάποιο "Modus Vivendi" μεταξύ Μόσχας και Ουάσιγκτον ενώ οι νέοι ενεργειακοί αγωγοί είναι επιτακτικοί και "τα λεφτά είναι πολλά".

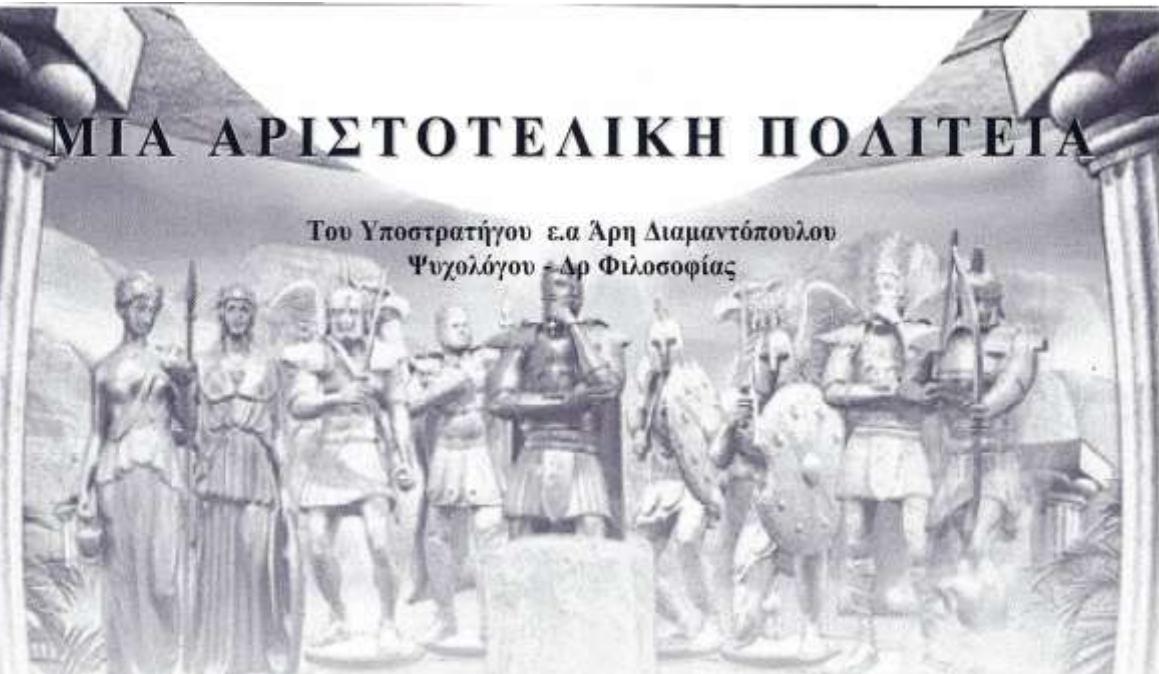
(3)Τέλος, περίπτωση βιαίας ανατροπής του Erdogan δεν αντιμετωπίζεται, λόγω του ευνοϊκού διεθνούς περιβάλλοντος στις πρωτοβουλίες του, γεγονός που αντιλαμβάνονται απόλυτα οι ΤΕΔ.

10.Συνοπτικά εκτιμάται ότι η μεθόδευση / επιδίωξη του στρατηγικού στόχου του οράματος του Νέο-οθωμανισμού στα πλαίσια του Δόγματος του Στρατηγικού Βάθους, κινείται σε σωστό δρόμο.

Γεγονός παραμένει ότι, τόσο οι στόχοι του Erdogan και του AKP με τον Νέο-οθωμανισμό όσο και η εξέλιξη σημαντικών παραγόντων του Στρατηγικού περιβάλλοντος, είχαν γίνει αντιληπτοί από το 2003. Είναι απόλυτα βέβαιο ότι, ο συντάκτης των κειμένων της προβολής, ούτε είχε διαβάσει το πόνημα του Davutoglu ούτε επικοινωνούσε με την σκέψη του Erdogan.

ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Του Υποστρατήγου ε.α Άρη Διαμαντόπουλου
Ψυχολόγου - Δρ Φιλοσοφίας

Με αφορμή την παρακμαική κρίση στη χώρα μας, αλλά και από μία γρήγορη ματιά στα παγκόσμια γεγονότα, τα οποία κλυδωνίζουν το οικονομικό σύστημα των ελευθέρων αγορών, μαζί με αυτό και το πολιτικό, ακριβώς λόγω της άμμετρης ελευθερίας τους, εύλογα εγείρονται ερωτήματα για ριζοσπαστικές πολιτικές αλλαγές.

Μήπως όλα αυτά όπως και τα άλλα σημεία των καιρών μας, σηματοδοτούν ένα άλλο φιλελεύθερο δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης των χωρών;

Και αν ναι, από πού μπορούμε να αντλήσουμε έμπνευση για ένα τέτοιο σύστημα;

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο και αναγνωρισμένο σήμερα από όλο τον κόσμο ότι οι αρχαίοι Έλληνες Φιλόσοφοι εμπνέουν όλες τις επιστήμες, επομένως και την πολιτική.

Διότι η πολιτική δεν είναι ο κομματισμός, είναι επιστήμη, χάριν της ενδιαμονίας και του ειρηνικού πολιτικού βίου με τη θέληση των πολιτών, όπως λέει ο Αριστοτέλης.¹

Ο δε Πλάτωνας, κατακρίνοντας τα κόμματα της εποχής του, ότι κάνουν νόμους σύμφωνα με τα συμφέροντά τους και πολύ απέχοντας από τα συμφέροντα του συνόλου των πολιτών, οι οποίοι μάλιστα τιμωρούνται όταν παραβαίνουν αυτούς, χαρακτηρίζει την πολιτική ως επιστήμη της φροντίδας των πολιτών, υπεράνω των ιδεολογιών.

Γι' αυτόν τον λόγο ο ίδιος θεωρεί την πολιτική ως πρώτη από όλες τις άλλες επιστήμες.²

Άλλα και για τον Αριστοτέλη απαραίτητο είναι οι θεσμοί της δημοκρατίας να πλαισιώνονται και να λειτουργούν με τους άριστους, κατά είδος, επιστήμονες, στην διακυβέρνηση της πόλης, όπως επίσης η γνωστή πρόταση του Πλάτωνα για τον φιλόσοφο Κυβερνήτη.³

Ενώ από όσα οι ίδιοι επίσης λέγουν, θέλουν τη Βουλή να πλαισιώνεται από όλα τα επαγγέλματα, οι οποίοι θα έχουν ως αρμοδιότητα να εκλέγουν και να

ελέγχουν τις διοικητικές αρχές και να νομοθετούν, χωρίς προσωπικά τα μέλη της να λαμβάνουν κυβερνητικά αξιώματα.⁴

Μία τέτοια Βουλή σήμερα, αλλά και για το μέλλον, είναι αναγκαία, καθόσον τα κοινωνικά προβλήματα έχουν μετατοπισθεί ως επί το πλείστον στις επαγγελματικές ομάδες, οι οποίες είναι προτιμότερο να εκφράζουν υπεύθυνα τη γνώμη τους στο βήμα της Βουλής, παρά με διαδηλώσεις στους δρόμους και καταλήψεις δημοσίων οργανισμών.

Μία τέτοια θεσμοθέτηση θα αναγεννήσει τη δημοκρατική λειτουργία της Βουλής θεσπίζοντας άριστους νόμους για το καλό του συνόλου της κοινωνίας.

Επίσης, λόγω της πολυπλοκότητας, της συνθετότητας, της έκτασης και της μεταβλητότητας των κοινωνικών προβλημάτων και γενικά της εξέλιξης των κοινωνιών και της παγκόσμιας επικοινωνίας αυτών, επιτακτική είναι και η είσοδος των κατ' είδος επιστημόνων στη διακυβέρνηση των χωρών.

Με μία τέτοια μίξη της δημοκρατίας με την επιστήμη επιτυγχάνεται πλήρως η διακηρυχθείσα από τον ίδιο τον Αριστοτέλη - τόσο αναγκαία και στην εποχή μας - δημοκρατική αρχή περί διαχωρισμού των εξουσιών μεταξύ Βουλής, Εκτελεστικής και Δικαστικής Εξουσίας.⁵

Κάπως έτσι μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να ενδυναμωθεί και να εκσυγχρονισθεί η Δημοκρατία, αντιμετωπίζοντας με επιστημονική συνείδηση τα σύγχρονα προβλήματα των κοινωνιών και όχι με την κομματική και τη συνδικαλιστική τοιωτή, όπως συμβαίνει.

Σημειώσεις-Σχόλια

1. Αριστοτέλης. Πολιτικά 1331a/25, 1332a/5, 35.
2. Πλάτων. Πολιτεία 338e. Πολιτικός 267c, 291e, 304a, 305e - Αριστοτέλης. Πολιτικά. 129a/5-30 "Τυραννία των Πολλών"
3. Αριστοτέλης. Πολιτικά. 1317a - 1321b/10
4. Αριστοτέλης. Πολιτικά. 1281b/30-35, 1282a/5-40
5. Αριστοτέλης. Πολιτικά. 1297b/25, 1298a.

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Του Αντινανάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου Π.Ν.
Επιτίμου Διοικητού ΣΝΔ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το σύγχρονο διεθνές περιβάλλον, πέραν του μεταβατικού χαρακτήρος του ο οποίος προκαλεί ιδιαίτερα ανταγωνιστικές διακρατικές σχέσεις με αντικειμενικό σκοπό την τελική υψηλή ιεράρχηση στο υπό αναδιαμόρφωση διακρατικό διεθνές σύστημα, χαρακτηρίζεται από μεγάλες προκλήσεις όπως η καταστροφή του περιβάλλοντος, η ανισομερής δημογραφική αύξηση, η παγκοσμιοποίηση, η ενέργεια, οι περιφερειακές συγκρούσεις, η φτώχεια, οι επιδημίες κ.λ.π.. Οι συνδυασμένες επιπτώσεις των προκλήσεων αυτών που είναι ήδη αισθητές, αναμένεται ότι θα καθορίσουν τις εξελίξεις επιβιώσεως και ευημερίας των λαών, αναλόγως του βαθμού επομότητος αυτών για έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

Απότοκο των παραπάνω προκλήσεων είναι το φαινόμενο της μαζικής μεταναστεύσεως προς περιοχές με υψηλό δείκτη ευημερίας, ελευθερίας και ασφάλειας, όπως οι χώρες της Δύσεως. Πέραν των προαναφερθέντων αιτίων της μεταναστεύσεως, η Ευρώπη ειδικότερα αντιμετωπίζει οξύ δημογραφικό πρόβλημα. Με μέσο όρο 1,4 γεννήσεων ανά γυναίκα, έναντι του απαιτούμενου 2,1 (για διατήρηση του πληθυσμού), η Ευρώπη των 375 εκ. (το 2005), θα είναι 275εκ. το 2012 και θα χρειάζεται 1.6 εκατομμύρια μετανάστες επησίως για την διατήρηση του πληθυσμού, ενώ για να διατηρήσει την αναλογία εργαζομένων και συνταξιούχων στα σημερινά επίπεδα, θα χρειάζεται 13,9 εκατομμύρια μετανάστες επησίως.¹

Η αντιμετώπιση του φαινομένου της μαζικής μεταναστεύσεως στην Ευρώπη παρουσιάζει σύνθετες προεκτάσεις εθνικής, κοινωνικής, οικονομικής, πολιτιστικής, νομικής και θρησκευτικής φύσεως. Η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών είναι Μουσουλμάνοι οι οποίοι έχουν ήδη υπερβεί το 5% του ευρωπαϊκού πληθυσμού (πλέον των 20.000.000 κατοίκων εκ των οποίων 5 εκ. στην Γαλλία, 4 εκ. στην Γερμανία και 2 εκ. στην Μ. Βρετανία) και έως το 2020 θα φθάνουν το 10% του πληθυσμού (το ποσοστό αυτό θα επιβαρυνθεί συντριπτικά σε περίπτωση εισόδου της Τουρκίας στην Ε.Ε.).

Η επικρατούσα φιλελεύθερη ευρωπαϊκή αντίληψη των πραγμάτων, στην οποία πρυτανεύουν οι δημοκρατικές και ατομικές ελευθερίες, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ανεξιθρησκεία, επισκιάζει μέχρι στιγμής τις φωνές ανησυχίας, που εκφράζονται εντονότερα σε κοινωνικό επίπεδο και περιορισμένα σε πολιτικό επίπεδο. Σύμφωνα με την αντίληψη αυτή, οι

έντονες διαμαρτυρίες για την αθρόα είσοδο μεταναστών, κυρίως Μουσουλμάνων, οφείλεται σε ξενοφοβικά, ρατσιστικά ή και φασιστικά σύνδρομα τα οποία καλλιεργεί στην κοινωνία μία μειοψηφία ακραίων συντηρητικών ή και ακροδεξιών πολιτικών σχηματισμών καθώς και άλλων ομάδων οργανωμένων συμφερόντων αναλόγων απόψεων. Κατά την επικρατούσα αυτή θεώρηση των πραγμάτων, η αφομοίωση των μεταναστών και η ένταξή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες είναι εφικτή μέσω καταλήγοντος νομικού και εκπαιδευτικού πλαισίου, με παράλληλη διαφώτιση της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης.

Σύμφωνα με τον αρθρογράφο των "Financial Times" και εκδότη του "Weekly Standard" Christopher Caldwell, οι μουσουλμάνοι μετανάστες αποικιοποιούν την Ευρώπη και επιφέρουν μία εξελίξει αποσυνθετική επανάσταση, κατά την οποία η ευρωπαϊκή ομοιογένεια αντικαθίσταται σταδιακά από πολυπολιτισμικότητα καθώς και κοινωνική διαίρεση και αναταραχή.² Κατά τον Caldwell, ότι δεν μπόρεσαν να επιτύχουν στρατιωτικά οι Αραβές και οι Οθωμανοί μουσουλμάνοι στο παρελθόν επιτελείται σήμερα στην καταναλωτική και εξαπομικευμένη Ευρώπη η οποία ανέχεται παθητικά τον πολιτιστικό αφανισμό της και παρακολουθεί απλώς την μοίρα της, αδύναμη δημογραφικά, δίχως ηθικό, όραμα και διάθεση υπερασπίσεως των αξιών της, ως δέσμια των παγκοσμιοποιημένων αντιλήφεών της περί άνευ προϋποθέσεων ιδεολογικής και ανθρωπιστικής ανοχής.

Καμία από τις προαναφερθείσες αντιθετικές προσεγγίσεις του θέματος αυτού δεν θα αποτελούσε πειστική απάντηση εάν προηγουμένως δεν προηγείτο μία σύντομη διερεύνηση της κατασάσεως στην Ευρώπη σήμερα, καθώς και της έννοιας του "Ισλάμ".

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ

Είναι γεγονός ότι μετά την αποτυχία εφαρμογής των πολιτικών ιδεολογιών (π.χ. φασισμός, ναζισμός, κομμουνισμός κ.λ.π.) και την ύφεση των εθνικιστικών κινημάτων (π.χ. παναραβισμός, πανσλαβισμός, παντουρισμός κ.λ.π.), παρατρέπεται έξαρση του θρησκευτικού φαινομένου το οποίο προκαλεί ανησυχία στον βαθμό που εκφεύγει των πλαισίων του κοσμικού κράτους και επηρεάζει τις διακρατικές πολιτικές εξελίξεις.

Είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι ο ανορθολογισμός της γνώσεως της "απόλυτης αλήθειας" όπως αυτή εκφράζεται στα μη επιδεχόμενα αμφισβητήσεως "εξ

αποκαλύψεως ιερά βιβλία" όλων ανεξαιρέτως των βασικών θρησκειών, καθώς και των επί μέρους δογμάτων αυτών, οδήγησαν κατ' επανάληψη την ανθρωπότητα σε αλλεπάλληλες σφροδρές συγκρούσεις με εκατομμύρια θύματα. Οταν η θρησκεία δεν περιορίζεται στον χώρο της ατομικής συνειδήσεως αλλά υπεισέρχεται στον ρόλο του κράτους και της πολιτικής του, τότε αμφισθίτεται ευθέως ο δημόσιος λόγος, που αποτελεί βασική αξία και προϋπόθεση της Δημοκρατίας, δεδομένου ότι ο θρησκευτικός λόγος είναι απόλυτος, ασυμβίβαστος και ολοκληρωτικός και οιδήποτε ορθολογικό επιχείρημα δεν δύναται να τον μεταβάλει, καθ' όσον σε τυχόν τέτοια περίπτωση θα εκλογίζοντο τα θεμέλια της "εξ αποκαλύψεως αλήθειας" του. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι διαχρονικά οι κοινωνικές ελευθερίες υπήρξαν αντιστρόφως ανάλογες του βαθμού της θρησκευτικής εξουσίας.

Η μακραίωνη θεοκρατική Μεσαιωνική ευρωπαϊκή πικρή εμπειρία και το πολιτιστικό της τέλμα, οδήγησε τους Ευρωπαίους (και γενικότερα τον Δυτικό κόσμο), μέσω σκληρών και μακρών θυσιών, στην κατάκτηση των σημερινών δημοκρατικών κοσμικών εθνών-κρατών. Το κλειδί στην μεταβολή αυτή υπήρξε η εκ νέου ανακάλυψη της επί αιώνες βίασίς και συστηματικώς διωγχείσας ελεύθερης ελληνικής σκέψεως (η οποία συνοδεύθηκε από την εξολόθρευση μνημείων του πολιτισμού της, καθώς και εκατομμυρίων φορέων της, κυρίως προγόνων μας), μέσω του Διαφροτισμού αποκορύφωμα του οποίου υπήρξε η Γαλλική Επανάσταση. Προ πολλού, βεβαίως, η χριστιανική Εκκλησία έχει προσαρμοσθεί και εναρμονισθεί με την νεότερη ευρωπαϊκή πραγματικότητα του κοσμικού κράτους, συνεισφέροντας μάλιστα ιδιαίτερα σημαντικό έργο στο πολιτισμικό της οικοδόμημα. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με το Ισλάμ.

Σήμερα η Ευρώπη και ο Δυτικός κόσμος εν γένει αντιμετωπίζει την πρόκληση (ή απειλή) του Ισλάμ στο εσωτερικό του. Σε αντίθεση με τα μουσουλμανικά κράτη εντός των οποίων οι άλλοτε κραταιές χριστιανικές μειονότητες έχουν συρρικνωθεί δραστικά λόγω ανασφάλειας, ελλείψεως ανοχής και των εναντίον τους διακρίσεων (π.χ. κράτη Μ. Ανατολής, Ινδονησία, Αίγυπτος, Πακιστάν κ.λ.π.), τα ζαμιά και οι Μουσουλμανικοί πληθυσμοί αυξάνονται αλματωδώς στα Δυτικά κράτη, απολαμβάνοντας προστασία και κερδίζοντας σταδιακά πλήρη πολιτικά δικαιώματα, ενώ συγχρόνως αρκετά μέλη των κοινοτήτων αυτών τάσσονται ανοικτά υπέρ της επιβολής του ισλαμικού νόμου στην Δύση και κάποιοι εξ αυτών δραστηριοποιούνται στην τρομοκρατία προς επίτευξη του στόχου αυτού.

ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η Οριάνα Φαλάτσι στο βιβλίο της "Η Δύναμη της Αιτίας" δηλώνει ότι η Ευρώπη μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε αποκία του Ισλάμ, ενώ ο Bernhard Lewis έγραψε στην "Die Welt" το 2004, ότι η Ευρώπη θα είναι

ισλαμική περί το τέλος αυτού του αιώνος.

Η Ισλαμική τρομοκρατία η οποία αποτελεί απειλή για τις θεμελιώδεις αρχές της συγχρόνου φύλετεύθερης Δημοκρατίας, έχει ήδη καταγράψει σημαντική δράση στην Ευρώπη. Μεταξύ του 1985 και 1986 σε 11 βομβιστικές επιθέσεις ομάδων υποστηριζούμενων από το Ιράν στο Παρίσι εφονεύθησαν 13 και τραυματίσθηκαν 255. Στην ίδια πόλη το 1995, εξερράγη βόμβα στο μετρό προκαλώντας 8 θύματα. Το 2004 ικτυπήθηκαν τραίνα στην Μαδρίτη με 191 θύματα ενώ το 2005 επιθέσεις κατά τραίνων και λεωφορείων στο Λονδίνο προκάλεσαν 52 θανάτους.

Η ενεργός από την δεκαετία του 1990 παγκοσμιοποιημένη ισλαμική τρομοκρατία του Μπιν Λάντεν και της Αλ Κάιντα έχει απεριφραστα κηρύξει τον πόλεμο "κατά της συμμαχίας των Χριστιανών σταυροφόρων και των Εβραίων". Κράτη όπως το Ιράν εξάγουν την ισλαμική τους επανάσταση εκτός συνόρων, υποστηρίζοντας οργανώσεις όπως η Χεσμπολά, Η Χαμάς και η Ισλαμική Τζιχάντ με σύγχρονα όπλα και πετροβολάρια. Ιρανοί πολιτικοί έχουν προειδοποιήσει ότι σε περίπτωση ασκήσεως αυξημένης πιέσεως από την Δύση προς την χώρα τους, τουλάχιστον 40.000 βομβιστές αντοκτονίας έχουν εκπαιδευθεί καταλλήλως και ευρίσκονται σε ετοιμότητα. Η στρατολόγηση αυτών στην Ευρώπη είναι δυνατή τόσο μεταξύ μουσουλμάνων μεταναστών, όσο και μεταξύ μουσουλμάνων ευρωπαίων πολιτών.³

Το 2004 ο Γενικός Επιθεωρητής της Γαλλικής Εκπαιδεύσεως Jean - Pierre Obin συνέταξε μελέτη μετά από διεξοδική έρευνα πέντε μηνών σε μεγάλο αριθμό σχολείων 20 Γαλλικών επαρχιών. Η εν λόγω μελέτη η οποία δεν δημοσιεύθηκε επισήμως, για ευνοήτους λόγους, διέρρευσε στο διαδίκτυο το 2005. Σύμφωνα με την έρευνα καταγράφεται εκτεταμένη και αποτελεσματική ισλαμοποίηση στις περιοχές των ισλαμικών "γκέτος" και αυστηρή συμμόρφωση με τις ισλαμικές επιταγές με χρήση βίας και εκφροβισμού τόσο κατά των μη Μουσουλμάνων, όσο και κατά ηπίων Μουσουλμάνων. Τα πρώτα θύματα της θρησκευτικής ακρότητος είναι τα κορίτσια τα οποία υποχρεώνονται σε σειρά περιορισμών και απαγορεύσεων όπως η ενδύμασία, ο κινηματογράφος, η πισίνα, το γυμναστήριο, τα καλλυντικά, ενώ υποχρεωτικός γάμος σε ηλικίες 14 ή 15 ετών, αποτελεί σύντηξη γεγονός. Μουσουλμάνοι μαθητές αρνούνται να μελετήσουν Βολταίρο ή να αναγνωρίσουν ακόμη και την υπαρξη άλλων θρησκειών, να τραγουδήσουν, να ξωγραφίσουν πρόσωπα ή ορθές γωνίες που μοιάζουν με σταυρό, ενώ μισούν την "ιμπεριαλιστική" αγγλική γλώσσα. Σε κάποια σχολεία οι Μουσουλμάνοι μαθητές έχουν το δικαίωμα να συσσιτούνται σε χωριστά τραπέζια να έχουν χωριστές τουαλέτες και να έχουν μεγάλο αριθμό δικαιολογημένων απουσιών κατά την περίοδο των ραμαζανίου, ενώ συγχρόνως πολλά σχολεία γίνονται στόχος επιθετικού προστηλυτισμού. Με πρακτικές σαν αυτές οι ακραίοι ισλαμιστές έχουν κατορθώσει να επιβάλλουν ειδική μεταχείριση για τους Μουσουλ-

μάνους μαθητές, εμπαιζόντας τις Γαλλικές κοσμικές παραδόσεις και να θεωρούν ως επιθετική ενέργεια κάθε προσπάθεια ενσωματώσεώς των στην Δυτική κοινωνία. Η μελέτη μεταξύ άλλων διαπιστώνει ότι η νέα γενεά Μουσουλμάνων, γεννημένων και μεγαλωμένων στην Ευρώπη, γαλουχούμενη (από οργανωμένες διεθνείς ισλαμικές οργανώσεις) με την πεποίθηση ότι αποτελούν μέρος ενός "μουσουλμανικού έθνους", αντιτίθεται σε οπιδήποτε εκπροσωπεί τον Δυτικό πολιτισμό, ερχόμενη σε πορεία συγκρούσεως με την δημοκρατική κοινωνία. Το φαινόμενο αυτό δεν συναντάται μόνο στη Γαλλία αλλά είναι άμεσα οριστό σε κάθε μεγάλο αστικό ευρωπαϊκό κέντρο.⁴

Η γαλούχηση των νεαρών Μουσουλμάνων της Ευρώπης επεκτείνεται και πέραν του σχολείου, με μέριμνα και χρηματοδότηση διεθνών ισλαμικών οργανώσεων, οι οποίες μέσω σειράς κανόνων, διδάσκουν τι αποτελεί halal (επιτρεπτό) και τι haram (απαγορευμένο). Μεταξύ άλλων οι νέοι αυτοί ενθαρρύνονται να μπούκοτάρουν κάθε προϊόν προερχόμενο από το Ισραήλ, ή από εταιρίες θεωρούμενες ότι υποστηρίζουν το κράτος αυτό (π.χ. McDonalds, Coca Cola) και παράλληλα να προτιμούν συγκεκριμένα ισλαμικά προϊόντα. Επιπλέον οι ισλαμιστές προσιθούν δυτικότροπη σύγχρονη μουσική (π.χ. Mousouλμάνοι rappers) για Μουσουλμάνους νέους, με επιλεγμένους στίχους υπέρ π.χ. του Οσάμα Μπιν Λάντεν και κατά της Δύσεως, ενώ παράλληλα προτείνουν ενδυματολογικές μόδες ισλαμικής εμπνεύσεως και κατασκευής.⁵

Το 2008 στο Ludwigshafen (στο Rhineland-Palatinate) εννέα Τούρκοι της Γερμανίας κάηκαν μετά από πυρκαϊά που εκδηλώθηκε στην οικία τους και το γεγονός έλαβε μακρά και ευρεία δημοσιότητα στα γερμανικά MME, ενώ ηγετικά στελέχη της γερμανικής πολιτικής έσπευσαν να καταδικάσουν το γεγονός και να κατευνάσουν την τουρκική κοινότητα. Παρά την έλλειψη ενδεξεώς εμπρησμού, επετράπη στον Τούρκο Πρωθυπουργό Ταγίπ Ερντογάν να επισκεφθεί το σημείο του περιστατικού και να απαιτήσει από την Γερμανία να κάνει περισσότερα τόσο για την αποκάλυψη των αιτιών της πυρκαϊάς, όσο και για την προστασία της τουρκικής κοινότητος σε ολόκληρη την Γερμανία. Μερικές ημέρες αργότερα ο Ταγίπ Ερντογάν έθιξε εκ νέου την εθνική κυριαρχία της Γερμανίας, όταν σε συγκέντρωση στην Κολωνία ανάμεσα σε 16.000 επειρημούντες και κραδαίνοντες τουρκικές σημαίες Τούρκους της Γερμανίας, Γαλλίας, Βελγίου και Ολλανδίας, τους καλούσε να μην απολέσουν την γλώσσα και πολιτιστική τους κληρονομιά καθώς και να αντισταθούν στην αφομοίωση με την Δύση, χαρακτηρίζοντας την αφομοίωση ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητος. Επιπλέον ο Τούρκος Πρωθυπουργός παρότρυνε τους Τουρκικής καταγωγής κατοίκους της Ευρώπης να διεκδικούν με αυτοπειθηση τα συμφέροντά τους και να επιδιώκουν όπως ειλέγονται ως Δήμαρχοι και ως μέλη των εθνικών κοινοβουλίων των χωρών διαμονής των. Η χλιαρή ένως ανύπαρκτη γερμανική αντίδραση στην εν λόγω αμή

παρέμβαση στο εσωτερικό της αποτελεί ένδειξη του γενικότερου ευρωπαϊκού κλίματος που επικρατεί σήμερα ως προς τις Μουσουλμανικές μειονότητες.⁶

Τα σατυρικά σκίτσα του Μειώμεθ στην Δανία προεκάλεσαν παγκόσμια πολιτιστική, πολιτική και οικονομική κρίση. Η Ισλαμική αντίδραση υπεραμυνόμενη της μουσουλμανικής πίστεως στην ουσία αποσκοτώσε (κατά τα πρότυπα του εσωτερικού των ισλαμικών χωρών), στην φίμωση του αναφαίρετου δικαιώματος της κριτικής και της ελευθερίας εκφράσεως στην Ευρώπη, τα οποία αποτελούν ιστορικές της κατακτήσεις, ενώ παράλληλα απαιτεί ελευθερία εκφράσεως για τους ακραίους Μουσουλμάνους ακόμη και εάν οι πεποιθήσεις τους υποσκάπτουν τις θεμελιώδεις ευρωπαϊκές αρχές. Ο πρόην Πρωθυπουργός της Δανίας και νυν Γενικός Γραμματέας του NATO Fogh Rasmussen έχει υποστηρίξει την άποψη ότι δεν πρέπει να γίνονται αποδεκτοί στην χώρα άνθρωποι οι οποίοι έρχονται μόνο για να εκμεταλλευτούν τα πλεονεκτήματα που τους παρέχει το κράτος αυτό όπως εργασία, ασφάλιση, ιατρική περιθώριψη κ.λ.π.. Οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει, στα πλαίσια της ενσωματώσεώς των, να έχουν τα ίδια δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις με κάθε άλλο Δανό πολίτη. Παράλληλα το νεοσυσταθέν κόμμα στην Δανία SIAD (Stop to Islamization of Denmark), απαιτεί την απαγόρευση επικλήσεως και εφαρμογής παραγράφων του Κορανίου, οι οποίες αντιτίθενται στο Σύνταγμα της Δανίας (τα άρθρα 67 - 69 του Δανικού Συντάγματος επιτρέπουν την ελευθερία της λατρείας, με την προϋπόθεση ότι αυτή ενασκείπτει στα πλαίσια του νόμου και δεν διαταράσσει την δημόσια τάξη).⁷

Πριν μερικούς μήνες, μετά από δημογήφισμα, οι Ελβετοί απεφάσισαν να απαγορευθεί οιαδήποτε νέα κατασκευή μιναρέ στην χώρα τους (τώρα υπάρχουν τέσσερα τζαμιά με μιναρέ σε ολόκληρη την χώρα). Σύμφωνα με τον Walter Wobman του πολιτικού κόμματος SVP (Swiss People's Party) "Ο μιναρές είναι το σύμβολο ισχύος του πολιτικού Ισλάμ και του νόμου της Σαρία.... Επιδιώκουμε απλώς να σταματήσουμε την περαιτέρω ισλαμοποίηση της Ελβετίας". Την άποψη αυτή δεν συμμερίζονται μόνο άτομα ακροδεξιών πεποιθήσεων αλλά και αριστεροί οπαδοί του κοσμικού κράτους, καθώς και άτομα φεμινιστικών αντιλήψεων.⁸

Μεγάλος νικητής των Δημοτικών εκλογών του Μαρτίου 2010 στην Ολλανδία, ήταν το Ακροδεξιό Κόμμα της Ελευθερίας (PVV) του Γκέερτ Βίλντερς, ο οποίος χαρακτηρίζει το Ισλάμ ως φανόμενο ανάλογο του φασισμού και συγκρίνει το Κοράνι με το "ο Αγών μου" του Αδόλφου Χίτλερ.⁹ Ο ίδιος πολιτικός με την κινηματογραφική του ταινία "FITNA" παρουσίασε την κατ' αυτόν αληθινή φύση του ακραίου ισλαμισμού, ως προειδοποίηση για τους Ευρωπαίους. Γιά τις ενέργειες και απόψεις του αυτές αντιμετώπισε κατηγορίες από δικαστήριο του Άμστερνταμ το 2008, για πρόκληση των θρησκευτικών αισθημάτων των

Μουσουλμάνων και για ενστάλαξη μίσους, όταν ταυτόχρονα οι Ολλανδικές αρχές στο όνομα της πολυπολιτισμικότητος εξαιρούν τους ιμάμηδες όταν προτρέπουν στον φόνο "απίστων".

Στο Βέλγιο του μισού εκατομμυρίου μουσουλμάνων, απαγορεύθηκε πρόσφατα στις μουσουλμάνες γυναίκες να φέρουν δημοσίως γυκάμπ (αφήνει μία σχισμή για τα μάτια) και μπούργκα, καθ' όσον θεωρούνται ενδυμασίες σύμβολα του ακραίου φονταμενταλισμού, που περιορίζουν τα δικαιώματα των γυναικών, προσβάλλουν την αξία της επικοινωνίας και δεν συνάδουν με τις Δυτικές πολιτιστικές αντιλήψεις. Το παράδειγμα του Βελγίου πρόκειται σύντομα να ακολουθήσει και η Γαλλία η οποία ήδη προετοιμάζει το σχετικό νομοσχέδιο (απαγορεύεται ήδη στην Γαλλία η ισλαμική μαντίλα στα σχολεία και τις δημόσιες υπηρεσίες) και συζητείται ακόμη η εφαρμογή του στην Δανία, Ολλανδία και Γερμανία. Στην Β. Ιταλία η ισλαμική αυτή ενδυμασία έχει απαγορευθεί εμμέσως, βάσει παλαιού νόμου ο οποίος απαγορεύει την χρήση μάσκας δημοσίως. Στην Μ. Βρετανία η απαγόρευση της ισλαμικής μαντίλας στα σχολεία ισχύει μερικώς.¹⁰

Σε κάθε μορφή πολέμου και ιδιαίτερα στον εμφύλιο, καταγράφονται περιπτώσεις ανεξέλεγκτης βίας και σπάνια οι κατηγορίες βαρύνουν αποκλειστικά την μία πλευρά. Στην περίπτωση της Βοσνίας η βία των χριστιανών Σέρβων μονοπάλησε τα Δυτικά Μ.Μ.Ε και σύντομα η κοινή γνώμη γνώριζε μονομερώς και με κάθε λεπτομέρεια την περίπτωση της Σρεμπρένιτσας. Με πράσινο φως κυρίως των Η.Π.Α., χιλιάδες ακραίοι ισλαμιστές από ολόκληρο τον ισλαμικό κόσμο και κυρίως το Ιράν, εισέρρευσαν στην χώρα αυτή και σταδιακά εφόνευσαν με βαρβαρότητα περί τα 4.000 γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους χριστιανούς Σέρβους. Σύμφωνα με αναφορά Ρεπουμπλικανικής πολιτικής επιτροπής του 1997 (<http://rpc.senate.gov/releases/1997/iran.htm>) ακραίες ισλαμικές δυνάμεις (από το Μπρουνέι, Μαλαισία, Πακιστάν, Σαουδική Αραβία, Σουδάν, Τουρκία) και κυρίως από το Ιράν, αποκόν επιρροή στην Βοσνιακή κυβέρνηση, συμμετέχουν ενεργώς στο βοσνιακό δίκτυο πληροφοριών και προώθουν την ισλαμική επανάσταση στην Ευρώπη.¹¹ Σύμφωνα με την Eliza Manningahm-Buller, Γενική Διευθύντρια της υπηρεσίας ασφαλείας MI5, Βρετανοί πράκτορες έχουν μέχρι στιγμής αποκαλύψει 30 μεγάλες τρομοκρατικές επιχειρήσεις με στόχο την Ευρώπη, τις οποίες η Άλ Κάιντα σχεδιάζει από τα Βαλκάνια, ενώ συγχρόνως παρακολουθούν περί τους 1600 ισλαμιστές.

Ο L. Vidino¹², επισημαίνει ότι η Ευρώπη σήμερα αντιμετωπίζει πυραμιδοειδή τριμερή απειλή από το ριζοσπαστικό Ισλάμ, από την οποία η τρομοκρατία που ευρίσκεται στην κορυφή, είναι εμφανής και άμεση αλλά όχι απαραίτητως η πλέον επικίνδυνη. Οι λόγες χιλιάδες βίσιοι αποδοί της "jihad", ευρίσκονται διασκορπισμένοι στην ευρωπαϊκή ήπειρο, προκαλούν ανοικτά τις κοινωνίες και έχουν την θέληση να χυθεί αίμα για την

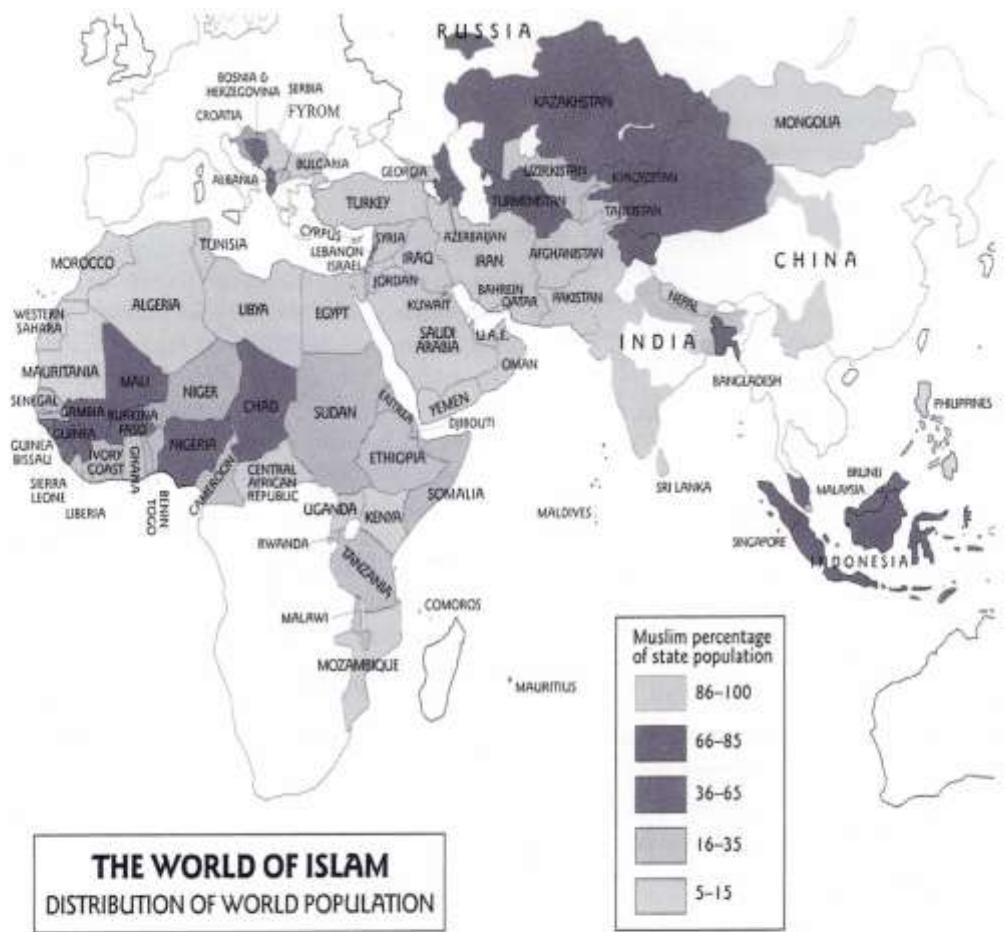
επίτευξη των σκοπών τους. Εν τούτοις κάτω από αυτούς ευρίσκεται ένα σύνολο ομάδων και δικτύων οι οποίοι είναι δυνατόν να αποκληθούν "ειρηνικοί επαναστάτες", δεδομένου ότι απορρίπτουν ανοικτά κάθε σύστημα διακυβερνήσεως στο οποίο δεν κυριαρχεί ο ισλαμικός νόμος (Σαρία) αλλά δεν καταφεύγουν σε βίαια μέσα (τουλάχιστον ανοικτά) για την επιβολή των απόψεών τους. Τέλος η βάση της απειλητικής πυραμίδος και η πολυπληθέστερη αποτελείται από ομάδες οι οποίες δημοσίως στηρίζουν την δημοκρατία και την ενσωμάτωση των Μουσουλμανικών κοινοτήτων στο ευρωπαϊκό γήγενεσθαι αλλά ήσυχα και σταδιακά εργάζονται για την ριζοσπαστικοποίηση του Μουσουλμανικού πληθυσμού της Ευρώπης. Επί του παρόντος η Ευρώπη έχει στραφεί στο πρώτο τμήμα της απειλής ενώ εμφανίζεται ανέτομη στην αντιμετώπιση των υπολοίπων

ΙΣΛΑΜ - ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ.

Μία εξέταση του τρόπου διακυβερνήσεως και της κοινωνίας του ισλαμικού κόσμου του χθες και του σήμερα αποκαλύπτει ότι οι ισλαμικές κοινωνίες στερούνται δημοκρατικών καταβολών όπως τουλάχιστον αυτές γίνονται αντιληπτές από την Δύση. Είναι ιδιαίτερα δυσχερές να υποστηριχθεί η άποψη ότι το Ισλάμ και το Δυτικό δημοκρατικό μοντέλο διακυβερνήσεως είναι συμβατά. Αν και το θέμα αυτό επιδέχεται εκτενούς αναλύσεως, συνοπτικά είναι δυνατόν να λεχθεί ότι αποτελεί δημοκρατική προϋπόθεση η λαϊκή κυριαρχία και ο διαχωρισμός της θρησκείας από το κράτος (κατά τον A. Lincoln δημοκρατία είναι η διακυβέρνηση των πολιτών, προερχομένη από τους πολίτες, για τους πολίτες). Στην περίπτωση του Ισλάμ η προϋπόθεση αυτή είναι ανέφικτη, καθ' όσον ο θεϊκός ισλαμικός νόμος (Σαρία) υπερέχει και υπερισχύει έναντι οιουδήποτε άλλου ανθρωπίνης προελεύσεως. Συνέπεια του γεγονότος αυτού είναι η άμεση σύνδεση της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας του κράτους με τους θρησκευτικούς κώδικες.

Η περιγραφή και ανάλυση του Ισλάμ ως θρησκείας και η σύγκριση αυτού με άλλες θρησκείες εκφεύγει του ενδιαφέροντος του παρόντος άρθρου και εμπίπτει στην αρμοδιότητα της θεολογίας και θρησκειολογίας. Το Ισλάμ κρίνεται εδώ ως ιδεολογία και ως σύστημα που επιδιώκει την πολιτική και κοινωνική κυριαρχία, στις γεωγραφικές σφαίρες επιρροής του, καθώς και την αυτονόμηση και εξάπλωσή του στις περιοχές στις οποίες αποτελεί μειονηφαία. Το πρόβλημα δημιουργεί μάλλον η ισλαμική ιδεολογία και όχι η ισλαμική τρομοκρατία η οποία είναι μία από τις τακτικές της.

Ισλαμιστής είναι αυτός ο οποίος χρησιμοποιεί το Ισλάμ στην σύγχρονη πολιτική πρακτική προκειμένου να αποκτήσει ισχύ ή να ασκήσει ισχύ με τέτοιο τρόπο ώστε η αντιληψή του περί του Ισλάμ να ευρίσκεται σε προτεραιότητα τείνουσα προς αποκλειστικότητα, έναντι οιασδήποτε άλλης πολιτικής ιδεολογίας.¹³ Σύμφωνα με

παρεμφερή ορισμό ο όρος "Ισλαμιστής", αναφέρεται στους Μουσουλμάνους οι οποίοι θεωρούν το Ισλάμ ως ενιαίο σύνολο ιδεών, αξιών, αντιλήψεων και πρακτικών, εντός των οποίων συμπεριλαμβάνονται όλες οι πτυχές της ζωής.¹⁴ Ο Ισλαμισμός αποτελεί μορφή πολιτικής φιλοσοφίας, πολιτικού και εθνικιστικού κινήματος το οποίο συμπεριλαμβάνει αριθμό διακριτών Ισλαμικών ομάδων που κυμαίνονται από μετριοπαθείς έως ακραίες, με κύρια διαφορά μεταξύ τους τις μεθόδους αποκτήσεως της πολιτικής ισχύος που επιδιώκουν. Οπουδήποτε εν τούτοις οι ισλαμιστές κατέλαβαν την εξουσία, η διακυβέρνηση υπήρξε τυραννική και βίαιη προς τους υπηκόους της, προσκάλεσε οικονομική συρρίκνωση, διακρίσεις και περιορισμούς των γυναικών και των μη Μουσουλμάνων καθώς και εθνικές καθάρσεις.

Η Δύση έχει πρόσφατες ιστορικές μνήμες από παρόμοιες "μεσσιανικές" ακραίες και ουτοπικές ιδεολογίες, όπως ο φασισμός και ο κομμουνισμός. Οι ιδεολογίες αυτές κατά τον 20ο αιώνα χρησιμοποιήσαν συγκεκριμένα μη αμφισβήτημενα βιβλία και συγγράμματα για να θεμελιώσουν την "νομοτελειακή" θεωρία της διαμορφώσεως του μέλλοντος των λαών, η οποία θα τους νομιμοποιούσε να εξαγάγουν την ιδεολογία αυτή και να καταλάβουν βιαίως και με μηδενική αγορή, διαφωνούντα κράτη και έθνη, προκειμένου να αποκτήσουν απόλυτη ισχύ και παγκόσμια ηγεμονία. Στην περίπτωση του Ισλάμ η ιδεολογία προέρχεται από τον Ισλαμικό Νόμο ο οποίος αποτελεί ένα σγκώδες νομικό σύστημα το οποίο πρόσφα-

τα (αρχές 20ου αιώνος), οι ισλαμιστές έχουν προεκτείνει λεπτομερώς σε κάθε δυνατή κατεύθυνση του ανθρωπίνου βίου (π.χ. πολιτική, διακυβέρνηση, οικονομία, εκπαίδευση, σεξ, διαπαδαγώγηση κ.λ.π.). Βασική αρχή της είναι ότι για οιοδήποτε ερώτημα ή πρόβλημα, το Ισλάμ διαθέτει την απάντηση και αποτελεί την λύση. Κάθε άποψη, μέθοδος και εξέλιξη εκτός Ισλάμ είναι απορριπτέα, εκτός της Δυτικής στρατιωτικής και ιατρικής τεχνολογίας.

Σε συμβολικό επίπεδο ο Μωάμεθ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα δημοκρατικής ασυμβατότητος. Ενώ υπάρχουν περιπτώσεις Δυτικών πολιτικών που επικαλούνται μεταξύ άλλων την θρησκεία προκειμένου να αυτοπροσδιορισθούν, ο Μωάμεθ, ως ταυτόχρονα πολιτικός και πολεμιστής ομιλεί σε ονόματι του Θεού και οι Μουσουλμάνοι εκτελούν με τυφλή πίστη τις εντολές του. Το Ισλάμ αινιαποκαλείται τέλειο, πλήρες, πιγκόσμιο και αιώνιο απορρίπτοντας έτσι κάθε προοπτική εξελίξεως, μετασχηματισμού και αναθεωρήσεως. Σύμφωνα με παλαιστίνιο Ιμάμη, η συμμετοχή σε εκλογές και θεσμούς λαϊκών αντιπροσώπων (π.χ. κοινοβούλιο), ισοδυναμεί με δέσμευση αντικαταστάσεως του νόμου του Αλλάχ από ανθρωπίνους νόμους και για τον λόγο αυτό η Δυτικού τύπου Δημοκρατία δεν μπορεί να είναι αποδεκτή.¹⁵

Πολλοί Μουσουλμάνοι της Ευρώπης διατείνονται ότι δεν είναι ισλαμιστές (δηλαδή ότι δεν επιθυμούν να ισλαμοποιήσουν την Ευρώπη) αλλά ότι προσπαθούν να εναρμονίσουν τις διαφορετικές αντιλήψεις τους με τους

Ευρωπαίους και να συμπεριληφθούν στην ευρύτερη κοινότητα, με αμοιβαία αναγνώριση των διαφορών και διατήρηση του δικαιώματος επιλογής να αισθάνονται υπερήφανοι για την Ισλαμική τους ταυτότητα. Επιπλέον υποστηρίζουν ότι δεν τους ενοχλεί να ζουν σε κοσμική κοινωνία. Εν τούτοις οι περισσότεροι από αυτούς αντοπροσδιορίζονται με την θρησκεία τους και προωθούν τα δικαιώματα των Ευρωπαίων Μουσουλμάνων.

Η ισλαμική ενδυμασία για τους περισσότερους Δυτικούς είναι ανεκτή και σεβαστή στα πλάίσια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θεωρούμενη ως απλή συνήθεια ή παράδοση μεριδάς μεταναστών. Για τους Μουσουλμάνους η ενδυμασία ενέχει πολιτικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό χαρακτήρα αφού αποτελεί σύμβολο μη αφομοιώσεως και μέτρο μεταξύ δυτικοποίσεως και ισλαμοποίσεως αυτών.

Αρκετοί Δυτικοί διέπρατταν το σφάλμα να κρίνουν τον ισλαμισμό σύμφωνα με το δικό τους σύστημα αξιών και να τον κατατάσσουν απλώς στις υφιστάμενες θρησκείες, υποβαθμίζοντας το γεγονός ότι πρόκειται για ιδεολογία με αλληλένδετες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις. Αυξάνονται εν τούτοις σήμερα όλο και περισσότερο οι Δυτικοί πολίτες που διατείνονται ότι το Ισλάμ ως πολιτική ιδεολογία είναι περισσότερο επικίνδυνo για τις Δημοκρατίες από την τρομοκρατική Άλ Καΐντα. Το Ισλάμ προωθεί την θέση του καθημερινά σε τομείς όπως οι διεθνείς οργανισμοί και διεθνές εμπόριο και επιπλέον κερδίζει ψυχές στον Αραβικό κόσμο, σε κράτη της Ασίας καθώς και μεταξύ των μουσουλμανικών μειονοτήτων της Δύσεως. Στις χώρες που επικρατεί οι πολιτικές ελευθερίες, η ιστότης έναντι του νόμου (για τις θρησκευτικές και εθνικές μειονότητες), η ελευθερία σκέψης και εκφράσεως, καθώς και η θρησκευτική ελευθερία σταματούν. Οι παραβάτες υφίστανται εκφοβισμό ο οποίος απειλεί ανά πάσα στιγμή ακόμη και την ζωή τους όπου και εάν ευρίσκονται.

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Σημαντική μερίδα Ευρωπαίων θεωρεί ότι η Ε.Ε.

οφείλει να δεχθεί στους κόλπους της την Τουρκία, υπό τον φόβο απομακρύνσεως της από την Δυτική επιρροή, μετά από ενδεχόμενη επικράτηση του Ισλαμικού φονταμενταλισμού. Τίποτε εν τούτοις δεν εγγυάται ότι μία "ευρωπαϊκή" Τουρκία θα υιοθετήσει το Δυτικό σύστημα αξιών, αφού η μέχρι στιγμής πρακτική της δεικνύει περιφρόνηση και μη τήρηση των κειμένων, συμβάσεων και διακρύζεων του Ο.Η.Ε., του Συμβουλίου της Ευρώπης, του ΟΑΣΕ και της συμφωνίας του Ελσίνκι, τα οποία έχει υπογράψει:

Σε αντίθεση με την Ευρώπη, η "κοσμικότης" της Τουρκίας δεν πρόχλητε από κοινωνικές εξελίξεις και επαναστάσεις αλλά επεβλήθη από τον Κεμάλ Αττατούρκ σε έναν πληθυσμό με βαθείες ισλαμικές ρίζες. Σήμερα το συνταγματικά κοσμικό τουρκικό κράτος παρουσιάζει στην πράξη πολλές θεσμικές αδυναμίες στον τομέα της "ανοικτής κοινωνίας" και της Δημοκρατίας. Ο τουρκικός νόμος δεν εγγυάται την ελευθερία εκφράσεως καθώς και την θρησκευτική ελευθερία. Οι κατά καιρούς μεταρρυθμίσεις παραμένουν μέχρι στιγμής περισσότερο διακοσμητικές παρά ουσιαστικές.¹⁶ Παρά την ανασύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας (το οποίο πρακτικά εξουσίαζε το κονιοβούλιο) το 2004, σύμφωνα με την οποία οι στρατιωτικοί είναι πλέον μειονηφραί και δεν προεδρεύουν αυτού, η Τουρκία είναι λιγότερο δημοκρατική από πριν, με ευθύνη του κυβερνώντος κόμματος της Δικαιοσύνης και ανάπτυξης (AKP). Το κόμμα αυτό ενώ αποστασιοποιείται από το πολιτικό Ισλάμ, ταυτόχρονα υιοθετεί ισλαμική πολιτική, ισλαμικές αξίες και χρησιμοποιεί προκλητική γλώσσα κατά των Χριστιανών.

Ο Zeyno Baran του Iνστιτούτου Hudson θεωρεί ότι οι φραστικές δεσμεύσεις του κόμματος AKP ως προς την Δημοκρατία δεν οφείλονται στην φύλοσοφική του ταύτιση με τις αρχές της αλλά μάλλον στην διαπίστωση ότι οι δημοκρατικές εκλογικές διαδικασίες έχουν αποδειχθεί ο ευκολότερος και πλέον νομιμοποιημένος τρόπος αποκτήσεως της εξουσίας.¹⁷ Σύμφωνα με εκτιμήσεις η τουρκική επιδίωξη εντάξεως της στην Ε.Ε. δεν αποβλέπει στην πολιτιστική της ομογενοποίηση και την επιθυμία της να υιοθετήσει τις ευρωπαϊκές αξίες αλλά κυρίως στην αποφυγή της πολιτικής και οικονομικής περιθωριοποίησης της χώρας αντής καθώς και στην εξισορρόπηση του στρατηγικού ισοζυγίου της με την Ρωσία. Είναι γεγονός ότι κατά τα τελευταία έτη οι βασικοί εκπρόσωποι του ισλαμικών καταβόλων κόμματος της Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP) Κοι Ερντογάν (Πρωθυπουργός), Γκιούλ (Πρόεδρος της Δημοκρατίας προερχόμενος από το κόμμα αυτό) και Νταβούτογλου (Υπουργός Εξωτερικών), έχουν οδηγήσει την Τουρκία σε αποδυτικοποίηση και σε αποκλίνουσα τροχιά από το υφιστάμενο ημικοσμικό κράτος και τις αρχές των κεμαλισμού. Μερικές ενδείξεις της αλλαγής αυτής είναι οι ακόλουθες:

- Στα πλαίσια της θεωρίας του "στρατηγικού βά-

θους" και του συνδυασμού ισλαμισμού και νεο-Οθωμανισμού, η Τουρκία έχει αναβαθμίσει σημαντικά τις σχέσεις της με την Συρία, το Ιράν και Παλαιστινιακές Οργανώσεις, με αντίστοιχη υποβάθμιση των σχέσεών της με το Ισραήλ. Παράλληλα προσπαθεί να καθιερωθεί ως κεντρικός διαμεσολαβητής μεταξύ Δύσεως και μουσουλμανικών κρατών της Μ. Ανατολής, της Κ. Ασίας και του Καυκάσου. Τέλος προβάλλει με κάθε τρόπο την μουσουλμανική και Οθωμανική της αλληλεγγύη σε μουσουλμανικές μειονότητες τόσο των Βαλκανίων, όσο και της υπολοίπου Ευρώπης.

- Μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, η Τουρκία έχει καταστεί κέντρο "ξεπλύματος" δισεκατομμυρίων δολαρίων "πράσινου χρήματος" το οποίο η Σαουδική Αραβία και άλλες χώρες του Κόλπου απέσυραν από τις Η.Π.Α. και εν συνεχεία αξιοποιούν σε επιχειρηματικές δραστηριότητες, των οποίων τα εισοδήματα διατίθενται σε ύποπτες επενδύσεις ισλαμικής εμπνεύσεως.¹⁸

- Στο τουρκικό εκπαιδευτικό σύστημα, η κοσμικού τύπου εκπαίδευση εξισώνεται και υποσκελίζεται σταδιακά από ισλαμικά σχολεία "imam hatip" και άλλα ανάλογα ιδρύματα, στα οποία οι μαθητές διδάσκονται την "ορθόδοξη" ερμηνεία του Κορανίου. Τα όρια ήλικιας εισαγωγής μαθητών στα εν λόγω σχολεία έχουν κατέλθει με προτοβουλία του κόμματος AKP, από 12 σε 4 ετών. Από τα ισλαμικά αυτά σχολεία κατά το 2005, απεφοίτησαν περί τους 1.215.000 μαθητές (ο Τ. Ερντογάν είναι απόφοιτος ισλαμικής σχολής). Επιπλέον έχει καταργηθεί η παλαιά απαγόρευση της "μαντίλας" στο σύνολο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας.¹⁹

- Δεκάδες χιλιάδες κοσμικοί υπάλληλοι του κυβερνητικού, εκπαιδευτικού και δικαστικού τομέως έχουν αντικατασταθεί από αντιστοίχους ισλαμικών πεποιθήσεων, ενώ διατηρούνται αμείωτες οι διακρίσεις έναντι θρησκευτικών και εθνικών μειονήτων όπως οι Αλεβίδες (μουσουλμανική αίρεση την οποία απέταξε περί το 1/3 του τουρκικού πληθυσμού) και οι Κούρδοι.

- Υπό το πρόσχημα των "μεταρρυθμίσεων", η κυβέρνηση αποκτά κεφάλαια και επιχειρήσεις από τράπεζες ανήκουσες σε επιχειρηματίες προσκείμενους στην αντιπολίτευση, επ' οφελεία "ισλαμικών τραπεζών" συνδεσμένων με την Σαουδική Αραβία. Στο αυτό "μεταρρυθμιστικό" πλαίσιο το κόμμα AKP επιχειρεί να κυριαρχήσει στα MME και την βιομηχανία, ενώ αφαιρεί σταδιακά το κοσμικό ελεγκτικό ρόλο από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Κάθε αντιπολιτευτική φωνή εκλαμβάνεται ως υποστηρίζουσα τους στρατιωτικούς και αντιμετωπίζεται αναλόγως.

- Κατά τα τελευταία έτη έχει ενταθεί το αντιδυτικό και ιδιαίτερα το αντιαμερικανικό αίσθημα της τουρκικής κοινής γνώμης.

Ο Πρόεδρος της Ε.Ε. Herman van Rompuy έχει δηλώσει στο παρελθόν ότι "η Τουρκία δεν αποτελεί μέρος της Ευρώπης και ουδέποτε θα καταστεί μέρος της. Η συμπεριληψη της Τουρκίας στην Ε.Ε. δεν θα πρέπει να θεωρείται ως μία ακόμη ευρωπαϊκή επέκταση του παρελθόντος. Οι εν ισχύει αξίες στην Ευρώπη που αποτελούν

και θεμελιώδεις αξίες του Χριστιανισμού, θα αποδυναμωθούν με την είσοδο μίας μεγάλης ισλαμικής χώρας όπως η Τουρκία".²⁰ Πέραν αυτού η Τουρκία ως μέλος της Ε.Ε., έχοντας διπλασιάσει τον πληθυσμό της από το 1970 και με ανεργία από 20 έως 30% θα δημιουργούσε τεράστιο και ανεξέλεγκτο μεταναστευτικό ρεύμα πληθυσμού, μικρής κυρίως ηλικίας, προς μία γηράσκουσα Ευρώπη με υψηλά βιοτικά δεδομένα. Το ρεύμα αυτό, βάσει της μέχρι στιγμής εμπειρίας (υφιστάμενες τουρκικές μειονότητες, προτροπές και πρακτικές τουρκικής κυβερνήσεως) δεν θα αφομοιώνετο αλλά θα δημιουργούσε τις προϋποθέσεις δυσμενών πολιτισμικών και κοινωνικών εξελίξεων στα ευρωπαϊκά κράτη με απρόβλεπτες συνέπειες.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΥ

Πέραν των αποδεδειγμένων ανυπέρβλητων δυσχερειών αφομοίωσεως μουσουλμανικών μειονοτήτων σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα, οι οποίες έχουν περιγραφεί ανωτέρω, η Ελλάς αντιμετωπίζει επιπρόσθετο κίνδυνο προερχόμενο τόσο από την δυσανάλογα μεγάλη, σε σχέση με τον πληθυσμό της, εισροή μουσουλμάνων μεταναστών, όσο και από την άμεση γειτνίαση της με μουσουλμανικές χώρες ή χώρες με ισχυρή μουσουλμανική μειονότητα, οι οποίες είτε απειλούν ευθέως την εθνική της κυριαρχία, είτε διατηρούν αλιτρωτικές βλέψεις εναντίον της. Είναι γνωστό ότι τόσο η Τουρκία όσο και αριθμός βαλκανικών κρατών ισχυρίζονται ότι έχουν δικές τους μειονότητες στην χώρα μας, προκειμένου να στοιχειοθετήσουν κυριαρχικές διεκδικήσεις. Η νομιμοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων μουσουλμάνων μεταναστών και κυρίως η απόκτηση από αυτούς της ελληνικής ιθαγένειας σε συνδυασμό με την υπεργεννητικότητά τους και το αντίστοιχο γνωστό εθνικό δημογραφικό μας πρόβλημα, πρόκειται να δημιουργήσουν εκρηκτικό μίγμα στο άμεσο μέλλον το οποίο θα καταστήσει τους Έλληνες μειονότητα στην χώρα τους και θα ενισχύσει δραματικά τις διεκδικήσεις γειτονικών κρατών. Έχει έμπρακτα αποδειχθεί ότι σε κάθε μουσουλμανική μειονότητα, ακόμη και στις φερόμενες ως "ήπιες", δεν υπάρχουν δομές και ανασχετικοί μηχανισμοί παρεμποδίσεως των φανατικών και ακραίων υποστηρικτών του Ισλάμ.

Η μετανάστευση γενικότερα στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μόνο με ανθρωπιστικούς όρους και οικονομικούς όρους αφελιμότητος (και αυτοί ακόμη επιδέχονται σοβαρών επιφυλάξεων και είναι συζητήσιμοι). Στην μεταναστευτική πολιτική θα πρέπει να συντολογίζονται οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην εθνική κυριαρχία, την κοινωνική συνοχή, τις Ένοπλες Δυνάμεις, την εγκληματικότητα και τα πάσης μορφής συμφέροντα των γηγενών ελλήνων πολιτών.

Η Ελλάς αποτελεί κύρια πόλη εισόδου λαθρομεταναστών στην Ευρώπη από την Ασία και την Β. Αφρική. Επισήμως η ελληνική κυβέρνηση αναφέρεται σε 700.000 νομιμοποιημένους λαθρομετανάστες, δίχως επί μέρους αναφορές σε εθνικότητα και θρησκεία. Σύμφωνα

με εκτιμήσεις υπάρχουν σήμερα στην χώρα μας τουλάχιστον 1,5 εκατομμύριο Μουσουλμάνοι, όταν το ποσοστό των ελλήνων ήλικιοι μένων έχει ξεπεράσει το 20%, οι θάνατοι υπερτερούν των γεννήσεων, ανά την επικράτεια κλείνουν σχολεία ελλείψει μαθητών και οι αποδόσεις των κλάσεων στις Ένοπλες Δυνάμεις έχουν προσλάβει δραματικό χαρακτήρα. Η πράξη έχει αποδείξει ότι οι θεωρίες δήθεν διανοούμενων περί πολυπολιτισμικών κρατών και κοινωνιών (στο παρελθόν μόνο ταραχώδεις πολυπολιτισμικές αυτοκρατορίες υπήρξαν και αυτές δεν διακυβερνήθηκαν με το δημοκρατικό καθεστώς των σημερινών εθνών κρατών αλλά με σιδηρά πυγμή) αποτελούν ουτοπικούς εξωραϊσμούς υπαρκτών προβλημάτων τα οποία στην χώρα μας προσλαμβάνουν τον χαρακτήρα εθνικής απειλής επιβίωσεως, τις επιπτώσεις της οποίας θα κληθούν να αντιμετωπίσουν τα παιδιά μας.

Τα ελληνικά κόμματα εξουσίας, προωθούν με εμμονή και ενθουσιασμό (έστω και υπό προϋποθέσεις) την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. και πιέζουν προς τούτο τους σκεπτικούς και ρεαλιστές ευρωπαίους. Όσο περισσότερο αυξάνονται οι έμπρακτες απειλές της Τουρκίας κατά της εθνικής κυριαρχίας, τόσο εντονότερα τα ελληνικά κόμματα προσπαθούν να την εξευμενίσουν παρέχοντας εκδούλευση στην πολιτική εισόδου της στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Ουδείς εν τούτοις εκπρόσωπος των κομμάτων αυτών δεν έχει απαντήσει αξιόπιστα και ευθέως, μέχρι στιγμής στα ακόλουθα ερωτήματα:

- Ποιός εγγυάται ότι μία ευρωπαϊκή Τουρκία θα αποστεί των σημερινών διεκδικήσεών της, δεδομένων των περιφερειακών φιλοδοξιών της, του κεντρικού ρόλου που θα διαδραματίζει στην Ε.Ε., καθώς και της απουσίας θεσμικών ευρωπαϊκών εγγυήσεων έμπρακτης υποστήριξης των ελληνικών θέσεων;

- Με ποιό τρόπο θα αποτραπεί η ειρηνική σταδιακή οικονομική και πληθυσμιακή κατάληψη των ανατολικών νήσων του Αιγαίου και της Θράκης (κατά τα πρότυπα του Κοσσυφοπεδίου), δεδομένης της εκεί δημογραφικής ελληνικής πραγματικότητος και των τάσεων αντής; (εκατομμύρια Τούρκων στην Κωνσταντινούπολη και τις δυτικές ακτές της Μ. Ασίας αναμένουν το πράσινο φως για την ειρηνική εισβολή τους).

Η μεταπολιτευτική διακυβέρνηση της Ελλάδος υπήρξε μία σειρά χαμένων ευκαιριών με αποτέλεσμα την σημερινή τραγική κατάσταση της χώρας, λόγω του ερασιτεχνισμού, της αναβλητικότητος, της διαφθοράς, της αναξιοκρατίας και της θεωρίας του "πολιτικού κόστους" η οποία διακατείγε το πολιτικό μας σύστημα το οποίο περιέργως αδυνατεί μέχρι στιγμής να εντοπίσει και να τιμωρήσει ενόχους και συνενόχους. Έστω και τώρα, ενώπιον του κομβικού ζητήματος των μεταναστών και ειδικότερα των Μουσουλμάνων, το οποίο εκτιμάται ότι άπτεται των συμφερόντων επιβίωσεως του έθνους, τα πολιτικά κόμματα εξουσίας προτρέπονται να αναλάβουν τις ιστορικές ευθύνες τους και αφού επί τέλους πεισθούν

για τις επικείμενες συμφορές, να ενεργήσουν από τώρα, βάσει στρατηγικού και συντονισμένου σχεδίου, προκειμένου σε 30 έτη από τώρα να μην ομιλεί η επόμενη γενεά για άλλη μία χαμένη εθνική ευκαιρία, υφιστάμενη τα καταλυτικά της αποτελέσματα.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά ο Ισλαμισμός αποτελεί μία από τις κεντρικές παραμέτρους της διεθνούς πολιτικής. Αποτελεί την γενεσιοναργό αιτία σημαντικών δυναμικών μετασχηματισμών και εξελίξεων σε πολλά σημεία του πλανήτου, συμπεριλαμβανομένης και της Ευρώπης. Το Ισλάμ ως θρησκεία και ιδεολογία είναι διεθνιστική και υπερεθνική, μέχρι στιγμής δε κάθε προσπάθεια δυτικοποήσεώς του έχει αποτύχει. Η σε εξέλιξη παγκοσμιοποίηση αποδυναμώνει τις δυτικές κοινωνίες και τις δομές τους, ενώ αφήνει αναλλοίωτο το Ισλάμ το οποίο την εκμεταλλεύεται για να εξαγάγει την ιδεολογία του.

Η ισλαμική κοινωνία είναι ασύμβατη με την Δυτική κοσμική κοινωνία για σειρά λόγων, κυριότερος των οποίων είναι η πίστη της πρώτης στην ανωτερότητα και ισχύ του αμετάβλητου θρησκευτικού (θεϊκού) νόμου των "ιερών βιβλίων και παραδόσεων" στις κοινωνίες, έναντι της προστρώσεως και υποταγής των Δυτικών κοινωνιών στους νόμους τους οποίους η εκάστοτε δημοκρατικώς εκλεγμένη κυβέρνηση ψηφίζει κατά πλειοψηφίαν. Το Δυτικό αξιακό, πολιτισμικό και κοινωνικό πρότυπο καθώς και η Δυτική κοσμοαντιληφτη εκλαμβάνονται ως υπαρξιακή απειλή από το Ισλάμ.

Η Ευρώπη στερείται ολοκληρωμένης στρατηγικής αντιμετωπίσεως του ισλαμικού κινδύνου, προϋπόθεση της οποίας είναι η απόφαση να απαντηθεί από την Ε.Ε. με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο το ευρύτερο ερώτημα "Επιθυμούμε μία Ευρώπη με το υφιστάμενο πολιτισμικό πλαίσιο το οποίο μέχρι στιγμής την ταυτοποιεί και την χαρακτηρίζει ή μία πολυπολιτισμική Ευρώπη;". Στην πρώτη περίπτωση η ευρωπαϊκή στρατηγική θα πρέπει να αποβλέπει στην άνευ ετέρας ενσωμάτωση/αφομοίωση κάθε μεταναστευτικού ρεύματος στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι (αφού πλέον ο μαζικός επαναπατρισμός κρίνεται ως μη ρεαλιστικός υπό τις τρέχουσες συνθήκες) καθώς και στον έλεγχο εισροής μεταναστών, ενώ στην δεύτερη περίπτωση η Ευρώπη δύναται απλώς να δέχεται και να παρακολουθεί την σε εξέλιξη παράλληλη ανάπτυξη στο εσωτερικό της διαφορετικών πολιτισμικών θυλάκων οι οποίοι, με την συνέργεια της δημογραφικής ανισομερίας αναπτύξεως, πρόκειται να γιγαντωθούν με την πάροδο του χρόνου.

Η μέχρι στιγμής ευρωπαϊκή προσπάθεια αντιμετωπίσεως της ισλαμικής απειλής εντός των τειχών της περιορίζεται κυρίως σε σειρά προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων κατά ενδεχομένων δυναμικών ενεργειών

μουσουλμάνων εξτρεμιστών, καθώς και σε ποικιλία (ανά κράτος) περιοριστικών μέτρων εισόδου μεταναστών (τα οποία κρίνονται ως δειλά και ανεπαρκή), ενώ δεν λαμβάνονται μέχρι στιγμής ιδεολογικά, κοινωνιολογικά και ψυχολογικά μέτρα (π.χ. συστηματική μελέτη, ενημέρωση και διαφότιση επί των Δυτικών αξιών, καθώς και επί του αξιακού συστήματος του Ισλάμ) προκειμένου να αντιμετωπισθεί η ελεύθερη διάδοση των ισλαμικών ιδεών και ο ανεξέλεγκτος προστηλυτισμός του Κορανίου. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι ιδέες είναι αυτές που μετατρέπονται σε βομβιστικές ενέργειες.

Στα πλαίσια της αφομοώσεως κρίνεται βάσιμη η απαίτηση όπως οι μετανάστες οι οποίοι επιθυμούν όπως παραμείνουν μόνιμα στην Ευρώπη, εγκαταλείπουν τις πατρογονικές τους αντιλήψεις και τρόπο ζωής. Η Ευρώπη θα πρέπει εντός των πλαισίων των αγαστών σχέσεων που επιδώκει με τον Μουσουλμανικό κόσμο, να τηρεί συγχρόνως διπλωματικούς κανόνες αρμοιβαιότητος με αυτόν. Επί πυραδείγματι εάν σε ισλαμικά κράτη απαγορεύεται η δημόσια εκφορά λόγου υπέρ των Δυτικών προτύπων/αξιών στο εκπαιδευτικό και κοινωνικό σύστημα ή επιβάλλεται σε Δυτικούς κατοίκους/επισκέπτες συγκεκριμένη ενδυμασία (π.χ. μακρύ φόρεμα και κάλυψη κεφαλής γυναικών) καθώς και συγκεκριμένος τρόπος συμπεριφοράς, το ίδιο κατ' αντιστοιχία θα πρέπει να ισχύει στην Ευρώπη για τους αντιστοιχους Μουσουλμανικούς πληθυσμούς. Τυχόν άρνηση προσαρμογής θα πρέπει να θεωρείται ως πρόκληση και ασέβεια προς τον πολιτισμό της κοινωνίας που τους φύλοξενεί και να επισύρει την απέλαση των παραβατών. Ο μονομερής σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η μονόπλευρη ανοχή ελευθέρας διαδόσεως των ισλαμικών ιδεών στο εσωτερικό του Δυτικού κόσμου οδηγεί οφθαλμοφανώς σε αυτοχειρία, καθ' όσον καταργεί κάθε έννοια στοιχειώδους αυτοάμμονας.

Ειδικότερα στην Ελλάδα θα πρέπει το συντομότερο να καθορισθεί ο μέγιστος αριθμός μεταναστών τον οποίο δίνεται να ανθέξει το οικονομικό, πολιτιστικό και κοινωνικό σύστημα της χώρας προκειμένου να μην νομιμοποιείται η παραμονή μεταναστών πλέον του αριθμού αυτού. Επιπλέον θα πρέπει να καθορισθούν ποιοτικά κριτήρια καταλληλότητος και χρησιμότητος των μεταναστών αυτών προκειμένου να γίνονται κατάλληλες επιλογές, να διαμορφώνονται προτεραιότητες καθώς και πληθυσμιακές αναλογίες, βάσει εθνικότητος και γεωγραφικής προελεύσεως. Στα κριτήρια αυτά θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται ο βαθμός επαγγελματικής επάρκειας και εξειδικεύσεως σε σχέση με τις αντίστοιχες ανάγκες της χώρας, οι δυνητικές απειλές από γειτονικές χώρες κατά της εθνικής κυριαρχίας, καθώς και ο βαθμός μελλοντικής εντοπιστώσεως αυτών στην ελληνική κοινωνία, βάσει του πολιτισμικού του επιπέδου και της θρησκείας του στο βαθμό που αυτή επηρεάζει την πολιτική και κοινωνική κοσμοαντιληφή τους. Η εργασία των μεταναστών θα πρέπει να υπόκειται στους αυτούς κανόνες με

ολόκληρη την κοινωνία (εργασιακό καθεστώς, αμοιβές, φορολογία κ.λ.π.). Τέλος η ελληνική ιθαγένεια θα πρέπει να χορηγείται με αυστηρότατα κριτήρια σε μετανάστες οι οποίοι μετά από μακροχρόνια παραμονή δύνανται να αποδείξουν (με σειρά δοκιμασιών, ελέγχων της ζωής και της καθημερινής πρακτικής τους), ότι έχουν αφομοιωθεί πλήρως από την ελληνική κοινωνία και ενστερνίζονται στην πράξη και όχι φραστικά κάθε πτυχή του εθνικού, κοινωνικού και πολιτιστικού ελληνικού γίγνεσθαι. Λόγω των ειδικών γεωπολιτικών συνθηκών στην χώρα μας, θα πρέπει αυτή να υιοθετήσει κατ' ελάχιστον τα πλέον σκληρά μέτρα και κριτήρια κατά μεταναστών, τα οποία ισχύουν ήδη σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Τέλος θα πρέπει κατ' απόλυτη προτεραιότητα, οι συνολικές και συντονισμένες προσπάθειες της κυβερνήσεως να εστιασθούν στην διατήρηση και περαιτέρω αύξηση του γηγενούς πληθυσμού στις παραμεθόριες περιοχές με έμφαση το Αιγαίο και την Θράκη, καθώς και στην κατ' ελάχιστον γέννηση τρίτου παιδιού σε κάθε ελληνική οικογένεια.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Pipes Daniel "The Challenge of Islamism in Europe & the Middle East", Sept. 23, 2004, pg. 5 www.danielpipes.org
2. Caldwell Christopher "Reflections on the Revolution in Europe: Immigration, Islam and the West", London, Allen Lane, 2009.
3. Wahdat-Haghm Wahid Phd "The Goals of Militant Islamist Terrorism", March 24, 2007. Scholars for Peace in the Middle East (SPME).
4. Alexiev Alex "Europe's Islamist Future Is Now", June 24, 2005, pg.1-2.
5. Guitta Olivier "Cultural Weapons that Radicalize Europe's Muslims", In Focus, Winter 2007, pg. 1-2. www.jewishpolicycenter.org
6. Fan Daft "Christians 'murdered by Islamists'in Germany", 03-04-2008, www.stormfront.org
7. Samir Khalil Samir "Multiculturalism and Islam: Muslims in Europe, no to ghettos, yes to integration", 03-27-2007, www.asianews.it
8. Byrnes Sholto "Europe's Problem with Islam", New Statesman, 30 Nov. 2009, www.newstatesman.com
9. ΕΘΝΟΣonline "Ακροδεξιά Νίκη στις Δημοτικές", 5 Μαρτ. 2010, www.ethnos.gr
10. Καραϊσκάκη Τασούλα "Σύμβολο Απελής ή Ελευθερίας?", ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 25 Απρ. 2010.
11. Walker Lee Jay "Bosnia and Clinton's Radical Islamists", Feb. 13, 2010, www.uruknet.info
12. Vidino Lorenzo "The Tripartite Threat of Radical Islam to Europe", In Focus, Winter 2007, www.jewishpolicycenter.org
13. Karam M. Azza "Islamisms 'There' and 'Here'", www.xs4all.nl/~mera/kara.html
14. Roald Anne Sofie "Women in Islam: The Western Experience", New York: Routledge, 2001. Publ. Dec. 2002. www.h-net.org
15. Doherty Caitlin B. "Inside Track: Are Terrorism, Islamism and Salafism in Europe Connected?", 09-24-2007, www.nationalinterest.org
16. European Union: European Commission "Turkey 2006 Progress Report" Geneva, Nov. 8, 2006, pp. 25-8.
17. Baran Zeyno, "Divided Turkey", The Journal for Democracy, Jan. 2008, pp. 56-7.
18. Gaffney Frank, "No to Islamist Turkey", Washington Times, www.helleniccomserve.com
19. Tibi Bassam, "Islamists Approach Europe: Turkey's Islamist Danger", The Middle East Quarterly, Winter 2009, pp. 47-54.
20. Byrnes Sholto, "Europe's Problem with Islam", New Statesman, 30 Nov. 2009, www.newstatesman.com

ΑΝΑΤΡΟΦΕΣ ΣΤΗΝ ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΗΠΑ

Του Αντιστρατήγου ε.ο. Σ. Παναγόπουλου

Οι πρωτοβουλίες των ΗΠΑ να εντάξουν στην σφαίρα επιρροής τους την Ουκρανία μέσω του NATO απέτυχε. Εδώ και δύο χρόνια οι ΗΠΑ αντιστοίχισαν αισθητά τις δυσκολίες, όχι μόνο λόγω της Ρωσικής αντιστοίχισης, αλλά και των εσωτερικών πολιτικών συσχετισμών της Ουκρανίας, καθώς πάση αρμόδια πούρη αυτής Γιούλια Τιμοσένκο (το παδί της Πορτοκαλί Επανάστασης) να έρχεται σε διαδοχικές συμφωνίες με την Μόσχα ακολουθώντας τούλινης διαφορετική πολιτική από τον τότε φιλοδυτικό πρόεδρο της χώρας Βίκτορια Γιουτσένκο.

Ο νέος πρόεδρος της Ουκρανίας Γιανούκοβιτς σε συμφωνία διμερή που κατέγραψε με τον Ρώσο πρόεδρο Μεντβέντεφ, αφενός εξασφάλισε φθηνό φυσικό αέριο για τη χώρα του ώστε να μην "ξελαγάσει" αυτή και η Ευρώπη (σύμφωνα με τον κ. Γ. Τιάρα της "Καθημερινής" της 25-4-2010 η έκπτωση ήταν 30% και ισοδύναμει με βοήθεια 40 δις εκατ. δολαρίων σε βάθος 10 ετών), αφενός η Ρωσία εξασφάλισε για όλα 34 χρόνια (η προηγούμενη συμφωνία έληξε το 2017) την παραμονή των Ρωσικού Στόλου της Μαΐρης Θύλωσης στην Σεβαστούπολη.

Με τη νέα συμφωνία τερματίζεται η πολιτική των ΗΠΑ για προσαναρμόσιο πρόγραμμα πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών. Ήδη μετά την αλλαγή στην Κρητιδανά με την ανατροπή του Κιργιζιού προέδρου Κουρμαγτέκ Μακιγιέφ, το μόνο αγκάθι στο μαλλικό υπογάστριο της Μόσχας παραμένει ο Μιχαήλ Σακαζέφια στην Γεωργία, που έχει πλέον την τιμή να είναι μονος του στο σκοπευτικό της Μόσχας.

Η συμφωνία εδραιώνει τη Ρωσική σφαίρα επιρροής στην περιοχή και αναπέτει την πολιτική Μπονς. Σύμφωνα με δηλώσεις της ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Χύλιρ Κλίντον "η Ουκρανία κάνει μια εξισορροπημένη προσέγγιση στην εξωτερική της πολιτική", ενώ Νατοϊκοί αξιωματούχοι αφήσαν να εννοηθεί ότι ο δρόμος της Συμμαχίας παραμένει ανοιχτός για την Ουκρανία, δηλώσεις που δείχνουν την αποτυχία της πολιτικής αυτής.

Ουκρανία

Η Ουκρανία ενώθηκε με την Ρωσία τον 17ο αιώνα ενώ ρήξη μεταξύ τους κατεγράφη τρεις φορές.

Η πρώτη μετά την συνθήκη Μπρέστ -Λιτόφσκ το 1918, όταν η κυβέρνηση Μπολσεβίκων αναγκάσθηκε να παραχωρήσει την Ουκρανία στην Γερμανία, τη δεύτερη φορά όταν την επανέφερε στην Σοβιετική Ένοση κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (1941-1944) μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Γερμανικού μετόπου (σχέδιο Barbarossa) και τέλος κατά την Πορτοκαλί Επανάσταση των Γιούλιας Τιμοσένκο και Βίκτωρ Γιουσένκο.

Στην Σεβαστούπολη οι Ρώσοι ευρίσκονται από το 1783. Η Ναυτική Βάση ιδρύθηκε από τον Πρόγκιπα Ποτέμκιν.

Ο Ρωσικός Στόλος ορμάμενος από τη Βάση της Σεβαστούπολεως κατενίκησε τον Οθωμανικό Στόλο το 1790 ενώ η εξέγερση του πληρώματος του Θεοφήκτου Ποτέμκιν το 1905, ήταν ο "πλέον γόνιμος σπόρος της Οκτωβριανής Επανάστασης κατά τον Λενίν.

Στη Βάση σήμερα ναυλογούν 2 υποβρύχια, 38 πλοία επιφανείας (φρεγάτες), καταδρομικά, κορβέτες, πλοία αμφίβιων επιχειρήσεων) και αρκετές δεκάδες μικροτέρων επιχειρησιακών ή πλοίων υποστηρίξεως.

Η συμφωνία εδραιώνει την Μόσχα στην παραδοσιακή της σφαίρα γεωπολιτικής επιρροής και υποστηρίζει πλέον τους φιλόδοξους στόχους της στον Καύκασο και Μεσόγειο.

Σημείωση: Τα γεγονότα που έλαβαν χώρα μετά την ήττα των Γερμανών από τους Σοβιετικούς σε βάρος των Ουκρανών (καθόσον οι Σοβιετικοί τους θεώρησαν συνεργάτες των Ναζί) απετέλεσαν και την βάση της αντιπαραθέσεως Ουκρανίας - Ρωσίας μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ το 1991.

Στις 8 Απριλίου 2010, ημέρα Πέμπτη, οι ηγέτες των ΗΠΑ και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, Μπάρακ Ομπάμα και Δημήτρη (Ντιμίτρι) Μεντβέντεφ, υπέγραψαν στην Πράγα μία νέα συμφωνία μειώσεως πυρηνικών όπλων.

Η παραπάνω συμφωνία δεν είναι η μόνη που έχει υπογραφεί μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας ή και της Σοβιετικής Ενώσεως της οποίας η δεύτερη (Ρωσία) υπήρξε διάδοχος. Ενδεικτικά αναφέρονται οι κυριότερες εξ αυτών :

► Η συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ για τη μείωση των υπόγειων πυρηνικών δοκιμών (Threshold test ban treaty), που υπεγράφη στις 3 Ιουνίου 1974 και ενεργοποιήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1990 και αφορά δοκιμές πυρηνικών όπλων 150 κιλοτόνων και άνω, οι οποίες και απαγορεύονται.

► Η συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ για τις υπόγειες πυρηνικές εκρήξεις για ειρηνικούς σκοπούς (PNE Treaty), που υπεγράφη στις 28 Μαΐου 1976 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 11 Δεκεμβρίου 1990.

► Η συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ για την εξάλειψη των βαλλιστικών βλήματων εδάφους-εδάφους, καθώς και των βλήματον Cruise (INF Treaty) που υπεγράφη στις 8 Δεκεμβρίου 1987 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 1 Ιουνίου 1988. Η απαγόρευση αφορά βλήματα βεληνεκούς 500 έως και 5000 χιλιομέτρων.

► Η συμφωνία αλαγορεύσεως της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων (Non Proliferation Treaty) που υπεγράφη στις 1 Ιουλίου 1968 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 5 Μαρτίου 1970. Την υπόγη συνθήκη έχουν υπογράψει αλλά δεν έχουν επικυρώσει η Κίνα, Σαουδική Αραβία, Γαλλία, Ισπανία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Γεωργία, Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία, χώρες της Αφρικής (Νότια Αφρικανική Ένοπλη, Αλγερία) και άλλες, ενώ δεν την έχουν υπογράψει το Πακιστάν, Ινδία, Αφγανιστάν, Β. Κορέα και το Ισραήλ.

Με τη νέα συνθήκη περικόπτεται κατά το 1/3 το Αμερικανικό και το Ρωσικό πυρηνικό οπλοστάσιο, ώστε η κάθε μία εξ αυτών να διατηρούν 1.550 ενεργές πυρηνικές κεφαλές (από 2.200).

Η ΝΕΑ START, ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ - ΣΤΟΧΟΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγόπουλου

Η συμφωνία αυτή διατηρεί την ιδιότυπη πολιτικής της "Αμοιβαίας Αποτροπής" μεταξύ των δύο πυρηνικών δυνάμεων, δηλαδή την φιλοσοφία της αμοιβαίας καταστροφής, που θεσπίσθηκε κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου, πλην όμως προβάλλει και τις δύο δυνάμεις παγκόσμια για το πνεύμα συνδιαλλαγής και αυτοσυγκράτησης, χωρίς να στερεί και από τους δύο "ουσιαστικές Στρατηγικές επιλογές".

Σύμφωνα με το "Nuclear Posture Review" που δημοσίευσε η κυβέρνηση Ομπάμα, "το τεράστιο πυρηνικό οπλοστάσιο που κληρονομήσαμε από την εποχή του ψυχρού πολέμου δεν είναι κατάλληλο να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των τρομοκρατών με αυτοκτονικές τάσεις και μη φιλικών καθεστώτων που επιδιώκουν να αποκτήσουν πυρηνικά όπλα. Γ' αυτό είναι απαραίτητο να ευθυγραμμίσουμε την πυρηνική πολιτική μας - την πρόληψη πυρηνικής τρομοκρατίας και της διάδοσης των πυρηνικών όπλων".

Παρά το ότι θα ανέμενε κανείς με την παραπάνω κίνηση όπως ο ΗΠΑ θα εδεσμεύοντο ότι δεν θα χρησιμοποιήσουν πρώτες πυρηνικά όπλα, δηλαδή ότι το οπλοστάσιο αυτό έχει αμαντική και αποτροπή, όπως αυτό συμβαίνει με την Κίνα η οποία έχει κάνει τέτοια δήλωση, που παρουσιάσθηκε και στα δύο τελευταία Διεθνή Συνέδρια "ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ" της ΕΔ.Ε.Σ.ΜΕ το 2007 (Αντιπρόεδρος του Κινεζικού Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών Αναλύσεων) και το 2009 (Πρέσβης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στην Αθήνα), αλλά τέτοια δέσμευση δεν υπήρξε. Αντ' αυτού επελέγη μία χαλαρότερη δέσμευση σύμφωνα με την οποία οι ΗΠΑ δηλώνουν ότι τα πυρηνικά της όπλα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μόνο κατά άλλων πυρηνικών δυνάμεων που δεν μετέχουν στη συνθήκη "Μη διαδόσεως πυρηνικών όπλων", δηλαδή τη Β. Κορέα, ή εκείνες που μετέχουν αλλά δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους, όπως το Ιράν.

Έτσι η νέα συνθήκη χρησιμοποιείται ως μοχλός πιέσεως προς τις δύο χώρες (Β.Κορέα και Ιράν) και όχι μόνο, καθόσον στη συνάντηση της Ουάσιγκτον που πραγματοποιήθηκε στο διάστημα 13-17 Απριλίου, αλλά και στις διαπραγματεύσεις που θα γίνουν τον προσεχή Μάιο για την ενίσχυση της συνθήκης, θα τεθεί το θέμα και των χωρών που απέκτησαν πυρηνικά οπλοστάσια, χωρίς να προσχωρήσουν σε καμία διεθνή συνθήκη, όπως η Ινδία, το Πακιστάν και το Ισραήλ.

Στην προαναφερθείσα Διεθνή Διάσκεψη για την πυρηνική ασφάλεια στην Ουάσιγκτον (13-17 Απριλίου 2010), η Τουρκία αρνήθηκε να στηρίξει στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (την παρούσα περίοδο είναι μη μόνιμο μέλος), το αναμενόμενο ψήφισμα επιβολής κυρώ-

σεων στην Τεχεράνη, λέγοντας ότι "το Ιράν είναι όχι μόνο γειτονική χώρα, αλλά αποτελεί μείζονα πηγή ενέργειακής τροφοδοσίας για την Τουρκία, θέτοντας και θέμα Ρωσίας, καθόσον δεν θα ήθελαν η τελευταία να είναι η μόνη πηγή εξασφαλίσεως ενέργειακών πόρων και ότι εφόσον οι κυρώσεις για το Ιράν θα υλοποιηθούν η ζημία για την τουρκική οικονομία θα είναι μεγάλη όπως ακριβώς συνέβη και με τον πόλεμο στο Ιράκ", ενώ ταυτόχρονα τέθηκε από τουρκικής πλευράς και το θέμα του πυρηνικού Ισραήλ, που μένει στο απυρόβλητο και αποτελεί την πηγή του κακού στη Μέση Ανατολή. Η σάση αυτή της Τουρκίας δημιουργεί προβληματισμό στην Ουάσιγκτον αλλά δείχνει ότι η Τουρκία νοιάθει σαν μια ισχυρή περιφερειακή δύναμη, που υποστηρίζει κύρια τα συμφέροντά της, συμφωνώντας στο ότι είναι αντίθετη στην απόκτηση πυρηνικών από το Ιράν αλλά και στην επιβολή κυρώσεων σ' αυτό!

Η νέα συνθήκη START από πλευράς Ρωσίας υπεγράφη με προϋπόθεση μονομερούς αποχωρήσεως της από αυτήν και επαναφορά στο προηγούμενο καθεστώς, εφόσον η προωθούμενη Αντιπυραύλικη Αστίδιο από τις ΗΠΑ δημιουργήσει πρόβλημα ασφαλείας και ταυτόχρονα αποδείξει διστοσία προς τις προθέσεις της Ρωσίας. Είναι γνωστό ότι η πολιτική από ΗΠΑ και NATO σε Ουκρανία και Καύκασο, η ανάπτυξη αντιπυραύλικης ασπίδας σε Πολωνία και Τσεχία που είχε αποφασίσει η προηγούμενη Αμερικανική κυβέρνηση (προεδρία Μπους) προκάλεσαν την αντίρραση της Ρωσίας που εκδηλώθηκε με διακοπή του Συμβούλιου NATO-Ρωσίας, την μονομερή αποχωρηση της Ρωσίας από τις προβλέψεις της συνθήκης για την Μείωση των Συμβατικών Δυνάμεων στην Ευρώπη (Treaty of Conventional Forces in Europe) που ισχύει μέχρι σήμερα και την καθυστέρηση υπογραφής της νέας συνθήκης START.

Το θέμα βέβαια του μέλλοντος της Αντιπυραύλικης Αστίδιος ισχύει και ήδη οι ΗΠΑ σχεδιάζουν ένα νέο σύστημα που μάλλον θα συνδεθεί με το ενιαίο (Intergated) σύστημα που σχεδιάζεται και από το NATO. Το οι ακριβώς θα γίνει θα μας το πει η προσεχής σύνοδος του NATO που πλέον των σχεδίων-στόχων της συμμαχίας, θα αποτυπώνει και το ρόλο (αυτόνομο ή εντεταγμένο) στο NATO και των ΗΠΑ.

Επειδή το θέμα της νέας συμφωνίας είναι σημαντικό όχι μόνο από επικοινωνιακής πλευράς, αλλά ουσιαστικά ως μοχλός πιέσεως γι' αυτούς που δεν συναντούν στη μη διάδοση πυρηνικών όπλων, ελπίζουμε ότι αυτό που επετεύχθη θα διασφαλισθεί προς κέρδος των διεθνών σχέσεων και διεθνούς συνεργασίας και θα βοηθήσει την προώθηση της.

Just as we stood for freedom in the 20th century, we must stand together for the right of people everywhere to live free from fear in the 21st century. And as nuclear power — as a nuclear power, as the only nuclear power to have used a nuclear weapon, the United States has a moral responsibility to act. We cannot succeed in this endeavor alone, but we can lead it, we can start it.

President Barack Obama, April 5, 2009

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ : Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ MOSHTARAK

Του κ. Ευριπίδη Τσακιρίδη
Διάκριτου Ερευνητή του Κέντρου Ευρωατλαντικών Μελετών (KEAM)

Στις 13 Φεβρουαρίου 2010, ξεκίνησε η επιθετική ενέργεια, με καδαρή συνομασία Moshtarak, των δυνάμεων της International Security Assistance Force (ISAF), σε συνεργασία με τις Αφγανικές δυνάμεις ασφαλείας, για την εκκαθάριση περιοχών της επαρχίας Helmand στο Αφγανιστάν από δυνάμεις των ανταρτών Ταλιμπάν.¹ Η εκκαθάριση αποτελεί την γραμμική συνέχεια της οργανωτικής προσαρμοσής της Αμερικανικής στρατηγικής στο θέατρο επιχειρήσεων, η οποία ξεκίνησε μετά την υποβολή της αναφοράς του Ανωτάτου Διοικητού των δυνάμεων στο Αφγανιστάν, Στρατηγού Mc Crystal.²

Στα πλαίσια της νέας στρατηγικής, οι στρατιωτικές δυνάμεις θεωρούνται ως ένα τμήμα μιας ευρύτερης "συνολικής προσέγγισης"³ (whole-of-government approach), σκοπός της οποίας είναι η δόμηση ενός αυτόνομου και αυτοσυντηρούμενου πολιτικού καθεστώτος στο Αφγανιστάν, το οποίο θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην ευρύτερη περιοχή. Στο επίπεδο της εθνικής στρατηγικής, ως "συνολική προσέγγιση" νοείται η σύζευξη όλων των στοιχείων της εθνικής ισχύος προς την επίτευξη των εθνικών σκοπών.⁴ Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η "συνολική προσέγγιση" αναφέρεται στο συντονισμό και τη σύζευξη όλων των κυβερνητικών και διεθνών οργανισμών στο θέατρο επιχειρήσεων, με σκοπό την επίτευξη του πολιτικού αντικειμενικού σκοπού.⁵ Με άλλα λόγια, το στρατιωτικό εργαλείο εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο συντονισμένης δράσης, που σκοπό έχει την δόμηση ενός αυτοσυντηρούμενου πολιτικού συστήματος στο Αφγανιστάν, το οποίο θα εξυπηρετεί τέσσερις βασικούς στόχους των ΗΠΑ στην ευρύτερη περιοχή :

1. Την αποφυγή επιστροφής στην κατάσταση του εμφυλίου της δεκαετίας του '90.⁶
2. Την αποφυγή της έξαρσης του περιφερειακού ανταγωνισμού για τον έλεγχο της γεωγραφικής περιοχής του Αφγανιστάν.⁷
3. Την αποφυγή αποσταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος του Πακιστάν.⁸
4. Την αποστέρηση της δυνατότητας στις τρομοκρατικές οργανώσεις να χρησιμοποιήσουν τη γεωγραφική περιοχή του Αφγανιστάν ως βάση.⁹

Οι πολιτικό σύστημα ή "καθεστώς" νοείται το σύνολο των αλληλεπιδράσεων μεταξύ πολιτικών δρόντων.¹⁰ Οι δρόντες μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής :

"εκπρόσωποι της κυβέρνησης, πολιτειακά μέλη (συντεταγμένη πολιτική δρόντες που απολαμβάνουν πρόσβαση σε εκπροσώπους της κυβέρνησης και πόρους), διεκδικητές (συντεταγμένοι πολιτικοί δρόντες που δεν απολαμβάνουν πρόσβαση στα παραπάνω), υπήκοοι (άτομα και ομάδες που δεν είναι οργανωμένοι ως συντεταγμένοι πολιτικοί δρόντες) και εξωτερικοί πολιτικοί

δρόντες, συμπεριλαμβανομένων ξένων κυβερνήσεων".¹¹

Ως αυτόνομο και αυτοσυντηρούμενο νοείται το σύστημα που χρειάζεται ελάχιστες δαπάνες χρόνου και ισχύος από τις ΗΠΑ για τη διατήρησή του.

Στο Αφγανιστάν συγκρούονται δύο ανταγωνιστικά πολιτικά συστήματα. Το πρώτο έχει ως κέντρο την Κυβέρνηση του Χαμίντ Καρζαΐ, ενώ το δεύτερο αποτελεί μετεξέλιξη του Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν, που κυριαρχούσε στην περιοχή πριν από την εισβολή του 2001.

Κέντρο βάρους και έπαθλο της σύγκρουσης των δύο πλευρών αποτελεί η πληθυσμιακή βάση των υπηκόων. Στόχος της Αμερικανικής στρατηγικής είναι η επέκταση της βάσης υποστήριξης της κυβέρνησης μεταξύ των υπηκόων (ή, καλύτερα, η ένταξη στο σύστημα όλο και περισσοτέρων από αυτούς), αποκλείοντας παράλληλα πρόσβαση στους διεκδικητές, οι οποίοι προσθίουν ένα ανταγωνιστικό σύστημα. Στόχος της νέας στρατηγικής είναι η νίκη μέσω της νομιμοποίησης. Η σημασία του πληθυσμού είναι προφανής στην έκθεση του Στρατηγού Mc Chrystal :

"Η στρατηγική μας δεν μπορεί να επικεντρώνεται στην κατάληψη εδάφους ή στην καταστροφή των δυνάμεων των ανταρτών, ο στόχος μας πρέπει να είναι ο πληθυσμός. Στον αγώνα για την απόκτηση της υποστήριξης του λαού, όλες οι ενέργειες που γίνονται πρέπει να συνδράμουν προς αυτόν τον σκοπό".¹²

Για να επιτευχθεί η επικράτηση του συστήματος της κεντρικής κυβέρνησης, πρέπει να επιτευχθούν δύο στόχοι. Πρώτον, πρέπει να αποτραπεί η πρόσβαση των διεκδικητών στον πληθυσμό (κυρίως των ένοπλων εκπροσώπων του αυταγωνιστικού αυτού συστήματος). Επιχειρησιακός στόχος των στρατιωτικών δυνάμεων, στα πλαίσια μιας ευρύτερης προσπάθειας των οργανισμών και λουπών εργαλείων της κρατικής πολιτικής, είναι η παροχή ενός πλέγματος ασφάλειας, ώστε να καταστεί δυνατή η πολιτική σύνδεση και ολοκλήρωση των υπηκόων, τόσο με την κεντρική κυβέρνηση, όσο και μεταξύ των διαφόρων επιμέρους ομάδων της πληθυσμιακής βάσης. Η μέθοδος για την πολιτική ολοκλήρωση των υπηκόων είναι η παροχή των απαραίτητων θεσμών και δημοσίων αγαθών που ενισχύουν την ανάπτυξη των κοινωνικών και οικονομικών δομών.

Επιχειρησιακά, η επικράτεια διαχωρίζεται σε περιοχές υψηλής και χαμηλής προτεραιότητας, ανάλογα με τη σημασία που έχει η κάθε περιοχή στην επίτευξη του στρατηγικού και, κατ' επέκταση, του πολιτικού σκοπού. Η κατανομή των δυνάμεων γίνεται κατά προτεραιότητα σε γεωγραφικές περιοχές, που συγκεντρώνουν τις μεγαλύτερες υπό απειλή πληθυσμιακές μάζες.¹³ Στα πλαίσια αυτά, η επιχείρηση Moshtarak, αποτελεί την πρώτη φάση εκκαθάρισης της σημαντικής επαρχίας Helmand.

Ο δεύτερος στόχος είναι η παροχή των απαραίτητων θεσμών και δημοσίων αγαθών, ώστε να αναπτυχθούν οι αναγκαίοι οικονομικοί και κοινωνικοί δεσμοί, τόσο μεταξύ του κράτους και της περιφέρειας, όσο και μεταξύ των τμημάτων του πλήθυσμού. Σε αυτό το θέμα, το πολιτικό σύστημα με κέντρο τον Πρόεδρο Καρζά πάσχει εμφανώς. Χαρακτηρίζεται από ανικανότητα των κυβερνητικών εκπροσώπων να παρέχουν στοιχειώδεις υπηρεσίες στον πληθυσμό και κυριαρχείται από διαφθορά σε όλα τα κυβερνητικά επίπεδα. **14** Το γεγονός αυτό υποσκάπτει τη νομιμοποίηση της κεντρικής κυβέρνησης και δυσχεραίνει την όλη προσπάθεια, καθώς οι αποτυχίες της κυβέρνησης οδηγούν τον πληθυσμό στην ένταξη στο ανταγωνιστικό πολιτικό σύστημα και την απολαβή των υπηρεσιών, που παρέχουν οι Ταλιμπάν. **15** Στον τομέα αυτών, η Αμερικανική στρατηγική προβλέπει βελτιώσεις. Παράλληλα με τον στρατιωτικό κλάδο της επιχείρησης Moshtarak, η Αφγανική κυβέρνηση, σε συνεργασία με τις ΗΠΑ, έχει ετοιμάσει ένα σχέδιο άμεσης επέμβασης για τη δημιουργία θεσμών και την παροχή υπηρεσιών διακυβέρνησης, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της φάσης της εκκαθάρισης. **16**

Συνοψίζοντας, η επιχείρηση Moshtarak είναι η επιχειρησιακή υλοποίηση της νέας Αμερικανικής στρατηγικής στο Αφγανιστάν. Η επιχείρηση εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής, το οποίο σκοπό έχει την πολιτική ολοκλήρωση του πληθυσμού σε ένα ενιαίο και αυτοσυντηρούμενο πολιτικό σύστημα δρώντων, το οποίο θα εξυπηρετεί τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή.

Σημειώσεις

1. ISAF Joint Command, Operation Moshtarak, Press Release, ISAF Joint Command, International Security Assistance Force (Kabul: ISAF, 2010). Στο διαδίκτυο :
<http://www.isaf.nato.int/images/stories/File/2010-02-CA-059-Backgrounder-Operation%20Moshtarak.pdf>

2. Stanley A. Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, Report (REDACTED), ISAF, NATO (Kabul: ISAF, 2009). Στο διαδίκτυο :
http://media.washingtonpost.com/wp-srv/politics/documents/Assessment_Redacted_092109.pdf

3. Ibid., Annex C, C-1

4. Department of Defense, Quadrennial Defense Review, Report, Department of Defense (Washington, D.C.: Department of Defense, 2010). 1. Στο διαδίκτυο :
<http://www.defense.gov/QDR/QDR%20as%20of%2029JAN10%201600.pdf>

5. Stanley A. Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, Annex C, C-1

6. Για μια ιστορική αναδρομή στην άνοδο των Ταλιμπάν και στον εμφύλιο όρα Ahmed Rashid, Taliban: Militant Islam, Oil and Fundamentalism in Central Asia, revised edition (London : I.B. Tauris, 2009), κεφ. 1-5

7. Το Αφγανιστάν αποτελεί χώρο μεγάλης γεωπολιτικής σημασίας για όλες τις περιφερειακές χώρες. Κατά τη διάρκεια του εμφύλιου, οι Ταλιμπάν υποστηρίζονταν ενεργά από το Πακιστάν και τη Σαουδική Αραβία, ενώ η Ρωσία, η Ινδία, το Ιράν και άλλες χώρες υποστηρίζουν το συνασπισμό δυνάμεων που αντιστέκονταν στους Ταλιμπάν. Το Ιράν μάλιστα πατείνησε με πόλεμο το Αφγανιστάν (και διεξήγειτε αποκήρυξη για αυτόν το σκοπό) μετά την πτώση της Βαμιάν στους Ταλιμπάν στις

16 Σεπτεμβρίου του 1998 "Ahmed Rashid, Taliban, 76.

8. Για τις διατυπώσεις μεταξύ των Αφγανών Ταλιμπάν και των Πακιστανών Ταλιμπάν όρα Claudio Franco, "The Tehrik-e Taliban Pakistan" στο Antonio Giustozzi, ed., Decoding the New Taliban : Insights from the Afghan Field (London : Hurst and Co., 2009), 269-291.

9. Πολλοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι η αποτροπή της πλευράς αυτής δεν αποτελεί σημαντικό εθνικό συμφέρον των ΗΠΑ στην περιοχή. Η ανάλυσή τους βασίζεται σε όδο σημεία :

α. Οτι για να πραγματοποιηθούν τρομοκρατικές επιθέσεις τύπου 11ης Σεπτεμβρίου δεν χρειάζεται η ύπαρξη βάσεως επιχειρήσουν και

β. Οτι το Αφγανιστάν δεν αποτελεί τη μοναδική ενελλακτική επιλογή των οργανώσεων αυτών; μπορούν ανετα να χρησιμοποιηθούν άλλα αδόνια κράτος προς το σκοπό αυτό. Κατά τη γνώμη, όμως του γράφοντος, οι αναλύσεις αυτές δεν λαμβάνουν υπόψη τους δύο σημαντικούς παρόγνοτες. Πρότον, ότι η πραγματοποίηση τρομοκρατικών χτυπημάτων σε Δυτικούς στόχους δεν είναι ο μοναδικός σκοπός των εξτρεμιστών. Ενα μεγάλο τμήμα των οργανώσεων αυτών δραστηριοποιείται και σε διάφορα αντάρτικα σε όλον τον κόσμο, με σκοπό την πτώση κυβέρνησεων και καθεστώτων. Αυτού του είδους οι επιχειρήσεις απαιτούν την ύπαρξη κέντρων εκπαίδευσης, διοικητικής μέριμνας και άλλων συναρφών δραστηριοτήτων. Δεύτερον, δεν εξυποκύνεται το γεγονός ότι οι διάφορες αυτές οργανώσεις μπορούν εύκολα να μετεγκατασταθούν σε οποιοδήποτε αδύναμο κράτος. Το Αφγανιστάν και το Πακιστάν αποτελούν τη γεωγραφική περιοχή που γεννήθηκε το κίνημα της παγκόσμιας Τζιχάντ και όπου απολαμβάνει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως π.χ. την υποστήριξη παραγόντων και πληθυσμών της περιοχής. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο γράφων δεν έχει πρόσβαση στις ακαριαίτες πληροφορίες για να κρίνει με ασφάλεια την κινητικότητα των οργανώσεων αυτών. Για παραδείγματα αναλύτων που εκτιμούν ότι το Αφγανιστάν δεν αποτελεί το κέντρο του αντιτρομοκρατικού αγώνα, όρα US Senate Committee on Foreign Relations : Assessing the Case for War in Afghanistan testimony of The Honorable Dr. Stephen Biddle, September 16, 2009.

http://www.cfr.org/publication/20220/prepared_testimony_by_stephen_biddle.html,

πρόσβαση Δεκέμβριος 2009. Για την προς το αντίθετο άπονη του Υπουργού Λόμους των ΗΠΑ όρα US Senate Committee on Foreign Relations : Statement of Afghanistan by the Honorable Robert M. Gates, Secretary of Defense, December 3, 2009.

<http://www.defense.gov/speeches/speech.aspx?speechid=1404>, πρόσβαση Δεκέμβριος 2009. Για τις στενές σχέσεις των Οσάμα Μπαΐντεν με τους Ταλιμπάν και την Πακιστανική Υπηρεσία Πληροφοριών (ISI) όρα : Ahmed Rashid, Taliban, κεφ. 10, σελ. 128-140.

10. Charles Tilly, The Politics of Collective Violence (New York : Cambridge University Press, 2003), 28-29.

11. Ibid., 29. Η μετάρρωση του γράφοντος,

12. Stanley Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, 1-1, Η μάτιφρωση του γράφοντος.

13. Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, σελ. 2-15, 2-18, 2-19.

14. Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, σελ. 2-4, 2-5, 2-8, 2-9. Ο διεθνής οργανισμός Transparency International κατατάσσει, για το έτος 2009, το Αφγανιστάν στην 179η θέση μεταξύ 180 χωρών με βάση το δείκτη Corruption Perceptions Index (CPI). Η κατάταξη μπορεί να βρεθεί στο διαδίκτυο στη διεύθυνση :

http://www.transparency.org/policy_research/surveys_indices/cpi/2009/cpi_2009_table

15. Οι Ταλιμπάν παρέχουν υπηρεσίες διακυβέρνησης και προστασίας στον πληθυσμό που ελέγχουν. Έχουν προσθήσει μάλιστα και θεσμούς για την καταπολέμηση της διαφθοράς, δίνοντας τη δυνατότητα στον πληθυσμό να πετύχει την τιμορία (συνήθως πυραδειγματική) των παραβατών : Mc Chrystal, Commander's Initial Assessment, σελ. 2-9.

16. ISAF Joint Command, Operation Moshtarak. Επίσης Bobby Bosh, Taking it to the Taliban, February 25, 2010.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ : Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΠΩΛΗΣΗ ΠΥΡΑΥΛΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ*

Του κ. Ευριππίδη Τσακιρίδη
Δόκιμου Ερευνητή του Κέντρου Ευρωπατλαντικών Μελετών (ΚΕΑΜ)

Στις 8 Ιανουαρίου 2010, το Αμερικανικό Πεντάγωνο ανακοίνωσε την πώληση στρατιωτικού εξοπλισμού στην Ταϊβάν αξίας \$6,4 δις¹. Μέσα στο συνολικό πακέτο συμπεριλαμβάνονται και, αξίας περίπου \$3,1 δις, αντιαεροπορικά και αντιτυφουραυλικά συστήματα Patriot Advanced Capability 3 (PAC-3).²

Η κίνηση αυτή εκ μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών αποτελεί τη γραμματή συνέχεια της πολιτικής εξοπλισμού της Ταϊβάν με οπλικά συστήματα, τα οποία ενισχύουν τις δυνατότητες αντιτυφουραυλικής άμυνας της νήσου. Οι Ηνωμένες Πολιτείες επιχειρούν να δομήσουν το επιχειρηματικό περιβάλλον στα στενά της Ταϊβάν, έτσι ώστε να αποτρέπεται οποιαδήποτε Κινεζική προσπάθεια προβολής βίας. Ο στρατηγικός αυτός στόχος εξυπηρετείται με την αλέρηση της αντιβαλλιστικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων της Ταϊβάν. Η σταθερότητα της πολιτικής των ΗΠΑ στο θέμα αντιτυφουραυλικής προστασίας της συμμάχου της (παρά τις έντονες αντιδράσεις του Πεκίνου) προκύπτει από τις σταθερές επιχειρηματικές συνθήκες, που αναμένεται να επικρατήσουν σε περίπτωση Κινεζικών στρατιωτικών επιχειρήσεων κατά της νήσου.

Το στρατιωτικό δόγμα "αντανακλάται στις δυνάμεις που αποκτά ο στρατιωτικός οργανισμός".³ Η δομή των δυνάμεων (και η προγραμματισμένη χρήση τους) αντανακλά τη δομή και το χαρακτήρα της απειλής και των κινήτρων, που αντιμετωπίζει ένα κράτος.⁴ Σε αυτό το πλαίσιο, το μεγαλύτερο στρατηγικό πρόβλημα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας είναι η "κυριαρχία επί των κοινών"⁵ που απολαμβάνουν οι ΗΠΑ. Ως "κοινά" νοούνται οι γεωγραφικοί χώροι της θάλασσας, του αέρα και του διαστήματος, οι οποίοι "δεν ανήκουν σε κανένα κράτος και παρέχουν πρόσβαση στο μεγαλύτερο τμήμα του πλανήτη".⁶ Ως κυριαρχία επί των κοινών των ΗΠΑ νοείται το γεγονός ότι :

"οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να κάνουν πολύ ευρύτερη στρατιωτική χρήση της θάλασσας, του διαστήματος και του αέρα από ότι οι άλλοι, ότι (οι ΗΠΑ) μπορούν αξιόπιστα να απειλήσουν την απαγόρευση της χρήσης των κοινών από άλλους, και ότι οι άλλοι θα χάσουν οποιαδήποτε στρατιωτική αντιπαράθεση, αν προσπαθήσουν να απαγορεύσουν τη χρήση τους από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχοντας ηττηθεί σε μια τέτοια αντιπαράθεση, δεν θα μπορέσουν να ξαναπροσπαθήσουν για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες θα διατηρήσουν, να αποκαταστήσουν και θα εδραιώσουν τον έλεγχό τους μετά από μια τέτοια αντιπαράθεση"⁷

Στην παραπάνω παράγραφο πρέπει να διακριθούν

αναλυτικά δύο έννοιες της κυριαρχίας. Οι γεωγραφικοί χώροι ινφίστανται και ως αναλυτικά ανεξάρτητοι χώροι, αλλά και ως χώροι σε κατάσταση αλληλεπιδρασης.⁸ Για παράδειγμα, ο εναέριος χώρος επιδρά στην κατάσταση στο έδαφος μέσω της διαδικασίας του βομβαρδισμού, ενώ το έδαφος επιδρά στον εναέριο χώρο μέσω των αντιαεροπορικών όπλων. Συνεπώς, μπορούμε να εντοπίσουμε δύο έννοιες της κυριαρχίας. Η πρώτη έννοια είναι συστασικά αποτέλεσμα της δεύτερης. Η χρήση των κοινών για την εξυπηρέτηση της πρόσβασης σε άλλους χώρους, δηλαδή η δυνατότητα τοποθέτησης ή πλεύσης στρατιωτικού εξοπλισμού μέσω των κοινών (π.χ. δορυφόροι, μεταγωγικά, αεροπλανοφόρα, βομβαρδιστικά), προϋποθέτει τα μέσα που διενεργούν την πρόσβαση, τότε δεν έχει κυριαρχία επί των κοινών. Ο στρατιωτικός εξοπλισμός, του οποίου η αποστολή είναι η κυριαρχία σε ένα γεωγραφικό χώρο,⁹ διαφέρει από τον εξοπλισμό, του οποίου ο στόχος είναι η χρήση ενός χώρου για την επίδραση σε άλλους γεωγραφικούς χώρους. Συνεχίζοντας το παραπάνω παράδειγμα, η διαμόρφωση ενός βομβαρδιστικού διαφέρει από τη διαμόρφωση ενός μαχητικού εναέριας υπεροχής.

Παρά το απόφθεγμα του Barry Posen ότι τα "όρια εισόδου για ένα κράτος, το οποίο επιθυμεί τη στρατιωτική ικανότητα για να διεξάγει πόλεμο για τα κοινά, είναι υψηλά",¹⁰ η Κίνα φαίνεται να έχει κινηθεί έξιντα στο συγκεκριμένο ζήτημα. Η στρατιωτική στρατηγική της Κίνας ανταποκρίνεται σε αυτήν την ανισορροπία ισχύος μέσω της δημιουργίας ικανότητας "anti-access/area-denial".¹¹

Κύριο εργαλείο αυτής της ικανότητας είναι το 2ο Σύμμα Πυροβολικού του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, που χαρακτηρίζεται ως η "πρώτη, μεγάλη, μεγάλης ακρίβειας, συμβατική πυραυλική ικανότητα βομβαρδισμού του κόσμου".¹²

Η στρατηγική επίδραση του συμβατικού βομβαρδισμού είναι άμεση. Ο βομβαρδισμός μπορεί να χρησιμοποιηθεί αρχικά για την καταστροφή / καταστολή των αεροπορικών δυνάμεων της Ταϊβάν, μέσω της στόχευσης αεροπορικών βάσεων.¹³ Μια πρόσφατη έρευνα (με τη μέθοδο της μοντελοποίησης) της RAND Corporation κατέληξε ότι για να προκληθεί επαρκής ζημιά στους αεροδιαδρόμους της Ταϊβάν με πιθανότητα επιτυχίας άνω του 90% επαρκούν λιγότεροι από 200 πύραυλοι (αν υποτεθεί Circular Error Probable-CEP-40 μ. και πύραυλοι που μεταφέρουν υποπυρομαχικά διασποράς για την καταστροφή αεροδιαδρόμων).¹⁴ Με περίπου 30-40 ακόμη πυραύλους με κεφαλές, που περιλαμβάνουν

* Σημείωση : Η χρήση του όρου "Ταϊβάν" για την περιγραφή της νήσου ανοιχτά των ακτών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας δεν αποτελεί τοποθέτηση του γράφοντος για το πολιτικό καθεστώς ανεξαρτησίας (ή μη) της νήσου.

υποτυρομαγικά διασποράς, μπορούν να καταστραφούν και όλα τα αεροσκάφη τα οποία βρίσκονται εκτός των καταφυγίων.¹⁵ Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ο αριθμός των αεροσκαφών που θα καταστραφούν στο έδαφος θα είναι συνάρτηση του επιπέδου του αιφνιδιασμού που θα έχει επιτύχει η Κινεζική πλευρά. Η δυνατότητα στόχευσης των αεροπορικών βάσεων της Ταϊβάν (και ενδεχομένως και της Αμερικανικής βάσης στην Kadena της Ιαπωνίας), δεν μπορεί να καταστρέψει ολοσχερώς την αεροπορική ισχύ της Ταϊβάν, αλλά μπορεί να μειώσει σημαντικά (καταστείλει) τον επιχειρησιακό ρυθμό της.¹⁶ ώστε να έχει σημαντικές επιπτώσεις στον αγώνα για αεροπορική υπεροχή.¹⁷

Παραδόξως, σύμφωνα με το μοντέλο, η μεταφορά των αεροσκαφών στη βάση Andersen στη νήσο Guam (με δεδομένη την ύπαρξη εναέριου ανεφοδιασμού) ανχάνει τις πιθανότητες νίκης των συμμάχων.¹⁸ Οι συγγραφείς μάλιστα, συμπεραίνουν ότι η μείωση του επιχειρησιακού ρυθμού, η οποία προκύπτει από τη μεταφορά της βάσης στο Guam, μπορεί να αντιστραφεί με διάθεση μεγαλύτερου αριθμού αεροσκαφών.¹⁹ Αντίθετα προς αυτήν την εκτίμηση, οι Stillion και Perdue κάνουν λόγο για 10:1 αριθμητική υπεροχή υπέρ των Κινέζων, αν όλη η δύναμη των F-22 επιχειρεί από τη βάση Andersen, πράγμα που σημαίνει, κατ' αυτούς, ότι οι ΗΠΑ θα χρειαστούν ποιοτική υπεροχή 100:1 για να αντεπεξέλθουν στην αντιπάραθεση.²⁰ Παρόλη την αβεβαιότητα, όμως, είναι σίγουρο ότι η απειλή που προκύπτει από τους Κινεζικούς SRBMs (Short Range Ballistic Missiles) είναι σημαντική.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, η χρησιμότητα της πώλησης προηγμένων αντιβαλλιστικών συστημάτων στην Ταϊβάν είναι εύκολα κατανοητή. Το σύστημα PAC-3 είναι ένα αντιβαλλιστικό σύστημα προστασίας περιοχής, σκοπός του οποίου είναι η άμεση κρούση ("hit-to-kill") βαλλιστικού βλήματος στο τελευταίο στάδιο (κάθοδος) της πτήσης του.²¹ Τα συστήματα με την έκδοση λογισμικού post-deployment build 6.0 (PDB 6.0) έχουν περάσει τις περισσότερες δοκιμές επιτυχώς και βρίσκονται στο ανώτατο επίπεδο επομένης σύμφωνα με την έκθεση για το έτος 2008 του Διευθυντή Επιχειρησιακών Δοκιμών και Αξιολογήσεων του Πενταγώνου.²² Επίσης, τα συστήματα με την επόμενη έκδοση λογισμικού (PDB 6.5) αναμένεται να ολοκληρώσουν τις δοκιμές μέσα στο έτος 2010.²³

Συμπερασματικά, η πώληση συστημάτων PAC-3 στην Ταϊβάν είναι μέρος της πάγιας Αμερικανικής στρατηγικής, που σκοπεύει στην αποτροπή οποιασδήποτε Κινεζικής προσπάθειας προβολής βίας απέναντι στη νήσο Ταϊβάν. Σκοπός της πώλησης είναι η ενίσχυση της αντιβαλλιστικής προστασίας της νήσου, έναντι των γρήγορα αυξανομένων δυνατότητων βομβαρδισμού με συμβατικούς βαλλιστικούς πυραύλους της Κίνας. Η παρουσία αντιβαλλιστικών ικανοτήτων τελευταίου σταδίου στην Ταϊβάν, μειώνει τη δυνατότητα αιφνιδιαστικού πράτου χτυπήματος εκ μέρους της Κίνας, με αποτέλεσμα να μειώνονται και οι πιθανότητες πραγματοποίησης ενός τέτοιου εγχειρήματος.

Σημειώσεις:

1. Charley Kayes, U.S. announces \$6.4 billion arms deal with Taiwan, 30 Ιανουαρίου 2010, <http://edition.cnn.com/2010/WORLD/asiapcf/01/29/taiwan.arms/index.html> (πρόσβαση 31 Ιανουαρίου, 2010).
2. AFP, Pentagon gives OK for Taiwan missile deal : official, 7 Ιανουαρίου 2010, http://news.yahoo.com/s/afp/20100107/wl_asia_afp/taiwanmissileweapons_20100107085409 (πρόσβαση Ιανουαρίου 2010).
3. Barry R. Posen, *The Sources of Military Doctrine : France, Britain and Germany between the World Wars* (Ithaca : Cornell University Press, 1984), 14. Η μετάφραση δική μας.
4. Ibid, 13. Έχιση Scott D. Sagan, "1914 Revisited : Allies, Offense and Instability" in *Offense, Defense and War*, ed. Michael E. Brown, Owen R. Cote Jr., Sean M. Lynn-Jones and Steven E. Miller, 158-182 (Cambridge, MA : MIT Press, 2004), 165-173.
5. Για την κυριαρχία επι των κονιών τως πυλώνα της Αμερικανικής Ηγεμονίας όρα Barry R. Posen, "Command of the Commons : The Military Foundations of U.S. Hegemony", *International Security* (MIT Press Online) 28, ap. 1 (Summer 2003) : 5-46.
6. Ibid, 8.
7. Ibid, 8.
8. Colin S. Gray, *Modern Strategy* (New York : Oxford University Press, 1999), 163.
9. "Περιβαλλοντικά εξιδικευμένα στρατιωτικά στοιχεία" είναι η φράση που χρησιμοποιεί ο Colin S. Gray, Ibid.
10. Barry R. Posen, "Command of the Commons", 10.
11. Office of the Secretary of Defense, *Annual Report to Congress : Military Power of the People's Republic of China 2009* "Washington, D.C. : Department of Defense, 2009), 20. Στο διαδίκτυο : http://www.defense.gov/pubs/pdfs/China_Military_Power_Report_2009.pdf
12. John Stillion, "Fighting Under Missile Attack", *Air Force Magazine*, 2009 August, 35. Στο διαδίκτυο : <http://www.airforce-magazine.com / Magazine Archive / Documents / 2009 / August%202009/0809 missile.pdf>. Μετάφραση δική μας.
13. Oρα David A. Shlapak, et. al., *A Question of Balance : Political Context and Military Aspects of the China-Taiwan Dispute* (Santa Monica, CA : RAND Corporation, 2009), κεφάλαιο 3. Στο διαδίκτυο : http://www.rand.org/pubs/monographs/2009/RAND_MG888.pdf
14. Ibid, 43, 50.
15. O John Stillion και ο Scott Perdue κάνουν λόγο για 75% κατοπραμένα, χτυπάμενα ή εγκλωβισμένα αεροσκάφη στη βάση της Kadena, όρα John Stillion and Scott Perdue, *Air Combat, Past, Present and Future, Unclassified/FOUO/Sensitive, Project Air Force Briefing*, Rand Corporation (Santa Monica : RAND Corporation, 2008), διαφάνεια 10. Πλούτο των γερματηριαρχών της, η πιρουσιώστη κυκλοφορεί στο διαδίκτυο : http://www.defenseindustrydaily.com/files/2008_RAND_Pacific_View_Air_Combat_Briefing.pdf.
16. David A. Shlapak, et. al., *A Question of Balance*, 85.
17. Για την μοντελοποίηση της σύγκρουσης για ενάριψη υπεροχή μεταξύ Κίνας και ΗΠΑ-Ταϊβάν στα Στενά της Ταϊβάν, όρα Ibid, κεφάλαιο 4.
18. Ibid, 83-84, 88-89
19. Ibid, 89, υποεμφάση 26
20. John Stillion και Scott Perdue, *Air Combat, Past, Present and Future*, διαφάνεια 31.
21. Director, Operational Test and Evaluation, *2008 Assessment of the Ballistic Missile Defense System (BMDS)*, Report, Department of Defense (Washington, D.C. : Department of Defense, 2009), 5.
22. Ibid, 25 ειδικό διάγραμμα 2.9. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι τα συστήματα αυτά δεν πέτυχαν να εξαυξετερώσουν όλους τους επεργάμμενους βαλλιστικούς πυραύλους σε όλη τις περιπτώσεις (Ibid, 50-51). Οι λεπτομέρειες για απέντες τις αποτυχίες είναι πορόητες. Επίσης, το σύστημα δεν δοκιμάστηκε επαρκώς απέναντι σε πυραύλους εξουσιότερος ριντάρ (anti-radiation missile), καθιστάντας αδύνατη την αξιολόγηση της δυνατότητας επιβίωσης του συστήματος : Ibid, 40-41, 51. Το σύστημα πέτυχε στις δοκιμές σύνδεσης με όλα αντιεροπορικά συστήματα, αλλά απέτυχε στις δοκιμές σύνδεσης με το σύστημα AEGIS : Ibid, 51. Οι τολάρες αβεβαιότητας, τη ίμωστα στοιχεία, και οι περιπτώσεις παραπρήσεως, δεν επιτρέπουν οποιαδήποτε ακριβή εκτίμηση της οριακής στρατηγικής επίπτωσης του συστήματος PAC-3.
23. Ibid, 26

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Του Αντινανάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου Π.Ν.

Προεκάλεσε σοκ η πρόσφατη απροκάλυπτη και εκτεταμένη "λευκή" απεργία των ιπταμένων Αξιωματικών της Πολεμικής μας Αεροπορίας, τόσο στην κοινωνία όσο και κυρίως στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων (Ε.Δ.). Ο Υπουργός Εθνικής Αμυνας Κος Ε. Βενιζέλος ορθώς τους ανεκάλεσε στην τάξη και κακώς δεν απέταξε τουλάχιστον τους πρεταπίους με συνοπτικές διαδικασίες.

Η αποστολή των Ε.Δ. της χώρας έχει τέτοια βαρύτητα για το έθνος ώστε να μην υπάρχει το παραμικρό περιθώριο για συνδικαλιστικές αποκλισίες, ανεξάρτητως κινήσεων. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο τα στελέχη των Ε.Δ. ασκούν λειτουργήμα και όχι επάγγελμα, γεγονός που σημαίνει ότι προσφέρουν ενσυνείδητα και αδιαμαρτυρήτη τις υπηρεσίες τους, δίχως αυτές να συνδέονται με ωράρια εργασίας, βαθμό επικινδυνότητας και υλικές απολαβές. Αντοί οι οποίοι δεν ενστερνίζονται τις θέσεις αυτές θα πρέπει ευθαρσώς να παραιτούνται εγκαίρως.

Οι Ε.Δ. υπηρετούν τις ανάγκες του έθνους, μέσω της δημοκρατικά εκλεγμένης πολιτικής ηγεσίας, της οποίας την πολιτική βούλησε σε καιρό ειρήνης, κρίσεων και πολέμου, η στρατιωτική ηγεσία μετατρέπει σε στρατιωτικές εντολές, προκειμένου να επιτευχθούν οι εκάστοτε πολιτικοί στόχοι των εντολοδόχων του ελληνικού λαού. Οι Ε.Δ. έχουν κατανοήσει ενσυνείδητα, εδώ και δεκαετίες, ότι αποτελούν όργανο της ελληνικής πολιτικής η οποία είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τον χρόνο, τον τρόπο και βαθμό χρησιμοποίησής των Ε.Δ. στο εσωτερικό και εξωτερικό της χώρας. Δεδομένου, εν τούτοις, ότι η εκάστοτε πολιτική βούληση δεν θα πρέπει να αφίσταται της πραγματικότητος η πολιτική ηγεσία οφείλει μέσω δυναμικής αμφιδρομής και ειλικρινούς επικοινωνίας με τις Ε.Δ. να γνωρίζει τα εκάστοτε δεδομένα προκειμένου οι αποφάσεις και στρατηγικές της να είναι ορθολογικές, εφαρμόσιμες και να μην οδηγούν σε σφάλματα ή ακόμη και σε εθνικές συμφορές.

Οι αρετές με τις οποίες γαλουχούνται τα στελέχη των Ε.Δ. και ιδιαίτερα οι Αξιωματικοί, για να αντεπεξέλθουν στην δυσχερή αποστολή τους είναι η αξιοκρατία, η ακεραιότης, η δικαιοσύνη, η λιτότης, ο ζήλος, η πρόβλεψη, η κρίση, η σεμνότητα, η ανάληψη ευθύνων, η πρωτοβουλία, η σωματική και ψυχική αντοχή, η οργανωτική ικανότης, το ηθικό, η επαγγελματική καταρτιστική, το θάρρος της γνώμης, η πειθαρχία, η αυτοκυριαρχία, η αποφασιστικότης, το κύρος, η δύναμη επιβολής επί των υφισταμένων άλλα και το ενδιαφέρον για αυτούς κ.λ.π.

Δεν θα πρέπει επίσης να λησμονεύται το γεγονός ότι οι Αξιωματικοί ως υφιστάμενοι διαρκή εκπαιδεύση ανιστάτου επιπλέον σε επιστημονικούς, τεχνικούς και επιχειρησιακούς τομείς και επιπλέον έχοντες αποδεδειγμένη εμπειρία διοικήσεως, είναι σε θέση μετά την αποστρατεία τους να παρέχουν υπηρεσίες σε κυβερνητικές, τεχνικές και διοικητικές θέσεις κάθε επιπλέον, όπως άλλωστε συμβαίνει σε πολλά ενονομόυμενα Διυτικά κράτη (εκτός ίσως της χώρας μας).

Η μεγάλη ευθύνη της πολιτείας συνίσταται στο να διατηρεί εμπράκτως στα στελέχη των Ε.Δ., την ιδιότητα του λειτουργού με όλες τις προαναφερθείσες αρετές και να τα προστατεύει από κάθε παρενέργεια η οποία θα αλλοίωνε την υπόσταση τους αντη. Αντ' αυτού όμως, τα μεταπολιτευτικά κόμματα εξουσίας, χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα το "σύνδρομο της επαστείας", έπραξαν ότι ήταν δυνατό προς την αντίθετη κατεύθυνση, επεμβαίνοντας ανορθολογικά, άμεσα και ποικιλότροπα στην εύρυθμη λειτουργία των Ε.Δ.. Αναφέρω συνοπτικά τα κυριότερα από αυτά:

- Ουσιαστική απαξίωση του Αξιωματικού και πρακτική μετατροπή του από "λειτουργό" σε δημόσιο υπάλληλο αφαιρώντας το κύρος και την δυνατότητα αναλήψεως πρωτοβουλίας και αποφάσεως σε τομείς της αρμοδιότητος του.

- Μισθολογική υποβάθμιση σε σχέση με τον βαθμό ευθύνης του και έλλειψη προστασίας την οποία επιβάλλει

το γεγονός ότι ο Αξιωματικός δεν έχει (και ούτε πρέπει) συνδικαλιστική επικρατηση (είναι χαρακτηριστικό ότι επί δεκαετίες, στο παρελθόν, κατά τους πολυήμερους πλόες των πολεμικών πλοίων οι Αξιωματικοί επιβαρύνοντο με την τιμή των φαγητού τους, με αποτέλεσμα το οικονομικό ισοζύγιο με την πενιχρή αποζημίωσή τους, ιδιαίτερα των χαμηλοβάθμων να είναι αρνητικό).

- Εισαγωγή του κοινωνισμού στο στράτευμα, με αποτέλεσμα ανεταρκείς Αξιωματικοί να τον χρησιμοποιούν επιτυχώς για να ανέλθουν στην ιεραρχία. Κριτήριο ανόδου στην στρατιωτική ηγεσία (εκτός φωτεινών εξαιρέσεων) δεν υπήρχε η επαγγελματική και πρητική ικανότης αλλά η προσήλωση στο κόμμα και η άνευ αντιρρήσεων εκτέλεση υψηλοθρικών ή άλλων εντολών. Ευσυνειδήτοι και επαγγελματίες Αξιωματικοί, καθολικώς αποδεκτοί από τους υφισταμένους τους, των οποίων η αξιοπρέπεια δεν τους επέτρεψε άλλα και ούτε διέθεταν χρόνο για πολιτικές δημόσιες σχέσεις, δεν είχαν ελπίδα να υπηρετήσουν τον ελληνικό λαό από θέσεις που αξιωματικά τους ανήκαν (εξαιρώ τον γράφοντα, λόγω κινδύνου υποκειμενικής κρίσεως).

- Εισαγωγή στα κριτήρια προαγωγών ή τοποθετήσεων, οι φράσεις "δικός μας ή όχι δικός μας". Οι πολιτικές παρεμβάσεις σε τοποθετήσεις ακόμη και χαμηλοβάθμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών υπήρξαν απροκάλυπτες και αποτελεσματικές.

- Κατηγορίες παρανομού χρηματισμού πολιτικών ηγεσιών του ΥΕΘΑ καθώς και πολιτικών συνεργατών αυτών, στα πλαίσια των εξοπλιστικών προγραμμάτων, σύμφωνα με εκατέρευθεν δηλώσεις των κομμάτων εξουσίας.

- Αφαίρεση ζωτικών περιοχών από τις Ε.Δ. (π.χ. Πεδία Βοΐως, άνεν προβλέψεως εναλλακτικών λύσεων), για υψηλοθρητικούς λόγους, με αποτέλεσμα την δραστική μείωση των δυνατοτήτων ρεαλιστικής εκπαίδευσης των Ε.Δ..

- Σκαία και ασεβής συμπεριφορά, κατά καιρούς, της πολιτικής ηγεσίας του ΥΕΘΑ, κατά ανωτάτων στελεχών των Ε.Δ..

Μετά τα ανωτέρω διαπιστώνται δυστυχός, ότι η καθημερινή πρακτική αναφέρει κατά κράτος την προαναφερθείσα γαλούχηση με τις απαραίτητες αρετές, που παρέχονται στις Στρατιωτικές Σχολές και σύντομα ο νεος Αξιωματικός αντιλαμβάνεται ότι δεν τον καταξιώνει η μακρόχρονη σκληρή εργασία και θυσία άλλα οι γνωριμίες του με το πολιτικό κατεστημένο. Ο μόνος ρεαλιστικός κανόνας των Αξιωματικού σημεραί είναι δυστυχός "ο σώζων εαυτόν σωθείτω".

Η καταδικαστέα "λευκή" απεργία των Ιπταμένων Αξιωματικών της Πολεμικής Αεροπορίας δεν προήλθε από παρθενογέννεση και φοβούμαται ότι όσο η γεννεσιονυργός αυτία παραμένει το φανόμενο θα επαναλαμβάνεται. Δεδομένου ότι διανύουμε περίοδο εθνικής ανασυγκρότησης (η οποία δυστυχώς και αυτή μας επεβλήθη αντι να προέλθει εγκαίρως από εθνική πρωτοβουλία των κομμάτων εξουσίας), είναι ευκαιρία να επανελθει το αξιοκρατικό καθεστώς λειτουργίας του εναίσθητου τομέα των Ε.Δ., με υιοθέτηση επιλεγμένων αντιστοίχων μοντέλων του εξωτερικού κατάλληλα προσαρμοσμένων στην ελληνική πραγματικότητα.

Πάνω από όλα όμως το σύνολο του πολιτικού κόσμου θα πρέπει αντιληφθεί ότι το σύνδρομο της επαστείας έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί και να συνειδητοποιήσει ότι ο σεβασμός του στρατεύματος και το εποικοδόλευ των Ε.Δ., εξυπηρετεί πρωτίστως την εθνική πολιτική.

Οι απειλές στον περίγυρό μας δεν επιτρέπουν καθυστερήσεις και ολιγωρίες.

Ο Υπουργός ο οποίος θα επαναφέρει θεσμικά, ηθικά και πρακτικά την εύρυθμη λειτουργία των Ε.Δ. θα αφήσει το όνομά του στην μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας μας. Ιδού η πρόκληση.

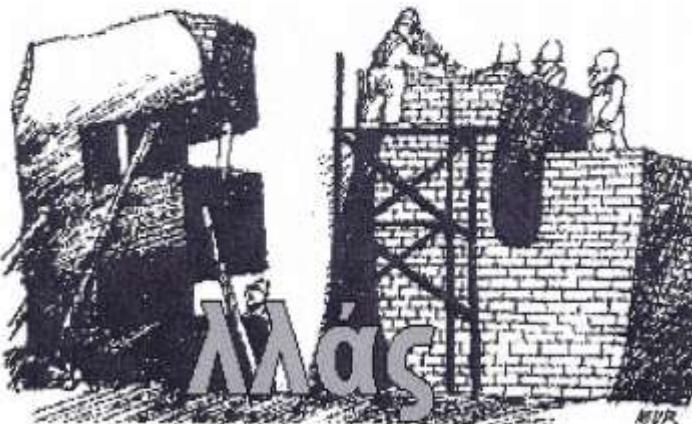
ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟ ΔΝΤ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Υπό Υποστρατήγου ε.α. Π. Λεονάρδου

Η οικονομική κρίση που βιώνουμε και η εμπλοκή του ΔΝΤ παρατέμπουν, σύμφωνα με τον Πρωθυπουργό, σε "μείωση της εθνικής μας κυριαρχίας". Φοβερή έκφραση σ' αλήθεια ! Τι έφταιξε ; Γνωστά σε όλους. Η φοροδιαφυγή, το μαύρο χρήμα, η ανασφάλιστη εργασία, η αύξηση της τιμής των καυσίμων, η έλλειψη ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων, η μεταφορά βιομηχανικών μονάδων προς τις όμορες χώρες, το ακριβό εργασιακό κόστος, το δυσμενές συντεχνιακό πνεύμα, η έλλειψη ξένων επενδύσεων και πολλά άλλα παρόμοια. Διυτυχώς τα τελευταία 20 χρόνια όλες οι κυβερνήσεις, ενώ είβλεπαν τον επερχόμενο κίνδυνο, δεν ελάμβαναν τα αναγκαία μέτρα. Προφανώς λόγω του πολιτικού κόστους. Έτσι λοιπόν μεγάλωνε η φούσκα ώσπου έσκασε στα χέρια της κυβέρνησης Παπανδρέου.

Η χώρα μας βρέθηκε στο μάτι ενός κυκλώνα που δημιουργήσαμε εμείς οι ίδιοι, αλλά ενίσχυσε η κερδοσκοπική μανία των μεγάλων επενδυτικών οίκων και του διεθνούς τραπεζικού συστήματος. Ποιοι κρύβονται όμως πίσω από αυτούς τους μηχανισμούς; Τα μεγάλα κράτη δεν μένουν αδιάφορα, αλλά εκμεταλλεύονται αυτές τις κερδοσκοπικές κινήσεις, δεδομένου ότι έτσι στηρίζουν το δικό τους νόμισμα και προβάλλουν την ηγεμονική τους θέση. Αν και το θέμα της κυριαρχίας του διεθνούς διατραπεζικού συστήματος επί της πολιτικής συζητήθηκε κατά την τελευταία σύσκεψη του G-20, εντούτοις δεν φαίνεται να αποφασίστηκε κάτι συγκεκριμένο.

Το ΔΝΤ λοιπόν είναι παρόν και είναι αυτό που επιβάλλει τους όρους των δανείων έστιο και αν στο δανεισμό θα συμμετέχουν η ΕΕ και η ΕΚΤ. Είναι σημαντικό να τονισθεί ότι η χορήγηση των δανείων πάντα όταν εμπλέκεται το ΔΝΤ, πραγματοποιείται με δόσεις και όχι "εφ' άπαξ" και αφού η χώρα λάβει υπογρεωτικά σκληρά οικονομικά μέτρα. Αυτό ήταν πρωτοβουλία των ΗΠΑ οι οποίες πάντα έθεταν "βέτο" όταν οι αιτήσεις για δανεισμό των κρατών μελών (του ΔΝΤ) δεν συμβάδιζαν με την προθυμία των χωρών για "σκληρά" μέτρα. Το γεγονός αυτό οδήγησε τις χώρες που ήθελαν να δανειστούν στο να απευθύνονται κατ' αρχήν στις ΗΠΑ και όχι στο ΔΝΤ. Αυτός δεν ήταν και ο λόγος που ο κ. Γ. Παπανδρέου επισκέφθηκε και τον Πρόεδρο των ΗΠΑ ;

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι το ΔΝΤ θα έπρεπε να ήταν η τελευταία λίστη για την αναζήτηση πιστώσεων, επειδή σημαίνει αυτομάτως την ανάμεξη μιας χώρας, και ιδιαίτερως των ΗΠΑ, στα εσωτερικά κάποιας άλλης. Να λοιπόν γιατί ο πρωθυπουργός μίλησε για απόλεια εθνικής κυριαρχίας. Ομως μέχρι σε ποιο βαθμό ; Θα περιορισθεί μόνο στα οικονομικά μέτρα ή θα επεκταθεί και στα εθνικά θέματα ;

Αξίζει να αναφέρουμε ότι στην αναλογία ψήφου στο ΔΝΤ οι ΗΠΑ διαθέτουν περίπου 17% την στιγμή που οι άλλες ισχυρές οικονομίες διαθέτουν η κάθε μία από 3-6%.

Η εμπειρία της εμπλοκής του ΔΝΤ για την διάσωση των οικονομιών άλλων κρατών είναι χαρακτηριστική. Ας δούμε τα τελευταία χρόνια :

- Το 1995 στο Μεξικό : Φτώχεια 50%.
- Το 1997-98 σε Κορέα, Ταϊλάνδη και Ινδονησία κατά την Ασιατική κρίση : Χρεοκοπία.
- Το 1999-2007 στην Αργεντινή : Χρεοκοπία και κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος.
- Το 1998-2002 στην Βραζιλία : Ανεργία.
- Το 2008 στην Ισλανδία : Οικονομικός εκβιασμός.
- " στην Ουκρανία : Πολιτική κρίση.
- " στην Ουγγαρία : Χρεοκοπία.
- " στην Λευκωσία : Υποτίμηση.
- " Στην Λετονία : Επιβλήθηκε και δεύτερος γύρος μέτρων.

Η παρουσία του ΔΝΤ στη χώρα μας δυσχεραίνει μεν την επίθεση των κερδοσκόπων, διευκολύνει όμως την προσπάθεια απαξίωσης του ευρώ και διάλυσης της

ευρεζώνης. Δεν ήταν τυχαία
άλλωστε η έκφραση
δυσαρέσκειας του Διοικητή
της EKT για την επίκληση
του ΔΝΤ από την Γερμανία.
Οι προθέσεις των ισχυρών
της παγκόσμιας αγοράς
συνίστανται στον διαμελισμό¹
των ισχυρών οικονομικά²
συμμαχιών, όπως η ΕΕ, και
στη συνέχεια στον εύκολο
χειρισμό τους. Το "διάρει
και βασίλευε" δεν
εφαρμόζεται μόνο για τη
διάλυση κρατών ή
ομοσπονδιών, αλλά και για
την απάξιωση οικονομιών
προωθώντας την επικράτηση
του δολαρίου.

Σύμφωνα με την Wall Street Journal, η κυρία
Κριστίν Λαγκάρντ, Υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας,
ανέφερε σε, κεκλεισμένων των θυρών, συζήτηση στην
Επιτροπή Οικονομιών της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης,
ότι έξι Ιδρύματα "Αγγλοσαξωνικής προέλευσης", δηλαδή
Αμερικανικών και Βρετανικών συμφερόντων,
κερδοσκόπησαν εις βάρος της Ελλάδος.

Για την Ελλάδα οι κίνδυνοι για την πορεία των
εθνικών μας θεμάτων είναι πλέον υπαρκτοί. Μπορεί να
μην έχουμε κτηρύξει "στάση πληρωμών", αλλά ήδη
έχουμε κτηρύξει "στάση εξοπλισμών". Η προσπάθεια για
αμοιβαία μείωση εξοπλισμών μεταξύ Ελλάδας και
Τουρκίας είναι ευχολόγια. Μας καθησυχάζουν την
στιγμή που η Τουρκία έχει προγραμματίσει να
δαπανήσει φέτος 4 δις δολάρια για την προμήθεια νέων
οπλικών συστημάτων. Η γειτονική μας χώρα είναι ήδη
περιφερειακή δύναμη και αν λάβουμε υπόψη μας ότι και
τα υπόλοιπά γειτονικά μας κράτη διεκδικούν κάτι από
εμάς, τώρα που έχουμε οικονομική επιτήρηση και
δυνατότητα ανάμειξης άλλων χωρών στα εσωτερικά μας,
ο χειρισμός των εθνικών θεμάτων καθίσταται δυσχερής.

Θα επιμείνουμε στο "βέτο" έναντι της εισόδου
των Σκοπίων στο NATO;

Θα ανεχθούμε την συνδιαχέιριση του Αιγαίου με
την Τουρκία ρυθμίζοντας "αξιοπρεπώς" το θέμα της
υφαλοκρηπίδας και της Αποκλειστικής Οικονομικής
Ζώνης;

Τί θα κάνουμε για να καλύψουμε τα χρέα μας:
Ανάπτυξη ή θα πουλήσουμε;

Η αντιμετώπιση της χώρας μας από τους
συμμάχους απέναντι στις τουρκικές διεκδικήσεις,
βασιζόταν μέχρι τώρα στην διατήρηση ίσων αποστάσεων
(παρά τα δίκαια επιχειρήματά μας).

Τώρα όμως με τις παρουσιαζόμενες δυνατότητες
ανάμειξης στα εσωτερικά μας δημιουργούνται κίνδυνοι
ανατροπής και αυτής ακόμα της αρχής των ίσων
αποστάσεων. Τώρα θα υποστηρίξουν τον ισχυρότερο και
θα δικαιώνουν αυτόν που ως περιφερειακή δύναμη θα

μπορεί να επιβάλλει τα συμμαχικά συμφέροντα στην περιοχή.

Ομος θα πρέπει να αντιδράσουμε. Θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία :

► Στον οικονομικό τομέα υπάρχει ανάγκη αλλαγής της επενδυτικής συμπεριφοράς των νεοελλήνων. Οι επενδύσεις στην οικοδομή παίουν πλέον να αποτελούν παράδεισο. Μόνη διέξοδος αποτελεί η παραγωγική δραστηριότητα. Επιτέλους πρέπει να αρχίσουμε να παράγουμε και επιπλέον να είμαστε και ανταγωνιστικοί μέσα στο διεθνές περιβάλλον. Η οικοδομική δραστηριότητα, η ναυτιλία και ο τουρισμός πλέον δεν επαρκούν για να βγούμε από τα οικονομικά αδιέξοδα.

► Στο συνδικαλισμό καθερόθηκε απαράδεκτο συντεχνιακό πνεύμα με "κεκτημένα δικαιώματα" που δημιούργησαν ανισότητες ανάμεσα στους υπαλλήλους είτε στον ιδιωτικό είτε στον δημόσιο τομέα αναδεικνύοντας προνομιούχους με ισχυρές "ομάδες πίεσης". Έτσι όμως το επενδυτικό περιβάλλον δεν ευνοείται.

► Στην παιδεία επικεντρωθήκαμε στο εμπόριο γνώσης και στον πρωταθλητισμό της βαθμολογίας με αποτέλεσμα να χάσουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μας τον εκπαιδευτικό τους ρόλο.

► Στην στάση μας απέναντι στην κρίση αξιών που μας απειλεί ο ευδαμονισμός θα πρέπει να δώσει τη θέση του στην δραστηριοποίηση του παραγωγικού δυναμικού της χώρας και η ανυξιοπιστία μας στο εξωτερικό θα πρέπει να διαλυθεί από ένα εθνικό δυναμισμό που θα συγκροτείται από στέρεα ηθικά θεμέλια και την πίστη μας στον ιδεαλισμό και τον πατριωτισμό.

► Στην συμπεριφορά μας απέναντι στους νόμους και στις υποχρεώσεις μας. Ας σταματήσουμε πλέον να βλέπουμε την φοροδιαιφυγή ως επίδειξη φοροτεχνικής δεξιοτεχνίας και δωρεάν "μαγκιάς".

Ας ευγηθούμε ότι θα ξεπεράσουμε την κρίση προστατεύοντας την εθνική μας κυριαρχία.

Με ριζοράτη η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξέλιξη στο διάστημα 16 Φεβρουαρίου έως 15 Απριλίου 2010

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επίτιμου Διοικητού Ιης Στρατίας

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

a. Κύπρος

Έληξε στις 30 Μαρτίου και ο τρίτος κύκλος των απ'ευθείας συνομιλιών μεταξύ των κ.κ. Χριστόφια και Ταλάτ. Στην κοινή δήλωσή τους αναφέρουν την διαπίστωση για σημαντικές συγκλίσεις στα κεφάλαια της Διακυβερνήσεως, του Διαμοιρασμού της Εξουσίας, της Ε.Ε. και της Οικονομίας και εκφράζουν την πεποίθησή τους για εξέρεση συνολικής λύσης, η οποία θα τεθεί σε ξεχωριστά και ταυτόχρονα δημοψηφίσματα.

Η δήλωση αυτή απέχει πολύ από την προσωρινή συμφωνία που επεδίωκαν ΗΠΑ και Βρετανία και δεν προκαλεί νομικές δεσμεύσεις για τη συνέχεια. Εν τούτοις όμως θα έχει πολιτικές επιπτώσεις, γιατί δύσκολα θα μπορέσει η οποιαδήποτε μελλοντική κυπριακή κυβέρνηση να αναρέσει τις παραχωρήσεις του κ. Χριστόφια για την εκ περιτροπής προεδρία και την παραμονή των εποίκων. Ήταν επίσης και μια ακόμη παραχώρηση εκ μέρους του κ. Χριστόφια προς τον κ. Ταλάτ προκειμένου να στηρίξει την υποψηφιότητά του στις προεδρικές εκλογές που θα διεξαχθούν στα κατεχόμενα στις 18 Απριλίου. Η τακτική του κ. Χριστόφια απόδειχθηκε λανθασμένη, γιατί η άλλη πλευρά όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκε, αλλά, στηρίζομένη στις παραχωρήσεις του, ζητά όλο και περισσότερα, έχοντας και την υποστήριξη των Βρετανών και των

Αμερικανών. Είναι όμως βέβαιο ότι ο κυπριακός λαός θα απορρίψει και το νέο σχέδιο που τυχόν θα του παρουσιαστεί γιατί η πλειοψηφία, πάνω από 80%, διαφωνεί με τον κ. Χριστόφια.

Το ΔΗΚΟ, του οποίου ηγήθηκαν ο κ. Κυπριανού και ο κ. Παπαδόπουλος, παρόλο που διαφωνεί με τους χειρισμούς του κ. Χριστόφια αποφάσισε, με πλειοψηφία 73%, να παραμείνει στον κυβερνητικό συνασπισμό και να προσπαθήσει να επιβάλει τις θέσεις του εκ των έσω.

Στις 17 Μαρτίου ο Επίτροπος για τη Διεύρυνση Στέφανο Φούλε, σφρόδα Ατλαντιστής, υπέβαλε πρόταση στο Ευρωκοινοβούλιο για το ξεπάγωμα του κανονισμού για το απ'ευθίας εμπόριο μεταξύ ΕΕ και κατεχομένων, το οποίο παραμένει εκκρεμές στο Συμβούλιο Υπουργών από το 2006.

Η ενέργεια αυτή υποκρύπτει την πρόθεση της Κομισιόν να πίεσει, με την απειλή της εμέσου αναγνωρίσεως του Τ/Κ ψευδοκράτους, τους Κυπρίους να αποδεχθούν ρυθμίσεις, με τις οποίες διαφωνούν, ώστε να λυθεί το Κυπριακό. Σε περίπτωση που, κατά πάσαν πιθανότητα, το Ευρωκοινοβούλιο εγκρίνει τον κανονισμό η πίεση θα μεταφερθεί στο επίπεδο του Συμβουλίου Αρχηγών στο οποίο η Κύπρος δεν θα μπορεί να αντιδράσει, γιατί η Συνθήκη προβλέπει για την περίπτωση αυτή ειδική πλειοψηφία και όχι βέτο.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ)

απέρριψε τις προσφυγές οκτώ Ε/Κ για τις περιουσίες τους, αναγνωρίζοντας ότι η πολύχρονη κατοχή έχει δημιουργήσει ένα είδος χρησιτηρίας. Τους συνιστά δε να προσφύγουν στην Επιτροπή Αποζημιώσεων που έχει δημιουργήσει η Τουρκία και σε περίπτωση που δεν ικανοποιήσουν να επανέλθουν στο ΕΔΑΔ.

Και η απόφαση αυτή εντάσσεται στην προσπάθεια της Δύσεως για άσκηση πίεσεων προς τους Κυπρίους, προκειμένου να αποδεχθούν την οποιαδήποτε λύση τους προταθεί. Το μήνυμα είναι σαφές, δεχθείτε την πολιτική λύση γιατί μόνο μέσω αυτής θα αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματά σας.

Στις 18 Απριλίου θα διεξαχθούν προεδρικές εκλογές στα κατεχόμενα με υποψήφιους, τον νιν Πρόεδρο κ. Ταλάτ, τον εθνικιστή κ. Ερόγλου, που προηγείται στις δημοσκοπήσεις και τον κ. Ερτούνγρούλογλου, ο οποίος ανήκει στον ίδιο χώρο με τον κ. Ερόγλου και έθεσε υποψηφιότητα κατόπιν υποδειξεως της Αγκυρας για να βοηθηθεί ο κ. Ταλάτ.

Μια πιθανή νίκη του κ. Ερόγλου θα περιπλέξει τις διαδικασίες, αλλά δεν θα υπάρξουν σοβαρές διαφοροποιήσεις, δεδομένου ότι βασικός συνομιλητής της Κύπρου είναι η Τουρκία και όχι οι Τ/Κ.

Στις 11-12 Απριλίου επισκέφθηκε την Κύπρο ο κ. Παπανδρέου με στόχο να στηρίξει τον Πρόεδρο κ.

Χριστόφια και να πείσει τα ελληνοκυπριακά κόμματα, που διαφωνούν με τους χειρισμούς του Κυπρίου Προέδρου, να συμπαραταχθούν μαζί του.

β. Ελληνοτουρκικές Σχέσεις

Στα πλαίσια της προετοιμασίας του Ε/Τ διαλόγου, που έχει συμφωνηθεί από τους δύο πρωθυπουργούς, πραγματοποιήθηκε στις 9 Μαρτίου στην Αγκυρα η Σύνοδος της Κατευθυντήριας Επιτροπής Ελλάδος-Τουρκίας σε επίπεδο διευθυντών των δύο ΥΠΕΞ και συζήτησαν μια σειρά θεμάτων που αφορούν στην οικονομία, στο εμπόριο, στον τουρισμό, στην ενέργεια, στο περιβάλλον, στη γεωργία, στον πολιτισμό, στην συνεργασία για αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών και στην απλούστευση των διαδικασιών χορηγήσεως βίζας, που αποτελεί πάγιο αίτημα της τουρκικής πλευράς, ιδιαίτερα για τους κατοίκους των τουρκικών παραλίων του Αιγαίου που επιθυμούν να επισκέπτονται τα ελληνικά νησιά.

Ο αναπληρωτής ΥΠΕΞ κ. Δρούτσας παραγματοποίησε στις 8 Απρίλιον την επίσημη επίσκεψη στην Τουρκία, την οποία είχε αναβάλει, όπως και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρυσοχοΐδης, λόγω των τουρκικών προκλήσεων στο Αιγαίο.

Ο κ.κ. Δρούτσας και Νταβόύτογλου συμφώνησαν :

► Την εντατικοποίηση των διερευνητικών επαφών για το Αιγαίο. Επικεφαλής από ελληνικής πλευράς ορίστηκε ο Πρέσβης επί τιμή και πρώην Αρχηγός της ΕΥΠ κ. Παύλος Αποστολίδης.

► Τη συγκρότηση "Ανοτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας" με τη συμμετοχή όλων σχεδόν των υπουργείων.

► Τη συνάντηση των δύο πρωθυπουργών μια φορά το έτος και των ΥΠΕΞ δύο.

Επίσης ανακοίνωσαν και πέντε νέα Μέτρα Οικοδομήσεως Επιπλούσης (ΜΟΕ) ήσσονος σημασίας, που αναφέρονται κυρίως σε ανταλλαγές επισκέψεων, διαλέξεις και κοινά εκπαιδευτικά προγράμματα.

Ο κ. Ερντογάν θα επισκεφθεί την Ελλάδα στα μέσα Μαΐου, οπότε αναμένεται να καθοριστεί και η πορεία των Ε/Τ σχέσεων με στόχο την επίλυση όλων των ζητημάτων που χωρίζουν τις δύο χώρες.

Συνεχίζονται οι τουρκικές προκλήσεις στο Αιγαίο, οι οποίες,

πέραν των παραβιάσεων-παραβάσεων στον εναέριο χώρο και των παρενοχλήσεων των εναερίων μέσων της FRONTEX, εμπλουτίστηκαν και με διελεύσεις, κατά τρόπο προκλητικό, πολεμικών πλοίων κατά μήκος του Αιγαίου. Η Ελλάδα έθεσε επίσημος στην Αγκυρα το ζήτημα της διελεύσεως των πολεμικών πλοίων από το Αιγαίο με πολυσέλιδο υπόμνημα, που συνοδεύεται από 11 αναλυτικούς χάρτες στους οποίους κατεγράφονται ισάριθμες πορείες πολεμικών πλοίων και επισημαίνονται τα σημεία στα οποία παραβιάσαν τους κανόνες της αβλαβούς διελεύσεως.

Η Τουρκία, με την προκλητική στάση της στο Αιγαίο, θέλει να αναγκάσει την Ελλάδα, ενώπιο του διαλόγου που έχει δρομολογηθεί μεταξύ των δύο χωρών, να αποδεχθεί την διεξαγωγή διαπραγματεύσεων εφ' όλης της ύλης και όχι στη βάση χρονοδιαγράμματος, μετά τη λήξη του οποίου οι όποιες διαφορές να παραπεμφθούν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, όπως αντιπροτείνει η ελληνική κυβέρνηση. Κατόπιν αυτού η Ελλάδα πρέπει :

► Να μην προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις πριν σταματήσουν οι στρατιωτικές προκλήσεις της Τουρκίας, γιατί κάτω από την ένοπλη απειλή και τις πάσεις των ΗΠΑ, που θέλουν άμεση λύση στο Κυπριακό και τις Ε/Τ διαφορές, θα αναγκαστεί να υποχωρήσει.

► Να αναθεωρήσει την άποψη ότι πρέπει να αποδεχόμαστε ρυθμίσεις για να αποφύγουμε τις εντάσεις, γιατί η Τουρκία στη συνέχεια στηρίζεται σ' αυτές για να συνεχίσει την πολιτική της.

► Να επαναφέρει τη στρατιωτική ισορροπία μεταξύ των δύο χωρών, η οποία έχει ανατραπεί τα τελευταία χρόνια σε βάρος μας, γιατί διαφορετικά η Τουρκία δεν πρόκειται να συμβιβαστεί και θα συνεχίζει να μας πιέζει μέχρις ότου αναγκαστούμε να υποκύψουμε, προκειμένου να αποφύγουμε τον πόλεμο. Υπόψη δε ότι και την στήριξή μας στην ενταξιακή της πορεία στην ΕΕ δεν την εκτιμάως χειρονομία καλής μας θελήσεως, αλλά ως αποτέλεσμα των δικών της πιέσεων και της δικής μας στρατιωτικής αδυναμίας να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας. Ας ελπίζουμε δε ότι ισχύει η ανακοίνωση του Έλληνα ΥΕΘΑ ότι δεν υπάρχει συζήτηση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας για τον καθορισμό των 2500 μεσημβρινού

ως ορίου για την πτήση των μαχητικών αεροσκαφών (από αυτόν και δυτικά τα ελληνικά και ανατολικά τα τουρκικά), προκειμένου να αποφευχθεί η ένταση, γιατί αν αυτό συμβεί οι Τούρκοι θα έχουν επιτύχει την ουσιαστική διχοτόμηση του Αιγαίου που είναι ο μεγαλύτερος τους στόχος.

γ. Σκοπιανό

Ο κ. Νίμιτς ύστερα από τις επισκέψεις του σε Αθήνα και Σκόπια στο τέλος Φεβρουαρίου, αναμένεται να καταβάσει νέα πρόταση επί της οποίας θα πρέπει να τοποθετηθούν οι δύο χώρες. Θεωρείται βέβαιον ότι δεν θα υπάρξει διαφοροποίηση ως προς την ονομασία που θα είναι "Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας" και έτσι το ενδιαφέρον εστιάζεται στο υπόλοιπο κομμάτι της πράττασης που θα αναφέρεται στο εύρος του ονόματος και στο αν θα περιορίζεται μόνο στο όνομα, που ήταν η αρχική εντολή των Ηνωμένων Εθνών, ή θα επεκτείνεται και σε όλα τα θέματα όπως η γλώσσα και η ταυτότητα.

Ο Τσέχος Επίτροπος της ΕΕ για τη Διερύνυση κ. Φούλε, σφόδρα Αντιλαντιστής, συνεχίζει να προκαλεί την Ελλάδα αποκαλώντας τα Σκόπια ως "Μακεδονία" και όχι ως FYROM. Το έπραξε τρεις φορές στις 11 Ιανουαρίου 2010 κατά τη διαδικασία της ακρόσεως στην Ευρωβουλή, πριν αναλάβει τα καθηκοντά του και το επανέλαβε στις αρχές Μαρτίου κατά την επίσημη επίσκεψη του στα Σκόπια.

Στις 17 Φεβρουαρίου ο ΥΠΕΞ των Σκοπίων κ. Μιλόσοσκι δήλωσε ότι μεγαλύτερη, σοβαρότερη και πιο εμπεριστατωμένη συμμετοχή της ΕΕ στη διαδικασία δεν θα ενοχλούσε τη χώρα του.

Τα Σκόπια, ενθαρρυνόμενα από τη στάση του κ. Φούλε και την έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψήφους 548 υπέρ, 45 κατά και 35 αποχές της εκθέσεως για την πρόσδοτη που πέτυχαν το 2009, επιδιώκουν να ενεργοποιήσουν μια παράλληλη διαδικασία προς αυτήν του κ. Νίμιτς δια του ορισμού και διαπραγματευτή από την ΕΕ, ελπίζοντας έτσι σε πιο ευνοϊκά αποτελέσματα.

Το ΔΔ της Χάγης απεδέχθη αίτημα των Σκοπίων, ύστερα και από τη σύμφωνη γνώμη της Ελλάδος, να υποβάλουν μέχρι τις 9 Ιουνίου απαντητικό υπόμνημα σ'

αυτό της Ελλάδος, η οποία θα πρέπει να έχει ανταπαντήσει μέχρι τις 27 Οκτωβρίου 2010. Μετά την κατάθεση των νέων υπομνημάτων θα αρχίσει το επόμενο στάδιο, με προφορική ανάπτυξη των εκατέρωθεν επιχειρημάτων, ενώπιον του Δικαστηρίου. Μέχρι τότε το περιεχόμενο των υπομνημάτων θεωρείται εμπιστευτικό.

Ο κ. Παπανδρέου συναντήθηκε με τον κ. Γκουνέφσκι στις 25 Μαρτίου, στο περιθώριο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις Βρυξέλλες, χωρίς να ανακοινώθει το περιεχόμενο των συζητήσεων.

Δεν αναμένεται να έχει θετικό αποτέλεσμα η νέα προσπάθεια του κ. Νίμις, γιατί ο κ. Γκρουνέφσκι έχοντας εξασφαλίσει τη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ, που πιέζουν για την άμεση έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων στο NATO και την ΕΕ, παραμένει αδιάλλακτος.

δ. Διεθνείς Σχέσεις

(1) Διπλωματική Ισχύς

Η οξυτάτη δημοσιοοικονομική κρίση, που αντιμετωπίζει η χώρα μας, έχει περιορίσει δραματικά και τη διαπραγματευτική της δύναμη σε όλους τους τομείς, ακόμη και στο χειρισμό των εθνικών μας θεμάτων. Η κυβέρνηση δέχεται τις πλέσεις των ΗΠΑ και της ΕΕ να προσδιορίσει σε διαπραγματεύσεις εφ' όllης της ύλης, όπως ζήτησε με την επιστολή του ο κ. Ερντογάν, ενώ την ίδια ώρα η Τουρκία κλιμακώνει τις προκλήσεις, θεωρώντας ότι είναι η κατάλληλη ευκαιρία, για να καμφθούν οι αντιστάσεις μας. Η ίδια εικόνα παρουσιάζεται και στο Σκοπιανό με τον κ. Γκρουνέφσκι να παρουσιάζεται αδιάλλακτος, χάρις στην υποστήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ. Το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας ακύρωσε την Ελληνο-αλβανική Συμφωνία για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, αμφισβητώντας ότι τα νησιά Θάσοι ΒΔ της Κέρκυρας έχουν δική τους υφαλοκρηπίδα. Το σκεπτικό αυτό ενισχύει την υποψία ότι υπήρξε δάκτυλος της Τουρκίας η οποία εξασφάλισε μια δικαστική απόφαση που ενισχύει τα επιχειρήματά της ότι τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα. Η Λιβύη αμφισβήτησε ότι η Γαύδος έχει AOZ στις συζητήσεις που έγιναν μεταξύ των δύο χωρών, ενώ η Ιταλία ζήτησε μεγαλύτερο μερίδιο, όταν η Ελλάδα πρότεινε να ισχύσει και για

την AOZ η οριοθέτηση που έχει γίνει για την υφαλοκρηπίδα εδώ και δεκαετίες. Για το λόγο αυτό, κυβέρνηση και αντιπολίτευση θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικές και όχι μόνο να μην ανοίγουν θέματα όσο διαρκεί η δημοσιοοικονομική κρίση, αλλά και να αποφεύγουν τις τυχόν προκλήσεις τρίτων όστις δελεαστικές και αν φαίνονται, γιατί το ισχυρό χαρτί της που είναι η ΕΕ δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει στην παρούσα φάση.

(2) Σχέσεις με ΗΠΑ - NATO - ΕΕ

Ο κ. Παπανδρέου επισκέφθηκε επισήμως τις ΗΠΑ από 7-9 Μαρτίου και είχε συναντήσεις με τον Πρόεδρο κ. Ομπάμα και την ΥΠΕΞ κ. Κλίντον. Εκτός από τη δημοσιοοικονομική κρίση συζητήθηκαν, το Κυπριακό, το οποίο οι ΗΠΑ επείγονταν να κλείσουν, για να μην αποτελεί εμπόδιο στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ και γι' αυτό ο κ. Ομπάμα ζήτησε από τον κ. Παπανδρέου να πάρει τον κ. Χριστόφηρα για περαιτέρω υποχωρήσεις. Οι Ε/Τ σχέσεις για τις οποίες ο κ. Ομπάμα επανέλαβε τις θέσεις των ΗΠΑ για μια διευθέτηση στο Αιγαίο, η οποία θα περιορίσει κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος και θα νομιμοποιήσει τις παράνομες τουρκικές διεκδικήσεις. Το Σκοπιανό, για το οποίο οι Αμερικανοί δηλώνουν ότι θα αναγνωρίσουν όποιο όνομα συμφωνηθεί, χωρίς να δεσμεύονται ότι θα πιέσουν τα Σκόπια να υιοθετήσουν αυτό το όνομα για κάθε διενή χρήση, το Αφγανιστάν για το οποίο κλήθηκε η Ελλάδα να αποτελεί εκπαιδευτές, η κατάργηση της βίζας την οποία ανακοίνωσε άμεσα ο κ. Ομπάμα και άρχισε να εφαρμόζεται από 5 Απριλίου και τέλος η επίσημη επίσκεψη του Αμερικανού Προέδρου στην Ελλάδα, που την προσδιώρισε για το 2011.

Η επίσκεψη του Έλληνα Πρωθυπουργού κρίνεται επιτυχής γιατί κατεδείχθη ότι οι Ε/Α σχέσεις βρίσκονται σε καλύτερο επίπεδο σε σχέση με την περίοδο του κ. Μπους, όχι όμως σε σημείο που να μπορούμε να υπολογίζουμε στη στήριξη των ΗΠΑ για την αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων.

Την 1 Απριλίου η ελληνική αεροπορία ανέλαβε τη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ, στο Αφγανιστάν, την οποία και θα διατηρήσει έως τον Οκτώβριο, διαθέτοντας 53 στελέχη.

Η ελληνική κυβέρνηση εξετάζει το ενδεχόμενο της αναλήψεως της διοικήσεως του βορείου τομέα

στο Κόσσοβο, ως αντιστάθμισμα της μη μεγαλύτερης εμπλοκής της στο Αφγανιστάν, που ζητούν ΗΠΑ και NATO.

Από την 1η Ιουλίου θα λειτουργήσει στον Πειραιά το γραφείο του FRONTEX, το οποίο θα συντονίζει τη δράση του οργανισμού σε όλοκληρη της Ανατολική Μεσόγειο.

Στις διαπραγματεύσεις που έγιναν στο πλαίσιο του NATO αναφορικά με το νότιο τομέα εναέριας κυκλοφορίας, η ελληνική κυβέρνηση αναίρεσε την απόφαση της προγομένης για εναλλαγή Ελληνα και Τούρκου Διοικητή στο CAOC Λάρισας, γιατί οι Τούρκοι δεν δέχθηκαν ανάλογη ρύθμιση και για το CAOC του Εσκί Σεχίρ. Επίσης απέρριψε και πρόταση της Τουρκίας για διασυνδεσμότητα των ελληνικών και τουρκικών ραντάρ στο Αιγαίο, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να παρακολουθεί την εναέρια κυκλοφορία σε όλο το Αιγαίο.

(3) Σχέσεις με Ρωσία

Ο κ. Παπανδρέου επισκέφθηκε στις 16 Φεβρουαρίου τη Μόσχα και συναντήθηκε με τους κ.κ. Μεντβέντεφ και Πούτιν. Συνεφώνησαν την προώθηση των εργασιών για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και τη συμμετοχή της Ελλάδος στην κατασκευή των εγκαταστάσεων των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 2014 στο Σότσι. Επίσης συνεφώνησαν να υπογραφεί, μέσα στο προσεχές δίμηνο νομική συμφωνία για την ιδρυση της εταιρείας η οποία με έδρα την Αθήνα θα αναλάβει την υλοποίηση του αγωγού South Stream.

Στις 30 Μαρτίου επισκέφθηκε τη Ρωσία ο ΥΕΘΑ κ. Βενιζέλος και είχε συνεργασίες με τον ομόλογό του κ. Ανατόλι Σερντιούκοβ, το Γραμματέα του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας κ. Νικολάϊ Πατρουσέφ και τον επικεφαλής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Στρατιωτικοτεχνικής Συνεργασίας κ. Μιχαήλ Ντιμίτριεφ. Τα βασικά θέματα που συζήτηθηκαν ήταν: Η πρόταση της Ελλάδος για να τεθεί επί νέας βάσεως η συγρά τΩ Οχημάτων (TOMA) BMP-3, με αύξηση της συμπαραγωγής και χωρίς αντισταθμιστικά οφέλη, η συνέχιση της διακρατικής συνεργασίας για τα αντιαεροπορικά συστήματα S-300 και TOR-M1 και η προώθηση της ενεργειακής ασφάλειας. Η προμήθεια των πυροβολικών αεροσκαφών Μπέριεφ δεν προχώρησε γιατί η Ελλάδα κρίνει ότι ο μεγάλος όγκος τους δεν ενδεικνύεται για την μορφολογία του ελληνικού εδάφους.

Οι αποκάλυψαν του κ. Παπανδρέου, καιρίς, αλλά και του κ. Βενιζέλου, πάνταν να αντιστρέψουν το διαμετένες κλίμα που είχε δημιουργήθει στη Ρεσια, λόγω των προκλητικών δηλώσεων του κ. Παπανδρέου και να αναθεμάνων τις ελληνορεσικές σχέσεις. Η Ελλάδα πρέπει να αναπτύσσει τις σχέσεις με τη Ρεσια, λαμβάνοντας πάντα την ποσηγή την Ευρωατλαντική της θέση και χωρίς να καλλιεργεί την ποσηγή προσδοκίες που οδηγούν σε απογοητεύσεις. Κυρίως όμως θα πρέπει να εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται για να πρωθεί τις Ευρωρεσικές σχέσεις, μέσω των οποίων θα εξυπηρετούνται και τα δικά μας συμφέροντα.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

a. Σερβία

Στις 30 Μαρτίου η Σερβική Βουλή ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο καταδικάζεται η σφαγή 7.000 μουσουλμάνων στη Σρεμπρένιτσα το 1995 από το σερβικό στρατό, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για την ένταξη της χώρας στην ΕΕ.

Η αστυνομία της Σερβίας έχει εντείνει τις προσπάθειες για τη σύλληψη των στρατηγών Ράτκο Μλάντιτς, ύστερα από τις κατηγορίες του Εισαγγελέα του ΔΔ της Χάγης ότι δλες οι προσπάθειες απέτυχαν, λόγω ελλείψεως πολιτική βιολόγης.

Ο πρωθυπουργός της Σερβίας κ. Τάντιτς δήλωσε στις 7 Μαρτίου ότι η χώρα του δεν αντιμετωπίζει θετικά το ενδεχόμενο να τεθεί προ του διλήμματος να επιλέξει μεταξύ της εντάξεως στην ΕΕ και του Κοσσόβου, ενώ ο Πατριάρχης κ. Ειρηναίος δήλωσε στις 17 Μαρτίου ότι "Ποτέ δεν θα απαρνηθούμε το Κόσσοβο".

Στην ετησία έκθεση του αμερικανικού ΥΠΕΞ για τη Στρατηγική Ελέγχου του Διεθνούς Εμπορίου Ναρκωτικών αναφέρεται ότι "Η Σερβία είναι μία από τις βασικές χώρες της Βαλκανικής οδού διακίνησης των ναρκωτικών. Οι ποσότητες της αλβανικής μαριχουάνας αυξάνονται συνεχώς και πρωθυνόνται λαθραία, μέσω Μαυροβουνίου και Σερβίας προς τη Δ. Ευρώπη. Σερβικές ομάδες του οργανωμένου εγκλήματος έχουν ενισχύσει το εμπόριο κοκαΐνης από τη Ν. Αμερική στην Ευρώπη, ενώ το Κόσσοβο εξυπηρετεί ως χώρα μέσω της οποίας διακινούνται τα ναρκωτικά από το Αφγανιστάν".

Συνεχίζεται η δίκη του κ. Κάρατζιτς στο ΔΔ της Χάγης, ενώ

στις 27 Φεβρουαρίου άρχισε και η δίκη του στρατηγού κ. Ζ. Τόλιμπ, που κατηγορείται για συμμετοχή στη σφαγή της Σρεμπρένιτσα.

β. Αλβανία

Το Αλβανικό Κοινοβούλιο επικύρωσε στις 25 Μαρτίου με 66 ψήφους υπέρ, 4 κατά και μια αποχή, τη Συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας, για την αναζήτηση, εκταρίη, ταυτοποίηση και ταφή σε οργανωμένο νεκροταφείο των Ελλήνων στρατιωτών που έπεσαν στην Αλβανία κατά τον Β' ΠΠ.

Το Κόμμα της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΚΕΑΔ) που αποτελεί την πολιτική έκφραση του ελληνισμού της Αλβανίας διεσπάσθη κατόπιν αποχωρήσεως στελεχών του, που ίδρυσαν νέο κόμμα με την επωνυμία "Ελληνική Εθνική Μειονότητα του Μέλλοντος" με τον τίτλο "MEGA".

Συνεχίζεται το πολιτικό αδιέξοδο στην Αλβανία, λόγω της αρνήσεως της αντιπολιτεύσεως να συνεργαστεί με την κυβέρνηση, την οποία κατηγορεί για νοθεία στις εκλογές της 28ης Ιουνίου 2009 και ζητά πρώτες εκλογές.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

a. Εσωτερική Κατάσταση

Συνεχίζονται οι συλλήψεις και προφύλακτισεις εν ενέργεια και αποστρατεία στελεχών των ΕΔ που φέρονται ως εμπλεκόμενοι στο σχέδιο "Βαρυοπούλα", του οποίου στόχος ήταν η ανατροπή της κυβερνήσεως του κ. Ερντογάν δια της προκλήσεως αναταραχής με προβοκατόρικα κτυπήματα στο εσωτερικό και εντάσεως στις σχέσεις με την Ελλάδα δια της καταρρίψεως τουρκικού αεροσκάφους στο Αιγαίο από τους ίδιους, που θα την απέδιδαν στην Ελλάδα. Μεταξύ των προσαχθέντων για ανάκριση περιλαμβάνονται και οι πρώην Αρχηγοί του Ναυτικού και της Αεροπορίας, οι οποίοι όμως αφέθησαν ελεύθεροι.

Σύγκρουση μεταξύ κυβερνήσεως και δικαστικών προκάλεσε η ομόφωνη απόφαση του Ανωτάτου Συμβούλιου Δικαστών και Εισαγγελέων στις 17 Φεβρουαρίου να θέσει σε διαθεσιμότητα τον Ειδικό Εισαγγελέα SANAL, δύο Εισαγγελείς και ένα Αντιεισαγγελέα που συναποφάσισαν την σύλληψη του Εισαγγελέα CINANER ως εμπλεκόμενου στην υπόθεση "Εργκένεκον", γιατί έκρινε ότι η κατηγορία που του προστίμων ήταν προσχηματική και ότι απέβλεπαν στην τιμωρία του, επειδή εί-

χε διατάξει έρευνα σε βάρος του τάγματος του Φετουλάχ Γκιουλέν θρησκευτικού ηγέτη και μέντορα του κ. Ερντογάν.

Εξ αιτίας της στάσεως του δικαστικού κατεστημένου η κυβέρνηση επιτάχυνε την προετοιμασία της αναθεωρήσεως του Συντάγματος και κατέθεσε την πρότασή της στη Βουλή στις 31 Μαρτίου η οποία πυροδότησε και νέες αντιπαραθέσεις μεταξύ κυβερνήσεως και Δικαστικής εξουσίας αλλά και της αντιπολιτεύσεως. Ο κ. Μπαϊκάλ απειλήσεις ότι θα προσφύγει στο Συνταγματικό Δικαστήριο και ο κ. Ερντογάν απάντησε ότι αν δεν περάσει η πρόταση στη Βουλή θα προσφύγει σε δημοψήφισμα.

Η πρόταση προβλέπει τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος ώστε να περιοριστούν οι παρεμβάσεις του στο έργο της εκτελεστικής εξουσίας, την αλλαγή του συστήματος εκλογής των μελών του Συνταγματικού Δικαστηρίου του οποίου καταργούνται ουσιαστικά οι παρεμβάσεις στην πολιτική ζωή και θεσμοθετείται η εκδίκαση υποθέσεων με κατηγορουμένους στρατιωτικούς από τα πολιτικά δικαστήρια.

Η σύγκρουση του κ. Ερντογάν με το κεμαλικό κατεστημένο συνεχίζεται με αυξανόμενη ένταση. Το αποτέλεσμα αυτής της συγκρόνισεως είναι όδηλο, με τον κ. Ερντογάν να έχει ελαφρά υπεροχή, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις που δείχνουν ότι το 50% περίπου των Τούρκων τάσσεται υπέρ της αναθεωρήσεως, η οποία αν ψηφιστεί θα αποδύναμώσει το στρατό και τη δικαιοσύνη που αποτελούν τις αιχμές του κεμαλισμού.

β. Σχέσεις με χώρες ΕΕ

(I) Γερμανία

Η κ. Μέρκελ κατά την επίσκεψή της στην Αγκυρα στις 29 Μαρτίου δεν χρησιμοποίησε τον όρο "προνομιακή σχέση" της Τουρκίας με την ΕΕ, γιατί αντελήφθη ότι αυτός είναι αρνητικά φορτισμένος στην Τουρκία και δεν ήθελε να προκαλέσει μια απένθειας σύγκρουση. Απαντώντας όμως στον κ. Ερντογάν που της ζήτησε να βοηθήσει στο άνοιγμα των 18 κεφαλαίων των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, τα οποία έχουν παγώσει λόγω της αρνήσεως της Κύπρου, του επεσήμανε ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο δεν ανοίγουν είναι η μη εφαρμογή του πρωτοκόλλου της Αγκυρας και

όχι η στάση της Γερμανίας. Επίσης απέρριψε τα αιτήματα της Τουρκίας για την πολιτογράφηση όλων των Τούρκων μεταναστών που ζουν στη Γερμανία και την άρση της βίζας. Όσον αφορά δε στο αίτημα για τη λειτουργία τουρκικών σχολείων στη Γερμανία υπανεγκώρησε από την αρχική αρνητική θέση της, αφήνοντας ανοικτό το ενδεχόμενο ιδρύσεως τους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα αποτελέσουν εμπόδιο στην εκμάθηση της γερμανικής γλώσσας.

Η κ. Μέρκελ έδειξε για μια ακόμη φορά ότι εμμένει στην προνομιακή σχέση αντί της πλήρους εντάξεως και ότι η Γερμανία δεν δέχεται την ανάμειξη της Τουρκίας στα εσωτερικά της.

(2) Γαλλία

Ο κ. Ερντογάν επισκέφθηκε τη Γαλλία στις 6-7 Απριλίου με στόχο να πείσει τον κ. Σαρκοζί να αλλάξει στάση στο θέμα της εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ, χωρίς δύμως επιτυχία.

(3) Σουηδία

Η Σουηδική Βουλή, με μόλις 131 ψήφους έναντι 130 και απόντων 88, αναγνώρισε τη γενοκτονία σε βάρος των Αρμενίων. Κατόπιν αυτού ο κ. Ερντογάν ακύρωσε την προγραμματισμένη επίσημη επίσκεψη του και απέσυρε τον Τούρκο Πρέσβη, ενώ η σουηδική κυβέρνηση τη χαρακτήρισε λαθός.

Η ενέργεια αυτή πλήττει τις αρμονικές σχέσεις της Τουρκίας με τη Σουηδία, η οποία υποστηρίζει με σθένος την τουρκική ένταξη και δείχνει ότι ο σουηδικός λαός δεν συμφωνεί με την ηγεσία του.

γ. Σχέσεις με ΗΠΑ-Αρμενία

Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ ενέκρινε στις 4 Μαρτίου, με 23 ψήφους υπέρ και 22 κατά, νομοσχέδιο με το οποίο αναγνωρίζεται η γενοκτονία σε βάρος των Αρμενίων το 1915. Κατόπιν αυτού η Τουρκία απέσυρε τον Πρέσβη της στην Ουάσιγκτον, ενώ ο κ. Γκιουλ ζήτησε από τον κ. Ομπάμα να ασκήσει την επιρροή του και να εμποδίσει την έγκριση του ψηφίσματος από την ολομέλεια της Βουλής των Αντιπροσώπων. Η αμερικανική κυβέρνηση εξέφρασε την αντίθεσή της με δηλώσεις της κ. Κλίντον και άλλων αξιωματούχων.

Παρά την επικρατούσα ένταση ο κ. Ερντογάν δεν ακύρωσε την επίσκεψή του στις ΗΠΑ, που θα πραγματοποιηθεί στις 12 Απριλίου και γι' αυτό ο Τούρκος Πρέσβης επανήλθε στην Ουάσιγκτον. Στο μεταξύ ο κ. Ερντογάν απεύλησε ότι θα απελάσει 100.000 Αρμενίους που ζουν παράνομα στην Τουρκία και ζήτησε από την Αρμενία να απελευθερωθεί από την επιρροή της διασποράς της αν θέλει να αποκατασταθούν οι σχέσεις τους, υπονοώντας ότι για όλα ευθύνεται το αρμενικό λόμπι της ΗΠΑ.

Τριβές στις σχέσεις των δύο χωρών έχει προκαλέσει και η υποστήριξη που παρέχει ο κ. Ερντογάν στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, γεγονός που επισημάνθηκε από την κ. Μέρκελ, η οποία τον ζήτησε να ευθυγραμμιστεί με την πολιτική των 27 της ΕΕ.

Η εξέλιξη αυτή έθεσε σε κίνδυνο τη συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Αρμενίας που υπέγραφη τον Οκτώβριο 2009 και δεν έχει εγκριθεί ακόμη από τα δύο Κοινοβούλια.

4. NATO

Ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Γκείτς εξέφρασε την άποψη ότι πρέπει να αναμορφωθούν οι διατάξεις του οργανισμού στο σκέλος των σχεδιασμού των αποστολών.

Η Γερμανία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, η Νορβηγία και η Ολλανδία ζήτησαν από το ΝΑΤΟ να γίνει συζήτηση για την απόσυρση των αμερικανικών πυρηνικών όπλων από την Ευρώπη.

5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α.Σε δημοψήφισμα που διενήργησε το Βρετανικό Ινστιτούτο Χάρις, και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Φαΐνανσιαλ Τάϊμς" του Λονδίνου, τάσσονται υπέρ της καταργήσεως της Μπούργκας σε δημόσιους χώρους το 70% των Γάλλων, το 65% των Ισπανών, το 63% των Ιταλών, το 57% των Βρετανών και το 50% των Γερμανών, ενώ στις ΗΠΑ δεν ξεπερνά το 33% και στην Κίνα το 30%. Στο μεταξύ στη Γαλλία το Συμβούλιο Επικρατείας γνωμοδότησε την απαγόρευση της μπούργκας μόνο σε περιπτώσεις που τίθεται θέμα ασφαλείας, ενώ στο Βέλγιο την υπερψήφισε η Επιτροπή Εσωτερικών Υποθέσεων της Βουλής.

β. Γαλλία

Ο κ. Σαρκοζί προέβη σε ανασχηματισμό της κυβερνήσεως μετά την ήττα του κόμματός του στις τοπικές εκλογές.

Η Γαλλική Βουλή ψήφισε νόμο για την παρακολούθηση με κάμερες των δημοσίων χώρων και την καταπολέμηση της εγκληματικότητος στο διαδίκτυο και ιδιαίτερα της παιδικής πορνογραφίας.

γ. Γερμανία

Η έγκριση για μετεγκατάσταση τριών κρατουμένων από το Γκουαντάναμο στη Γερμανία έχει προκαλέσει τις αντιδράσεις στελεχών του κυβερνώντος συνασπισμού.

Αύξηση σημείωσαν οι γερμανικές εξαγωγές όπλων στο διάστημα 2005-2009. Η Γερμανία καλύπτει το 11% της παγκόσμιας αγοράς και καταλαμβάνει την Τρίτη θέση, μετά τις ΗΠΑ με 30% και τη Ρωσία με 23%. Σημαντικότεροι πελάτες της είναι η Τουρκία με 14%, η Ελλάδα με 13% και η Νότια Αφρική με 12%.

δ. Βρετανία

Την απόφαση της Βρετανίας να εισβάλει στο Ιράκ υπερασπίστηκε ο πρωθυπουργός κ. Μπράουν, ενώ ποιον της επιτροπής που ερευνά τη συμμετοχή της χώρας στον πόλεμο του Ιράκ.

Ένταση στις σχέσεις μεταξύ Βρετανίας και Αργεντινής έχει προκαλέσει η απαίτηση της δεύτερης να αμρισθήτησε το δικαίωμα της πρώτης για άντληση πετρελαίου γύρω από τα Φώκλαντς.

Στις 6 Μαΐου θα διεξαχθούν οι βουλευτικές εκλογές με το συντηρητικό κόμμα να προηγείται με μικρή διαφορά στις δημοσκοπήσεις.

ε. Ελβετία

Ιερό πόλεμο κατά της Ελβετίας κήρυξε ο ηγέτης της Λιβύης Μουαμάρ Καντάφι, με αφορμή το δημοψήφισμα υπέρ της απαγορεύσεως κατασκευής μιναρέδων στη χώρα.

σ. Ολλανδία

Η κυβέρνηση συνασπισμού ανετράπη μετά την άρνηση των αρχηγού των εργατικών να δοθεί νέα παράταση της παραμονής των 1.600 Ολλανδών στρατιωτών στο Αφγανιστάν και την αποχώρηση του κόμματός του από την κυβέρνηση. Κατόπιν αυτού η χώρα θα οδηγηθεί σε πρόωρες εκλογές και οι στρα-

τιώτες θα επιστρέψουν έως την 1η Αυγούστου.

ζ. Πολεμία

Σε πολύνεκρο αεροπορικό δυστύχημα που συνέβη στις 10 Απριλίου κοντά στην πόλη Σμόλενκ της Δ. Ρωσίας, σκοτώθηκαν 97 άτομα μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος της χώρας Λεζ Κατσίνσκι και η σύζυγός του, που μετέβαιναν με πολυμελή αντιπροσωπεία για να παραστούν στις εορτές μνήμης για τα θύματα του Κατίν, που σφαγιάστηκαν από τον Στάλιν το 1940. Το απύχημα οφείλεται, κατά πάσαν πιθανότητα σε ανθρώπινο λάθος. Ο Πρόεδρος της Κάτω Βουλής που ανέλαβε προσωρινό Πρόεδρος θα προκηρύξει πρόωρες προεδρικές εκλογές εντός του Απριλίου, οι οποίες θα διεξαχθούν εντός του προσεχούς διμήνου.

6. ΣΥΜΦΩΝΟ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ (ΚΛΙΜΑ)

Σύμφωνα με την επίσημη έκθεση για τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης τον Δεκέμβριο 2009, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 31 Μαρτίου, 111 χώρες και η ΕΕ εξέφρασαν την υποστήριξή τους στο Σύμφωνο. Σ' αυτές περιλαμβάνονται η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία που είναι οι μεγαλύτεροι ρυπαντές του κόσμου. Το Σύμφωνο έχει ως στόχο τον περιορισμό της ανδρών της παγκόσμιας θερμοκρασίας στους 2 βαθμούς Κελσίου, μέχρι το 2050, ενώ υπόσχεται ότι θα δοθούν μέχρι το 2012 στις πιο ευάλωτες χώρες 30 δις δολάρια και ότι μέχρι το 2020 το ποσό αυτό θα φθάνει τα 100 δις δολάρια το χρόνο.

7. Η.Π.Α.

Κλιμάκωση της εντάσεως με την Κίνα προκλήθηκε εξ αιτίας της υποστήριξης από την Κίνα του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν και της Β. Κορέας, της πολήσεως από τις ΗΠΑ οπλικών συστημάτων ύψους 6,3 εκατ. δολαρίων στην Ταϊβάν και της συναντήσεως του κ. Ομπάμα με τον Δαλάι Λάμα παρόλο που έγινε στη βιβλιοθήκη του Λευκού Οίκου και όχι στο οβάλ γραφείο που γίνονται οι συναντήσεις με ξένους ηγέτες.

Οι ΗΠΑ σχεδιάζουν την κατασκευή πυρηνικών μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Ο κ. Ομπάμα πέτυχε την ψήφιση από τη Βουλή του σχεδίου νομού, αλλά λόγω νομικών ατελειών

θα επιστραφεί στη Βουλή για νέα ψήφιση.

Μέχρι τώρα έχουν αφεθεί ελεύθεροι 41 κρατούμενοι από το Γκουαντάναμο, ενώ τρεις ακόμη θα γίνουν δεκτοί από τη Γερμανία.

Ο κ. Ομπάμα ανακοίνωσε στις 6 Απριλίου το νέο πυρηνικό δόγμα των ΗΠΑ. Στο πλαίσιο του νέου δόγματος οι ΗΠΑ δεν θα χρησιμοποιούν πυρηνικά όπλα εναντίον των χωρών που έχουν υπογράψει τη συνθήκη για τη μη διάδοση πυρηνικών όπλων ακόμα και αν δεχθούν από αυτές επίθεση με βιολογικά ή χημικά όπλα με εξαίρεση το Ιράν και τη Β. Κορέα, σε περίπτωση που αθετήσουν τις υποχρεώσεις τους και αποκτήσουν ΠΟ.

Στις 12-13 Απριλίου συνεκλήθη στην Ουάσιγκτον συνδιάσκεψη για τη μη διάδοση των ΠΟ, υπό την αιγίδα του κ. Ομπάμα

παροχή φυσικού αερίου σε χαμηλές τιμές.

γ. Γεωργία

Η Ρωσία υπέγραψε συμφωνία για την εγκατάσταση στρατιωτικής βάσεως στην Αμτζαζία, προκαλώντας τις αντιδράσεις της Γεωργίας.

Ο ΓΤ του ΝΑΤΟ κ. Ρασμούσεν δήλωσε ότι η ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ θα πραγματοποιηθεί μετά την ολοκλήρωση των απαιτούμενων μεταρρυθμίσεων στη χώρα. Δηλαδή ποτέ!!!

δ. Κιργισία

Μετά από αιματηρές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με θύματα δεκάδες άτομα η αντιπολίτευση κατέλαβε την εξουσία. Ο πρόεδρος Μπακίγεφ έχει καταφύγει στη νότιο χώρα και απειλεί με εμφύλιο.

9. ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΙΑΣ ΜΕ ΗΠΑ - ΕΕ - ΝΑΤΟ

Υπεγράφη στις 8 Απριλίου στην Πράγα η νέα ιστορική συμφωνία ΗΠΑ - Ρωσίας START II για τη μείωση των πυρηνικών οπλοστάσιων των δύο χωρών κατά 30%.

Ο ΥΠΕΞ κ. Λαζαρόφ, εκφράζοντας την ενόχληση της Ρωσίας για την εγκατάσταση αντιπυραυλικών συστημάτων στη Ρουμανία, δήλωσε ότι η χώρα του θα αποχωρήσει από τη START II αν διαπιστώσει ότι αυτά προσανατολίζονται στην αναχαίτιση των στρατηγικών της όπλων.

Η δήλωση αυτή, που έγινε εν γνώσει της δεσμεύσεως των ΗΠΑ ότι τα αντιπυραυλικά συστήματα στη Ρουμανία προορίζονται για να καταρρίπτουν τους πυραύλους από το Ιράν και τη Β. Κορέα και όχι τους διπλειρωτικούς πυραύλους της Ρωσίας, δείχνει ότι οι Ρώσοι διατηρούν κάποιες αμφιβολίες γύρω από αυτό το θέμα.

10. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Ένταση στις σχέσεις με τις ΗΠΑ προκάλεσε η ανακοίνωση του Υπουργείου Εσωτερικών στις 9 Μαρτίου περί χορηγήσεως αδείας για την κατασκευή 1.600 κατοικών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η ανακοίνωση έγινε καθ' όν χρόνον ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπάιντεν ευρίσκετο στο Ισραήλ με στόχο να προωθήσει τις έμμεσες συνομιλίες για τη λύση του Παλαιστινιακού. Οι ΗΠΑ κατέδικασαν την ενέργεια, την οποία χαρακτήρισαν προσβλητική

για το πρόσωπο του κ. αντιπροέδρου και ζήτησαν από το Ισραήλ να ανακαλέσει την απόφαση γιατί αικυρώνει τις προσπάθειες του κ. Ομπάμα για επίλυση του Παλαιστινιακού.

Παρά τις διπλωματικές προσπάθειες και τη συνάντηση που είχε ο κ. Νετανιάχου με τον πρόεδρο κ. Ομπάμα στο Λευκό Οίκο στις 23 Μαρτίου η ένταση συνεχίζεται με τις ΗΠΑ να επιμένουν στο πάγωμα των εποικισμάτων και το Ισραήλ να αρνείται.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές ο κ. Ομπάμα έχει προτείνει στο Ισραήλ το πάγωμα των εποικισμάτων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Οχθή για τέσσερις μήνες, με αντάλλαγμα την μετατροπή των εμμέσων διαπραγματεύσεων σε απ'ευθείας. Το σχέδιο αυτό έχει και τη σύμφωνη γνώμη του Αραβικού Συνδέσμου υπό την προϋπόθεση ότι θα αποβεί παραγωγικό εντός του τετραμήνου, αλλά δεν γίνεται αποδεκτό από τα σκληροπορηγικά στελέχη της ισραηλινής κυβερνήσεως.

Εκτιμάται ότι ο κ. Νετανιάχου θα αποδεχθεί την πρόταση γιατί ο κ. Ομπάμα φέρεται αποφασισμένος να υλοποιήσει την προεκλογική του δέσμευση για ουσιαστική πρόοδο στο Μεσανατολικό και δεν θα διστάσει να αναλάβει και πρωτοβουλία ανατροπής ακόμη και του κ. Νετανιάχου, αν δεν συμφωνήσει.

β. Ιράκ

Στις 7 Μαρτίου διεξήχθησαν οι βουλευτικές εκλογές στις οποίες συμμετείχε το 62,4%, παρά τις τρομοκρατικές επιθέσεις από τις οποίες έχασαν τη ζωή τους 41 άτομα και τραυματίστηκαν 80.

Νικητής ανεδείχθη το κόμμα "Ιρακίγια" του κοσμικού κ. Αλούΐ, που στηρίζθηκε και από τους σουνίτες, με 91 έδρες έναντι 89 του αιγαίων σιτικού κόμματος "Συμμαχία για το Κράτος του Νόμου" του απερχομένου πρωθυπουργού κ. Αλ Μαλίκι, ο οποίος αμφισβήτησε το αποτέλεσμα.

Ο κ. Αλούΐ έλαβε την εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως και συνεχίζει τις διαπραγματεύσεις.

Αν αποτύχει ο κ. Αλούΐ η εντολή θα δοθεί στον κ. Μαλίκι, ο οποίος θα επιδιώξει τη συνεργασία με το άλλο σιτικό κόμμα "Ιρακινή Εθνική Συμμαχία" που διαθέτει 70 έδρες. Αν συμβεί αυτό οι σουνίτες θα περιθωριοποιήσουν με ενδεχομένη μια νέα αποσταθεροποίηση του Ιράκ, γιατί το Ιράκ θα επηρεάζει και κατευθύνει την κυβέρνηση.

γ. Ιράν

Συνεχίζεται η αντιπαράθεση της Διεθνούς Κοινότητας με το καθεστώς του Ιράν, το οποίο αρνείται να συνεργαστεί για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας (IAEA) αναφέρει, με μια αυστηρήστα αυστηρή διατύπωση, σε έκθεσή της ότι "εγέρονται ανησυχίες για την πιθανή ύπαρξη στο Ιράν προηγουμένων ή και σημερινών μη δηλουμένων δραστηριοτήτων που αφορούν στη δημιουργία πυρηνικής γόμωσης για πυραύλους". Επιβεβαίωσε δε ότι το Ιράν παρήγαγε μικρή ποσότητα εμπλουτισμένου ουρανίου σε ποσοστό 20%, χωρίς να έχει ενημερώσει εκ των προτέρων του επιθεωρητές, ως διφεύλε.

Υστέρα από πολλές διαβουλεύσεις οι ΗΠΑ, η Βρετανία, η Γαλλία και η Γερμανία διεβίβασαν στη Ρωσία και την Κίνα νέο σχέδιο για την επιβολή κυρώσεων στο Ιράν, το οποίο στηρίζεται στα τρία προηγουμένα, που επικεντρώνονταν στο πυρηνικό πρόγραμμά του και τα πρόσωπα που το πραγματοποιούσαν, ενώ το νέο έχει ως στόχο αφενός μεν τους φρουρούς της επαναστάσεως, οι οποίοι, σύμφωνα με δηλώσεις της κ. Κλίντον, σκοπεύουν να επιβάλουν δικτατορία στο Ιράν και αφετέρους τις επιχειρήσεις που ελέγχονται από αυτούς και περιλαμβάνουν την εμπορία πετρελαϊκών προϊόντων και φυσικού αερίου, καθώς και την πολεμική βιομηχανία.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές η Ρωσία διαπραγματεύεται τη σάστη της με κάποια ανταλλάγματα, πιθανόν την μη επέκταση του ΝΑΤΟ στις πρώην ανατολικές χώρες και αναμένεται να συμφωνήσει, με πρότη θετική ένδειξη την ακύρωση της πωλήσεως στο Ιράν πυραύλων S-300 γεγονός που προκάλεσε την οργή του καθεστώς. Αντιθέτως η Κίνα, η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό στον τομέα της ενέργειας από το Ιράν, παρουσιάστηκε στην αρχή διστακτική αλλά τελικά, όπως ανακοίνωσε η Αμερικανίδα Πρέσβης στον ΟΗΕ κ. Σουζαν Ράις την Ιη Απρίλιον "Η Κίνα συμφώνησε να αρχίσει σοβαρές διαπραγματεύσεις εδώ στη Ν. Υόρκη" προσθέτοντας ότι αυτή η εξέλιξη αποτελεί "το πρώτο βήμα για να πειστεί όλο στο ΣΑ και να επιβάλει αυστηρές κυρώσεις κατά τον Ιράν".

Για να ξεπεραστεί η διστακτικότητα της Κίνας η κ. Κλίντον επισκέφθηκε τη Σαουδική Αραβία και ζήτησε από την ηγεσία της να δεσμευτεί για τη σταθερή ροή

πετρελαίου προς αυτή (Κίνα) σε περίπτωση που το Ιράν διακόψει την παροχή.

Η κ. Κλίντον, μιλώντας στο Πανεπιστήμιο Νότα του Κατάρ, ανέφερε ότι οι ΗΠΑ δεν εξετάζουν το ενδεχόμενο στρατιωτικής επεμβάσεως στο Ιράν και ότι επιδιώκουν να πείσουν τη διεθνή κοινότητα να ακολουθήσει ενιαία στάση στο θέμα των κυρώσεων κατά της Τεχεράνης.

Ο κ. Ομπάμα δεν φάίνεται διατεθειμένος να εισβάλει στο Ιράν, παρά τις πιέσεις του Ισραήλ που απειλεί με μονομερή επέμβαση και προτιμά μια πολιτική λύση, που θα περιλαμβάνει ένα μείγμα κυρώσεων και προσκλήσεων σε διάλογο, η οποία όπως φαίνεται εκ των πραγμάτων αποδίδει. Μέσα σ'ένα χρόνο, που την εφαρμόζει, έχει αλλάξει δραματικά το τοπίο. Στο εσωτερικό του Ιράν αμφισβητείται το καθεστώς και επικρατεί διχασμός, ενώ στο μουσουλμανικό κόσμο έχει γάσει το κύρος του και είναι διεθνώς απομονωμένο, ακόμη και από τη Ρωσία που ήταν πάτρονάς του. Παράλληλα ο κ. Ομπάμα έχει εξασφαλίσει την υποστήριξη των χωρών της περιοχής εγγύομενος την προστασία τους. Γι' αντό το σκοπό έχει δρομολογήσει την εγκατάσταση αντιτυρανικών συστημάτων και ναυτικής παρουσίας στον Κόλπο, που θα αποτελέσουν τη δύναμη αποτροπής έναντι του Ιράν, αν τελικά επιτύχει να κατασκευάσει πυρηνικά όπλα.

11. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Οι Νατοϊκές δυνάμεις, που άρχισαν στις 14 Φεβρουαρίου τη μεγαλύτερη επιχείρηση από το 2001 για την εκδίωξη των Ταλιμπάν από την επαρχία Χελμάντ, ολοκλήρωσαν το στόχο τους στις 24 Φεβρουαρίου με την κατάληψη της πόλεως Μαργιάχ, που ήταν το προπύργιο των Ταλιμπάν και εγκατέστησαν Αφγανό κυβερνήτη. Η μεγάλη ώμως πρόκληση για την κυβέρνηση του Αφγανιστάν είναι η περιθώλη των χιλιάδων εκτοπισμένων που εγκατέλειψαν τα σπίτια τους λόγω των επιχειρήσεων, η οργάνωση χρηστής διοικήσεως και η ενισχυση των αγροτών οι οποίοι ζύνσαν με δάνεια, τα οποία αποπλήρωναν με όπιο, του οποίου η καλλιέργεια σταμάτησε.

Παράλληλα με τις επιχειρήσεις η κυβέρνηση του Αφγανιστάν προσπαθεί να προωθήσει και πολιτική λύση, προσφέροντας ανταλλαγμάτα στους Ταλιμπάν.

κάτιο από την παραγωγή στη σύλληψη στελεχών των οποίων που ζούσαν στην πρωτεύουσα ακόμα σκοτεινή μη επανδρωμένη. Μεταξύ των αυτών και ο στρατηγός των Ταλιμπάν.

Στη Ταλιμπάν, σε μια προσπάθεια να διάσουν ότι δεν έχουν προβήσαν σε επιθέσεις σε αεροπλάνα της Καμπούλ από τις Αφγανούς, θηράκων 16 άτομα.

Η Γερμανική Βουλή ενέκρινε την αποστολή 850 επιπλέον στρατιωτών.

β. Πακιστάν

Σύμφωνα με δηλώσεις του Υποστρατήγου Ταρίκ Χαν, οι Ταλιμπάν του Πακιστάν μετά την εξουδετέρωση πολλών στελεχών τους και κυρίως του αρχηγού της Μταΐτουλάχ Μεχσόδιν και του αρχηγού τους Χακιμουλάχ, έχουν πάντα να υπολογίζονται ως οργάνωση. Η στρατιωτική τους διοίκηση, τα κέντρα ελέγχου και τα κρηστοφύγετά τους έχουν διαλυθεί.

Παρά τους ισχυρισμούς του Υποστρατήγου Ταρίκ Χαν οι Ταλιμπάν συνεχίζουν τις βομβιστικές επιθέσεις στη Λαχώρη και στην Κοιλάδα Σουάτ, στην οποία βρίσκονται σε εξέλιξη εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του Πακιστανικού στρατού, στις οποίες έχουν σκοτωθεί 48 άτομα.

Διπλωματικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η προθυμία την οποία επιδεικνύει το Πακιστάν για την εξουδετέρωση τόσο των εγχωρίων Ταλιμπάν, όσο και των στελεχών των Αφγανών Ταλιμπάν, οφείλεται στην επιθυμία του να ενισχύσει τις σχέσεις του με τις ΗΠΑ, ώστε να του ανατεθεί περιφερειακός ρόλος στην μετά τον πόλεμο εποχή αλλά και να αναγνωριστεί ως πυρηνική δύναμη.

γ. Βόρεια Κορέα

Ένταση προκάλεσε στην περιοχή η βύθιση Νοτιοκορεατικού πλοίου το οποίο έπλεε στη διαφύλοντανούμενη περιοχή της Κίτρινης Θάλασσας από άγνωστη αιτία. Το τελευταίο όμως ότι δεν υπήρχε Βορειοκορεατικό πλοίο στην περιοχή ανήγει στο συμπέρασμα ότι κατά την πιθανότητα προσέκρουσε σε νησί.

Σύμφωνα με δημοσιογραφίες της πληροφορίες το καθεστώς

είναι αποφασισμένο να ενισχύσει το πυρηνικό οπλοστάσιο της χώρας, γιατί, όπως ισχυρίζεται, ο κ. Ομπάμα αγνοεί τις εκκλήσεις του για ειρήνη.

Οι αρχές της προέβησαν στην εκτέλεση του ανωτάτου αξιωματούχου Πακ Ναμ Κι γιατί ως επικεφαλής του τμήματος σχεδιασμού και οικονομικών του κομμουνιστικού κόμματος, θεωρήθηκε υπεύθυνος της αποτυχημένης υποτιμήσεως του εθνικού νομίσματος. Εκτελέσθηκε επίσης και ο εργάτης Γιουνγκ, με την κατηγορία ότι έδωσε με παράνομο κινητό πληροφορίες σε φίλο του στη Ν. Κορέα για τις τιμές του ρυζιού και τις συνθήκες ζωής.

δ. Κίνα

Ο κολοσσός των διαδικτυακών αναζητήσεων Goggle διέκουψε τις δραστηριότητές του στην Κίνα, λόγω της λογοκρισίας που ασκούσε το καθεστώς και ίδρυσε ιστοσελίδα χωρίς λογοκρισία στο Χονγκ Κονγκ στην οποία παραπέμπει τα εκατομμύρια Κινέζους χρήστες της, αλλά η κινεζική κυβέρνηση απέκλεισε την πρόσβαση των Κινέζων χρηστών σ' αυτήν.

Σινοαμερικανική συνάντηση σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών θα πραγματοποιηθεί τον Μάιο στο Πεκίνο σε μια προσπάθεια βελτιώσεως των σχέσεων τους, στις οποίες επικρατεί ένταση λόγω της νομισματικής πολιτικής που ακολουθεί η Κίνα, της πωλήσεως όπλων στην Ταϊβάν, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των προβλημάτων με τον αμερικανικό κολοσσό Google, της επισκέψεως του Δαλάλ Λάμα στις ΗΠΑ και της στάσεως της Κίνας έναντι του Ιράν.

12. ΑΦΡΙΚΗ

α. Σομαλία

Συνεχίζεται ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ της ισλαμιστικής οργάνωσης Άλ Σαμπάμπ και της μεταβατικής κυβερνήσεως, με τους εκτοπισμένους να ξεπερνούν το 1,5 εκατομμύριο σε έναν πληθυσμό 8 εκατομμυρίων. Η Άλ Σαμπάμπ ελέγχει ακόμη το μεγαλύτερο μέρος της νότιας και κεντρικής χώρας. Σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ από τη διεθνή βοήθεια μόνο το 50% φτάνει στο λαό, ενώ από το άλλο μισό το 10% κρατείται από τις μεταφορικές εταιρείες, το 30% φτάνει στα χέρια μαυραγορίτων και το 10% στο στρατό.

Συνεχίζονται οι επιθέσεις των πειρατών σε εμπορικά πλοία αλλά και οι συγκρούσεις με την Ευρωπαϊκή Ναυτική Δύναμη, που περι-

πολεί στα ανοιχτά της Σομαλίας και τους άνδρες εταιρειών ασφαλείας που έχουν προσλάβει πολλοί πλοιοκτήτες.

β. Νίγηρας

Ο στρατός του Νίγηρα ανέτρεψε βίαια στις 18 Φεβρουαρίου τον πρόεδρο και την κυβέρνηση και η στρατιωτική χούντα ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας. Οι ΗΠΑ και η Αφρικανική Ένωση καταδίκασαν το πραξικόπεμπτο.

γ. Νιγηρία

Συνεχίζεται με αμείωτη ένταση ο θρησκευτικός πόλεμος μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων χωρίς η κεντρική κυβέρνηση να είναι σε θέση να επιβάλει την τάξη. Σε πρόσφατη επίθεση (10 Μαρτίου 2010) μουσουλμάνοι επιτέθηκαν εναντίον ενός χριστιανικού χωριού και κατέσφραξαν 500 άτομα.

13. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σύμφωνα με κατάλογο, που συνέταξε Βρετανικό Ινστιτούτο, το Ιράκ είναι η πρώτη χώρα που απελείται περισσότερο από την τρομοκρατία και ακολουθούν κατά σειρά το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, η Σομαλία, ο Λιβανός, η Ινδία, η Αλγερία, η Κολομβία και η Ταϊλάνδη.

Ο Οσάμα Μπιν Λάντεν με ηγοεραφημένο μήνυμά του στις 25 Μαρτίου 2010 απειλεί ότι θα εκτελεστούν όλοι οι Αμερικανοί υπόκοοι που κρατούνται από την Άλ Κάιντα, σε περίπτωση που καταδικαστεί σε θάνατο ο Χαλίντ Σεΐχ Μοχάμεντ και άλλοι τέσσερις που κατηγορούνται για την οργάνωση των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες η Άλ Κάιντα φαίνεται να σχεδιάζει την εμφύτευση, με πλαστική χειρουργική, εκρηκτικού υλικού στο σήθος υποψηφίων καμικάζι γυναικών, ώστε να μη γίνεται αντιληπτό από μηχανήματα "ακτίνων X" που είναι εγκατεστημένα στα Α/Δ.

Στη Γερμανία καταδικάστηκαν σε ποινές καθείρξεως 5 έως 12 ετών τέσσερις ισλαμιστές που σχεδίαζαν επιθέσεις με παγιδευμένα αυτοκίνητα εναντίον αμερικανικών και πολιτικών στόχων, όπως στρατιωτικές και αεροπορικές βάσεις, διπλωματικές υπηρεσίες και νυκτερινά κέντρα που συγχάζουν Αμερικανούς.

Η Άλ Κάιντα ανακοίνωσε μέσω Ιντερνετ ότι κατά τη διάρκεια του Μουντάλ θα έχει ως στόχο τις ομάδες των ΗΠΑ, της Αγγλίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Συνεχίζονται οι εντάσεις του τουρκικού στρατού και του κυβερνώντος ισλαμικού κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP). Ο στρατός εκλαμβάνει τον εαυτό του ως προστάτη των κεμαλικών παραδόσεων μέσα στο σημερινό τουρκικό κράτος και θεωρεί το AKP ως αρκούντως ισλαμικό. Το AKP, όμως, πήρε την ψηφο για δύο φορές και για καθεστώς χωρίς "ελίτ". Ποτέ δεν έτυχε της αποδοχής του στρατού. Άλλα και το βασικό, στην πολιτική τους αξέντια οι στρατοκράτες επιλέγουν να εξωτερικεύουν τα εσωτερικά τους προβλήματα, που τροφοδοτούν την ένταση και την κούρσα των εξοπλισμών στην περιοχή.

Κεμαλική Τουρκία

Το 1923, ο στρατός εμφράσμενος από την ιδεολογία του Κεμάλ Ατατούρκ, ιδρύει τη νέα Τουρκία με κοσμικό χαρακτήρα, δυτικές προοπτικές και τάσεις φιλελευθερισμού. Ο επικρατήσας, όμως, δυτικός απολυταρχισμός στα μέσα της δεκαετίας 1920-30 επηρέασε την Τουρκία η οποία έβλεπε σαν πρότυπο τη Δύση και επικράτησε ένα ολιγότερο φιλελευθερό σύστημα: απολυταρχισμός, εθνικιστική αφομοίωση και κυρίωρχος ρόλος κεμαλιστών στην οικονομία. Εξέλαβαν το λαό που τους εξέλεξε, ότι δεν είχε ακόμη ισριώτητα για ορθή και σωστή κυβερνητική επιλογή.

Μετακεμαλική Εποχή

Το 2002, το AKP ανήλθε στην εξουσία. Πάντοτε ευρίσκετο σε αντιπαλότητες με το στρατό, ο οποίος ακόμη έλέγχει βασικά στοιχεία του ποινικού συστήματος. Παραχωρείται συγκρατημένη περιορισμένη ελευθερία στους Κούρδους και στους

χριστιανούς, αν και υπήρχαν εσωτερικές αντιθέσεις. Περιορίζονται οι απολυταρχικές εξουσίες των στρατοδικείων. Πολλά, όμως, υπολείπονται ακόμη.

Στην τουρκική κοινωνία, με το άνοιγμα της αγοράς, η μεσαία μουσουλμανική τάξη άρχισε να αποστασιοποιείται από την αυστηρά ισλαμική ιδεολογία και να προσφεύγει στο δυτικό φιλελευθερισμό και να υπερβαίνει τον Ατατούρκ. Ο κεμαλισμός προσέφερε λίγα, αλλά περισσότερο εθνικισμό και παράνοια. Το κεμαλικό συνταγματικό δικαστήριο, όπως πολλές στο παρελθόν, κατήργησε το 2009 το κουρδικό κόμμα που το θεωρούσε ότι υπονομεύει το κοσμικό σύστημα και προκάλεσε τις αντιδράσεις της ΕΕ.

Τα "πραξικοπήματα" που δεν έγιναν αλλά άφησαν μηνύματα για την Ελλάδα

Τον Φεβρουάριο 2010, έγινε το χωρίς προηγούμενο. Συνελήφθησαν και ανακρίθηκαν αρκετοί Τούρκοι αξιωματικοί για, κατά ισχυρισμούς, συνωμοσία κατά της κυβερνησης. Αυτό όμως είναι συνηθισμένο ως άκουσμα, αφού στις πρόσφατες δεκαετίες έχουν γίνει τέσσερα πραξικοπήματα, με το τελευταίο το 1980. Εκτλήστει, όμως, ότι για πρώτη φορά Τούρκοι στρατιωτικοί καλούνται να απολογηθούν για την ασφάλεια του κράτους. Στην επιχειρούμενη αναδιαμόρφωση του τουρκικού δικαστικού συστήματος και οι αξιωματικοί θα υπάγονται και στα ποινικά δικαστήρια, με ό,τι αντό σημαίνει.

Στο "δια ταύτα" των ανακρίσεων γίνεται υπαντιγμός για συνιστοτικές επιχειρήσεις της περιβόλητης τρομοκρατικής οργάνωσης "Εργκένεκον" το 2009 και για το

πραξικόπημα "Βαριοπούλα" (sledgehammer) το 2003-04. Ειδικότερα, στρατιωτικοί και άλλοι "πατριώτες εθνικιστές" θα δημιουργούσαν χάος για να ανατρέψουν την κυβερνηση σε συνδυασμό και με εξωτερικό περιστασμό από περιορισμένες στρατούργουσεις και θερμά επεισόδια από το Αιγαίο μέχρι και τον Έβρο.

Πέραν των "πραξικοπημάτων" που δεν έγιναν, υπάρχει και η πραγματικότητα. Τούρκοι στρατιωτικοί και δημοσιογράφοι προκάλεσαν το θερμό επεισόδιο των Ιμίων, το 1996. Άλλα και σήμερα προκαλούν με συνεχείς υπερπτήσεις πολεμικών αεροσκαφών ακόμη και σε κατοικημένη ηπειρία, όπως στο Φαρμακονήσι. Επίσης τουρκικά πολεμικά πλοία κορβέτες (corvette) παραβιάζουν και ηπειρωτικά ελληνικά ύδατα με μη αβλαβείς διελεύσεις.

Διαπιστώσεις

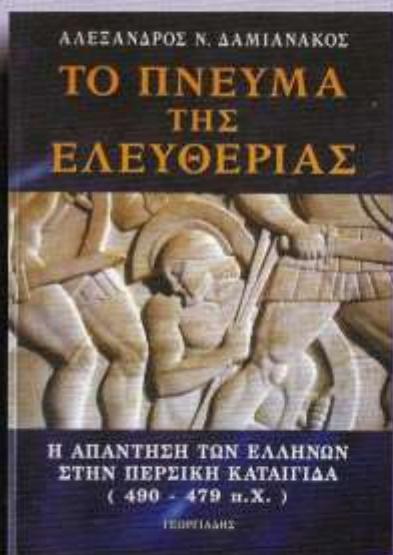
Μια περισσότερο σήμερα πλουραλιστική τουρκική κοινωνία - που αρχίζει να διαβρώνει τον κεμαλισμό - φαίνεται να είναι δύσκολο να αποδεχθεί νέα προσπάθεια για ένα άλλο απολυταρχισμό.

Στη μετακεμαλική Τουρκία, που άρχισε να προβάλει, ότι μπορούσε να έχουν το επάνω χέρι μόνο εκλεγμένοι πολιτικοί και όχι αυτοδεικνυόμενοι στρατοκράτες. Το στρατιωτικό καθεστώς επιδιώκει συχνά να εξωτερικεύει τα προβλήματα με ένταση στην περιοχή.

Η συνθήκη της Λιαζάντης και η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας υποδηλώνουν εξασφάλιση καλής γετονίας και εφησυχασμό της Ελλάδας και της περιοχής. Άλλα, το στρατιωτικό κατεστημένο, με τους συνοδοπόρους του, σήμερα εκπέμπει διαφορετικά μηνύματα.

Lead me, follow me, or get out of my way
General George Patton Jr

Παρουσίαση Βιβλίου

Προσφάτως η βιβλιοθήκη της Ε.Δ.Ε.Σ.Μ.Ε. ενεπλουτίσθη με το βιβλίο «Το Πνεύμα της Ελευθερίας», δωρεά του συγγραφέας του Αλεξανδρου Δαμιανάκου.

Ο Δρ Αλέξανδρος Δαμιανάκος είναι απόφοιτος του New York University (M.A., ph. D.). Έχει διδάξει επί σειράν ετών Παγκόσμιο Ιστορία, ως full Professor of History, στο Πανεπιστήμιο του Long Island. Από το 2006 είναι μόνιμος διευθυντής στην Ελλάδα του International Institute of Classical Humanities, με έδρα την Νέα Υόρκη.

Ο Αλέξανδρος Δαμιανάκος στο βιβλίο του (Εκδόσεις Γεωργιάδη, 2009), με κέντρο μελέτης τούς Ελληνοπερσικούς πολέμους επιστημανεί, ότι η Ιστορία των ανθρώπων είναι γεμάτη από ήρωες αλλά και προδότες. Εντιμένεις οι πολλαπλώς επιβεβαιωμένοι κανόνες. Στον κανόνα αυτόν η ελληνική ιστορία δεν αποτελεί εξαιρεση.

Στην πορεία του Χρόνου της Ανθρωπότητος, οι επιτήδαιοι εκ των ανθρώπων επενδύουν σε επιθυμίες και αδύναμίες των λοιπών εξ αυτών. Η επιστήμη δεν εγγυά κατιεφέρει μέχρι τώρα να φατίσει επαρκώς και τελεσπόδικώς όλα τα μονομάχα των σημερινού «αγγνώστου».

Όταν τούτο επιτυγχθεί, τότε οι χρηστοί, οι οιωνοί και τα θαύματα και μερικοί τους και οι μάντες και θυματολοιοί θα εκλείψουν.

Τότε ο άμφρων αυθρωπός θα πορευθεί στον πανανθρωπίνος αποδοκτό προσανατολισμό.

Οι Ελληνοπερσικοί πολέμοι αφυριγλάτησαν την μελλοντική μορφή της Ελλήνων. Την Πανελλήνια Ιδέα. Στα αρχαία στοιχεία, αναφέρει ο συγγραφέας, όποιος αιμα, η γλώσσα, η θρησκεία έγινε προστεθεί και η συναργυτιά εν άραι κτιναντα.

Μ' αυτό επιβλήφεντονται οι ισχύροι και ακατάλυτοι δέσμοι των Ελλήνων της Ελλήνων.

Το μέλλον των Ελλήνων επαφίεται στον πατριωτισμό τους, ο οποίος και πέρασε στην ιστορική μυήμη.